Erkek ve dişi: Her Şeyi Hatırla

El Gennadi Gennadieviç. Moskova'da doğdu ve yaşıyor. Yüksek öğretim. Duyarlı, yaratıcı psikanalist , şifacı. Bu alanlarda 20 yıldan fazla profesyonel deneyim . En iyi dünya ve Rus ezoterik okullarında özel eğitim. Rus Uluslararası Tamamlayıcı Tıp Sicili Üyesi . Avrupa Psikoterapi Derneği ve Tüm Rusya Profesyonel Psikoterapötik Birliği'nin tam üyesidir.

Eski Efendi başka bir dünyaya gitmeye hazırlanır ve Yeni Efendiye şöyle der:

Sonunda kendime döndüm . Dönüşünüz için hazırlanıyor musunuz ?

Yeni Usta ona cevap verir: "Ama ben hiçbir yere gitmedim ...

El G.

Erkek ve dişi: Her Şeyi Hatırla / G. El. - 2. baskı - M.: Amrita, 2014. - 192 s. - (Bütünlük psikoteknikleri).

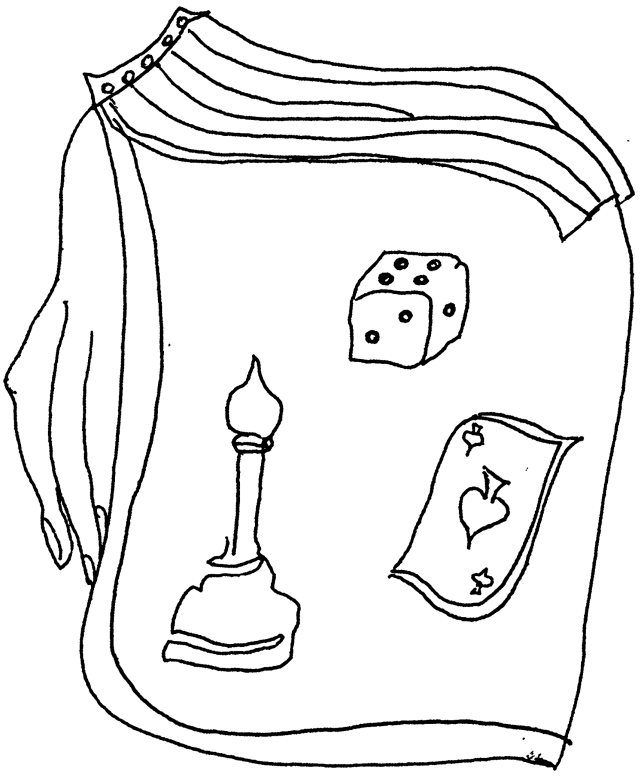

Yazar, bu kitabın yaratılmasına yardımcı olan insanlara yürekten şükranlarını ifade ediyor:

Yuri Bogatov, Nina Smirnova, Alexander Shchi Golev.

Kitabın yaratılmasındaki yardımları için Vladimir Novikov'a özel teşekkürler.

Kitabın yazılmasına yardım ettiği için Evgenia Balabanova'ya özel teşekkürler .

Objektif incelemeleri için Peter ve Petra Burlan'a da teşekkür ederim .

Bu kitabın yazarını on yıldan fazla bir süredir tanıyoruz . Ve bu süre boyunca, onun inanılmaz aktivitesini, bilişteki yorulmazlığını, insanların fiziksel ve ruhsal doğal sağlığını iyileştirmeye yardımcı olan etkili araçlar arayışını gözlemliyoruz. Yaşam sıkıntılarında yardım için Gennady El'e başvuran yüzlerce, binlerce kişi, onun geliştirdiği psikolojik teknikleri ve tavsiyeleri uygulamanın olumlu sonucunu yaşadı. Parlak bir karizmaya sahip olan yazarın kişiliği, elinden yeni, sorunsuz bir hayata bilet alan herkes üzerinde silinmez bir izlenim bırakıyor.

Ve işte onun uzun yıllara dayanan tecrübesini, becerisini, bir insanda Kendini uyandırma derslerini anlattığı bir kitap. Hayatın çeşitli yönlerini kapsama ölçeği, materyalin sunumunun eksiksizliği, yazarın pozisyonunun netliği - tüm bunlar, okuyucuyu bir Oyunun Ustası olarak oluşumuna katkıda bulunabilecek bir potansiyelle donatır (tanımlandığı gibi). Gennady El tarafından). Yani, toplum tarafından sunulan herhangi bir oyun durumundan çıkma ve uyuma, bütünlüğe yaklaşma konusunda evrensel bir uzman olan Üstat .

Her psikoteknolog, varlığın özünü okuma konusunda kendi fikirlerine, kendi bakış açısına sahiptir. Ve Simoron sistemi kavramı, Gennady El'in önerdiği paradigma ile örtüşmese de ,

onun kararlılığını takdir ediyoruz ve bu kitabın birçok arayan için bir masaüstü kitabı olacağına inanıyoruz.

"Simoron" sisteminin yazarları Peter
ve *Peter Burlany*

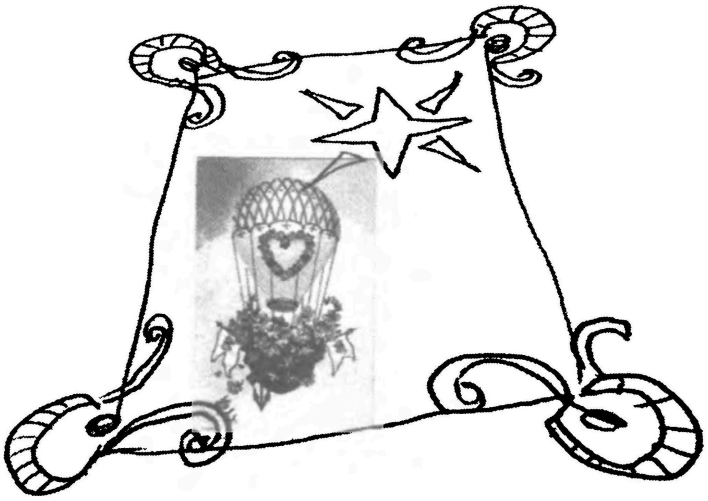

Küçük çocuk annesiyle konuşuyordu ve annesi,
“Başkalarına yardım etmeyi asla unutma. Çocuk sordu:

O zaman diğerleri ne yapacak? -
Başkalarına yardım edecekler.

Çocuğun şaşkınlıkla söylediği: -
Görünüşe göre bu garip bir plan.

Her şeyi değiştirmek ve gereksiz yere karmaşık hale
getirmek yerine neden kendinize yardımcı
olmuyorsunuz? Osho'nun derslerinden

Sorunlarınızın çoğundan sorumlu olan kişinin
kıçına tekmeyi basarsanız, bir hafta
oturamazsınız.

Alfred Newman

Bir keşiş yaşlıya şöyle dedi:

“Görevinizin ne olduğunu bilmek her zaman
kolay değildir. "Aksine, çok kolay," diye yanıtladı
yaşlı adam. - En az yapmak isteyeceğin şey bu.

Yolumuz, zirvesi bir bulut halkasına gizlenmiş bir dağa tırmanmak gibidir. Yukarı doğru hareket ediyoruz, zorlukla bir yere tırmanıyoruz, bir yerde yorgunuz, dinlenmek için oturuyoruz ama zirvenin hissi bize umutsuzluk vermiyor, bizi ileri ve yukarı gitmeye zorluyor.

Zaman zaman zirveyi kaplayan bulutlarda boşluklar oluyor - ve sonra aniden hedefi açıkça görüyoruz, her şey net ve anlaşılır hale geliyor. Kısa süre sonra bulutlar tekrar kapanır, ancak biz zaten yönü hatırlıyoruz ve giderek daha güvenle ilerliyoruz.

Aşağıya baktığımızda ne kadar çok yol kat ettiğimizi , ne kadar yükseldiğimizi görürüz. Yukarıya baktığımızda, zirve bir o kadar uzakta görünüyor. Ve ansızın gelir anlayış, *hatırlama,* biz bu dağız. Ve sadece kendimize doğru ilerliyoruz.

Pek çok farklı yol var ama hepsi kendine çıkıyor. Yalnızca hafıza hızında farklılık gösterirler ve her biri şu anda neye hazır olduğunu seçer. Hepimiz hareket halindeyiz çünkü hareketin dışında hiçbir şey yoktur.

Ve zihinden, duygulardan, bedenden geçen her şey, güçlükle elde ettiğimiz her şey bizde kalır, bu artık unutulamaz. Ve kolayca, zorlanmadan gelen her şey, aynı kolaylıkla unutulur.

Bu kitap, hayatlarının kontrolünü ellerine almak isteyenler için.

Gerçek şu ki, insanlık iki kategoriye ayrılır : yaşam koşulları tarafından kontrol edilen insanlar ve yaşam koşullarını kontrol eden insanlar. Çok güzel bir söz vardır astroloji ile ilgili söylenir ama her şey için geçerlidir. "Yıldızlar aptalları yönetir, ama akıllı insanlar yıldızları yönetir." Başka bir deyişle, kulağa şöyle geliyor: "Ya hayat seni kontrol ediyor ya da sen hayatı kontrol ediyorsun."

, toplum, yaşam, kader, din ve benzerleri tarafından yönetilen insanlar kategorisine kaderciler denilebilir. En saf haliyle olmasına rağmen, kaderciler oldukça nadirdir. Her şeyin temelde koşullara bağlı olduğu karışık bir insan türü hakimdir ve yalnızca bazı durumlarda bu insanlar hayatlarının sorumluluğunu üstlenirler.

Bu durumlar nelerdir? Bunlar, öncelikle bir tür zafer, kişisel başarı ile ilişkili vakalardır. Burada , doğal olarak, bir kişi şöyle der: "Bunu kazandım, şahsen başardım, bu yaşamda bana rehberlik eden kader aracılığıyla kendi yolumda savaşarak, ama yine de bir mucize yarattım." Kural olarak , bu tür kişiler kayıplardan, yenilgilerden bahsetmezler, bunun için "onlar", "o", "o" hayatın suçlanacağına inanırlar ve kaybeden bu insanların bununla hiçbir ilgisi yoktur - olan koşullar , servet ters döndü vb. Bu tür okuyucular için bu kitap size bir şeyler anlatacak ve hayatınızı, kaderinizi yönetme yönünde bir seçim yapmanıza yardımcı olacaktır.

Ama her şeyden önce yazarın niyetine göre kitap, hayatını yöneten, sadece zaferlerinin değil, kendi talihsizliklerinin ve sorunlarının da sorumluluğunu üstlenen insanlara yöneliktir. Bu kitap, kendilerinin yarattığı durumu anlamalarına, her şeyin neden böyle olduğunu ve başka türlü olmadığını öğrenmelerine, mevcut durumdan bir çıkış yolu bulmalarına yardımcı olabilir.

Hala dünyanı, kaderini , hayatını nasıl yönetebilirsin? Birçoğu soracak: "Peki ya borç sistemi?" Ne de olsa hepimiz toplumda - çeşitli sistemlerinde, farklı düzeylerde: "İş", "Devlet", "Aile" vb. Bu sistemlerin bir parçası olduğumuz için kurallar, yasalar, sözleşmeler kümesi . Devlet düzeyi sistemi, toplum düzeyi, nadir istisnalar dışında hepimizin kendimizi içinde bulduğumuz yapıdır. Ancak , örneğin çölde bir münzevi gibi yaşayanların bile kendi bireysel sistemleri, yapıları vardır. Yani, içinde tezahür ettikleri için dış dünyaya da bağımlıdırlar .

Çevreye bağımlılığı daha ayrıntılı olarak ele alalım. Biz, daha önce de belirtildiği gibi, bu ortamın , toplumun bir parçasıyız. Ve toplumun daha rahat işlemesi için , daha fazla hayatta kalması için kanunlar, oyunun belirli kuralları yaratılmıştır. Bu, yerine getirmemiz gereken aynı borç yükümlülükleri sistemi , oynamamız gereken zorunlu sosyal roller sistemidir. Bu yukarıda söylediklerimle hiçbir şekilde çelişmiyor. Toplumun borçlar sisteminde olmak, özgür olabilir ve hayatınızı yönetebilirsiniz.

Nasıl? **Aynı kişi tarafından farklı roller oynanıyorsa,** kaç oyun olursa olsun, o zaman bu kişi, **bu rollerin herhangi birinden daha geniş olduğunu anlar.** Nasıl adlandırılırsa adlandırılsın, içinde herhangi bir rol vardır: "Erkek", "Erkek", "Kadın", "Anne", "Kız", "Oğul", "İşçi" vb . Bu roller dizisi bize borç sistemi tarafından sunuluyor ve biz onları yerine getiriyoruz, toplumda oynuyoruz . “Memleketin vatandaşıysam falan olmalıyım” veya “Kocaysam falan olmalıyım” vb. Başka bir deyişle, herhangi bir sosyal oyunun kendi davranış kuralları, kendi ilişki kuralları vardır .

Aynı zamanda bir kişi tüm sosyal oyun setini iyi biliyorsa, kuralları anlıyorsa; bunları nasıl uygulayacağını biliyor, her oyunun özünü görüyor, bu oyunları istediği gibi tamamen özgürce değiştirebiliyor, kontrol edebiliyor.

Bir kişi kaderini bağımsız olarak yönetmeye karar verirse, hayatını oluşturduğu oyun setine göre ve kurallarını ne kadar

iyi anladığına bağlı olarak, o zaman bunu oldukça başarılı bir şekilde yapabilir. Örneğin, en sevdiği oyunu seçebilir ve sevmediği oyunlarda sadece oynamayın veya en azından oynamayın, ancak hiçbir durumda reddetmeyin.

Neden reddedemezsin? Çünkü **insan bu oyunların ayrılmaz bir parçasıdır, daha doğrusu hepsi onun bir parçasıdır.** Vurguluyorum: nasıl adlandırılırsa adlandırılsın bu oyunlardan oluşuyor - bir sağlık, spor, siyaset oyunu ve benzerleri. Bizde, insanlarda her şey var: Dünya üzerinde var olan herhangi bir oyun her insanın içindedir veya biri için daha uygunsa, o böyle bir oyunun parçasıdır. Yine tek bir soru var, başladığımız soru: ya oyunlar kişiyi oluşturuyor ya da kişi **bu oyunları kontrol ediyor.** Yani **oyun sürecini gitmesi gereken yere dağıtır ve yönlendirir .**

hayatının efendisi olmaya, hayatını, kaderini kontrol etmeye karar vermiş bir kişi, bağımsızlık gibi bir niteliğe güvenir. "Bağımsızlık" kelimesi, "kendi başına durmak" ifadesinden gelir. Kendi ayaklarının üzerinde desteksiz durmak ve gitmen gereken yere gitmek demektir.

Bu, her insanın temelidir, başlangıçta doğuştan itibaren her zaman a prioridir. Bağımsız bir insan aynen şöyle konuşur ve düşünür: "Ben yapabilirim, o yapabilir, onlar yapabilir, o yapabilir." Bu kişinin her zaman birden fazla seçeneği vardır: “Bunu yapabilirim, bunu yapabilirim; Üçüncü, dördüncü, onuncu, yüzüncü seçeneği seçebilirim. **Yapabilirim, tüm seçenekler benim, tüm kararlar benim.** Buna göre diğer kişi ya da diğer kişiler de onların davrandığı gibi **davranabilir , yapabilir,** karar verebilir. Yani, başkalarının bağımsızlık hakkını kısıtlamadan, her kişi *kendi* bağımsız kararını verir, kendi topraklarında kalır . Böylece herkes birbirinin bağımsızlığını hatırlar.

Bu, bağımsızlığın algoritmasıdır: **"Yapabilirim, yapabilirler."** Bu sizin kendi kararınız, bu çok değişkenlik .

Bağımlılık algoritması şuna benzer: **"Buna göre yapmalıyım , bana borçlular" - bağımlı bir** kişi, bağımlı bir kişi böyle diyor. Her zaman belirli bir alacaklı vardır - borçlu olduğu kişi. Kural olarak, kendisini yetiştiren anne babasına, ülkesine, bir grup insana, üstlerine vb.

“Yapmalıyım” dediğimizde ve sadece bunu yapmalıyım, aksi halde değil, sadece bir seçenek var, çok değişkenlik hariç. Emir alacaklıdan geldiği için bu başkasının emridir. “Mecburum” dediğimizde çoğu zaman isteğimize uygun olmuyor. İstisnalar olmakla birlikte, bu esas olarak vatana hizmet yükümlülüğü yani askerlik görevi olan orduyu ilgilendirmektedir. Bunlar hoş karşılanan geleneksel şeylerdir , bu egregor'a hizmettir, toplum yapısına hizmettir. Biz burada onları dikkate almıyoruz, evrensel anları değerlendiriyoruz.

Yani, bir kişi "borçluyum" diye düşünür ve derse, o zaman unutmuş olsa bile *her zaman özellikle birine borçludur .* Her zaman borç yükümlülüklerinin yönlendirildiği biri vardır - nasıl adlandırılırlarsa adlandırılsınlar bir kişi veya bir grup insan: baba, anne, büyükanne, patronlar, devlet, çocuklar, koca, eş . Doğal olarak, kişi borçlu olduğuna ikna olursa, çevresine, iç ve dış dünyaya borç yükümlülükleri prizmasından bakacaktır : **"Borçluysam, o zaman onlar da bana borçlu - o borçlu, onlar borçlu." Böylece, tüm eylemleri , yalnızca bir seçeneğin ve bir başkasının olduğu** borç algoritmasına tabi olacaktır . Bu tek seçenek - "tam da bunu yapmalı" - her zaman empoze edilir, başka seçenek yoktur.

Açıklayıcı bir örnek olarak devletler arası ilişkiler metaforunu kullanabiliriz. Ne de olsa insan, kendi yasaları, kendi sosyo-politik sistemi, kendi hiyerarşik sosyal sistemi olan bütün bir devlet, bir ülke gibidir. Bu ilişkileri borçlar sisteminde ele alacağız . Bir devletin başka bir devletin sosyal sistemini beğenmediğini varsayalım. Talep ediyor: "Yöneticinizi (kral, başkan vb.) değiştirmelisiniz, biz onu sevmiyoruz." Başka bir devlet itiraz ediyor: "Neden değiştirelim ki?" Bir çatışma var.

Saldırganlığın kurbanı olan muhatap devlet kaybetse bile, kaçınılmaz olarak birinci devlete karşı başka bir üçüncü devletten iddialar doğacak ve bu da nihai olarak suçluyu cezalandıracaktır. Çünkü evrensel bir denge yasası var , statüko. Ne de olsa, saldırgan komşu bir devleti ele geçirdiyse, hem üçüncü hem de dördüncüyü ele geçirebilir - ve burada durmaz. Bu nedenle, saldırganlık her zaman direnişle karşılaşacak ve er ya da geç durdurulacaktır.

"Yapmalılar, yapmalı" dediğimizde, bu saldırganlıktır, bu yabancı toprakların işgalidir, bu dış kontrolün dayatılmasıdır. Anlam olarak çok doğru bir söz vardır : “Beni almadan evlendiler.” Bu, isteyip istemediğini sormadığımız, sadece zorunlu olarak onun adına bir karar verdiğimiz başka bir kişi için karar vermektir.

Buna göre, aynı muameleye tabi tutulacağız. "Ne ekersen onu biçersin". Bir devleti ezersek , o zaman belki de birincisiyle tamamen ilgisiz olan bir başkası tarafından eziliriz.

Bağımsızlık algoritması yürürlükte olduğunda, iki devlet uyumlu ilişkiler içinde olduğunda, bir devlet diğerinin bağımsızlık hakkını tanır ve ardından sırayla birincisinin bağımsızlık hakkını da tanır. Bildiğiniz gibi, bağımsızlığın tanınması uluslararası ilişkilerin yerleşik bir uygulamasıdır . Sonuç olarak barış kurulur, dostluk ortaya çıkar, ticaret yapılır yani iki devlet birbiriyle teması sürdürür, ticaret - ve her şey yolunda . Kesinlikle normal gelişme ve oldukça olası refah korunur. Aynı şey insanlar arasında da olur.

Bu nedenle, tam olarak neyi seçtiğimiz hayatımız için çok önemlidir: ya bağımsızlık - **"yapabilirim, yapabilirler"** veya bağımlılık - **"Yapmalıyım, yapmalılar".** Ancak gerçek hayatta, her iki yaklaşım da çoğunlukla karıştırılır: bazen bir kişi hayatında bir şeyler yapabileceğini ve diğer anlarda yapması gerektiğini hatırlar . Belli borçları var ve bu alanlarda sorunları olacak ve aynı zamanda diğer bazı faaliyet alanlarında da bağımsızlığı var.

Bu tür insanlar çoğunluktadır, ideal borçlular ve ideal bağımsız insanlar aslında çok azdır. Bizim dünyamızda en çok karışık tipler bulunur, sadece birinin daha fazla bağımsızlığı vardır ve birinin daha az bağımsızlığı vardır.

Daha fazla bağımsızlığa sahip olan daha hızlı gelişir, kendi yoluna gider. Bu ne anlama geliyor? Prensip olarak kimsenin gidemeyeceği yol budur. Böyle bir kişi başkasının yerini işgal etmez, başkasının bölgesini talep etmez, kendi fikrini ve iç gerekliliklerini empoze etmez, kimseye emir vermeye çalışmaz. Aynı zamanda saldırgan olmadığı için kimse onun bağımsızlığına tecavüz etmez.

Bağımsızlık yolu her zaman kesinlikle herkese açıktır. Her birimiz biyolojik bir türün temsilcisi olarak kopyalandık, doğal olarak standart bir zihin, ruh ve beden seti ile donatılmış, standart bir dizi duygu dahil, ancak bir kişi olarak tamamen benzersiziz. Bir dizi yetenekte ve hatta belirli alanlardaki yeteneklerde birbirimizden farklıyız. Her insan türünün tek örneğidir ve bu tasarım benzersizdir. Bu nedenle herkesin kendi yolu vardır ve o yolu terk etmezse ondan başka kimse gidemez. O sadece başlangıçta oradadır. Gerçekten bağımsız bir insan olabilmek için oynadığımız oyunların kanunlarını bilmek ve buna göre bu oyunları yönetmek gerekir.

Bu nedenle tekrar söyleyeceğim, bağımsız bir insan olmak mümkün ve mümkün. "Özgürlük" kelimesini sevmiyorum . *Özgürlüğün ne anlama geldiği* açık değildir : ya toplumdaki yaşam kurallarına uymama özgürlüğü ya da başkalarının bağımsızlık hakkını hiçe sayma özgürlüğü. Nitekim birçokları için özgürlük şöyle bir şeydir: göğsündeki yeleğini yırttı , "Özgürüm!" - peki sırada ne var? Ancak bağımsızlık somut, ağır bir kelimedir, güvenilir destek ve sakin hareket, gelişme anlamına gelir . Rus dili çok hassas ve zengindir.

Yukarıdakilere dayanarak, uyumlu gelişme için en iyi seçeneği formüle ediyoruz: Bir kişi, elindeki araçlarla kaderini ve hayatını kontrol eder ve araçlar, kendini gösterdiği toplum

oyunlarıdır. Kadere ve topluma bağımlı olan insan, aletler tarafından kontrol edilir. Bu arada, bir kişi böyle düşünüyorsa, öyledir. Aynı şey, içsel bir nedenden ötürü satranç taşları tarafından kontrol edildiğine karar veren bir satranç oyuncusunun başına da gelir.

Bu kitap, okuyucunun kendi iç ve dış dünyasına yandan bakmasına, bir insanda ne olduğunu, bir insanın nelerden oluştuğunu görmesine veya daha doğrusu hatırlamasına ve buna göre bundan sonra ne yapacağına dair anlamlı bir karar vermesine yardımcı olacaktır. araç setiniz ile .

Her insan hayatının herhangi bir anında hayatının sorumluluğunu anlamlı bir şekilde alabilir ve onu yönetmeye başlayabilir. Bu her an olabilir. Gerçek şu ki, her insan hayatını her zaman yönetir, sadece kural olarak bunu düşünmez, farkına varmaz . **Herhangi bir karar kişinin kendisi tarafından verilir.** Borç sisteminde bile, kişi kendi başına bir karar verir : şu veya bu görevi yerine getirmek (başkasının emri), borç sistemine boyun eğmek veya yine de kendi bağımsız görüşüne dayanarak kendi kararını uygulamaya çalışmak. Dolayısıyla her şey kişinin kendi bilgisi ve iradesi ile yapılır. Özünde, **bir kişi,** bağımlı olsa bile, **bağımlı olmaya,** borçlu olmaya, bir borçlar sistemi içinde olmaya - **veya bağımsız olmaya karar verir.**

Hayat oyunlar gibidir: Bazıları rekabet etmeye, bazıları ticaret yapmaya ve en mutlusu da izlemeye gelir. *Pisagor*

Oyunun kurallarının kazanmaya izin vermediği yerde, İngiliz beyefendileri kuralları değiştirir.

Harold Lasky

Hayat zor. Tüm kartlar elime geçtiğinde birdenbire hokey oynamaya karar verdi.

Mutluluk nedir? Mutluluk , birliği, kendimizle uyumu hatırladığımız zamandır . "Mutluluk" kelimesi "bir parça ile", yani "kendinden bir parça ile" olarak deşifre edilebilir. Bu Birlik ve Bütünlüktür. Ama "mutsuzluk", "parça olmadan" sözcüğü bir bölünme, bir çatışmadır.

Bu kitapta , **Bütünlük ve Birlik halini Hatırlamanın ve dolayısıyla Mutluluğu Hatırlamanın yollarından** birini **sunuyorum .**

, belirli kurallara göre yaşayan kendi bağlantılar, ilişkiler sistemi içindedir . Böylece oyunlarına katılırlar.

Kural olarak, bir kişi dahil her varlığın katıldığı bu tür oyunların çoğu vardır. Mistikler bu oyunlara egregores diyor.

Her oyunun kendine has kuralları vardır ve bu kuralların ihlali elbette bazı sorunlara yol açar. Açık ve örtük kurallar vardır.

Bir kişiyi düşünelim. Bir kişi belirli bir oyunda olduğunu anlarsa, buna göre bu oyunu oynar. Bu performansı, bu performansı oynuyor . Bunun sadece bir oyun olduğunu anlamıyorsa, oyun onu kontrol etmeye başlar. Yani performans oyuncuyu kontrol etmeye başlar veya başka bir deyişle satranç taşı oyuncuyu kontrol etmeye başlar . Bu, bir kişi flört ettiğinde olur.

Böyle bir örnek verilebilir. Diyelim ki bir "Hamlet" performansı var, oditoryumda birçok insan var, aktör Vasily Ivanov Hamlet'i oynuyor. Oyuncu zekice oynuyor, alkışlar, çiçekler, herkes "bravo!", "Encore!" Ancak aynı zamanda, aktör Ivanov ciddi bir şekilde kendisinin Danimarka Prensi Hamlet olduğuna karar verdi. Rolünü sonuna kadar oynadıktan sonra, gösteriden sonra, ailenin kraliyet kalesine bir gezi için girişe bir araba getirme emriyle meslektaşlarına döner . Oyuncu oynadı. Oyuncunun oyun dışında rol almaya devam etmesi durumunda kraliyet arabası yerine ambulans şeklinde başka bir araç çağrılacağı ve akıl hastanesine götürüleceği açık .

Başka bir değişken. Aktör Vasily Ivanov Gam leta'yı oynuyor , çok iyi oynuyor, yine alkışlar, çiçekler, tebrikler ama aynı zamanda kendisinin Vasily Ivanov olduğunu açıkça anlıyor. Ve Hamlet sadece bir rol, "Hayat" adlı ortak bir oyunun

parçası. Aynı zamanda Ivanov oynadığı oyunu, bu oyunun bir parçası olarak anlıyor. Kurallara uyar, yani rolünü bilir, telaffuz etmesi ve icra etmesi gereken metin ve hareketleri bilir ve bunu iyi yapar. Bu tiyatroda yer aldığı birkaç performanstan birinde oynadığının farkına vararak oyununu biliyor.

Gösteri sona eriyor, oyuncu Vasily Ivanov kıyafet değiştiriyor, eve gitmesi için henüz çok erken, bir arkadaşınıza gidebilirsiniz . Ama aynı zamanda gelişmiş bir Vasiliy İvanov'dur. Hanımın ve onunla olan ilişkinin farklı bir oyun, farklı bir performans olduğunu ve kendi kuralları da olduğunu anlıyor . Tiyatroda "aktör Vasily Ivanov" rolünü üstleniyor. Bir arkadaşıyla "sevgili Vasya" - bu performansta benimsenen tüm metinlerle, oyunun tüm kurallarıyla rolünün adı budur. Metresine gelir ve "Aşk" veya "Aşk Maceraları" adlı bir performans başlar.

Bu performans bitti ve aynı zamanda “sevgili Vasya” olan tiyatro oyuncusu Vasily Ivanov evden, yani karısına ve çocuklarına gidiyor. İşte "Aile" adlı başka bir oyun başlıyor. Ailede karısı için rolünün adı “Vaska”, çocuklar için “baba, baba”. Onlarla birlikte yaşayan kayınvalidesi için o, ona saygıyla hitap ettiği şekliyle "Vasily Stepanych". Bu, "Aile" adlı bir oyunda oynadığı bir dizi rol.

Ertesi gün hafta sonu gelir ve Vasily Ivanov "Arkadaşlar" adlı başka bir oyun oynamaya karar verir. Hamama gidin, balıkla bira için ve aynı zamanda buhar banyosu yapın. Burada da kurallar var, arkadaşlar ona "Vasek", "Korifan" falan diyorlar. Kendi metniyle, kendi atmosferiyle farklı bir performans bu .

Banyodan sonra "başı dönmüş" bir şekilde sokağa çıkar ve "Kolluk Teşkilatları" adlı hiç beklemediği bir performansın içine girer. Sarhoş aktör Vasily Ivanov, bir polis devriyesi tarafından durdurulur - önce Vaska hamamında müdavim olarak - ve süreç başlar. Burada "vatandaş İvanov" rolünü oynuyor. Önünde bir dizi aktör var: sarhoşken halka açık bir yerde göründüğü için para cezası şeklinde onu paradan çalmaya

çalışan kıdemli çavuş Stepanov ve teğmen Sidorov.

, bu performansı oynadıktan, yani düzen muhafızlarına verdiği parayla ayrıldıktan sonra toplu taşıma araçlarına biniyor. İşte bir de yolcu olduğu "Toplu taşıma araçlarına binmek" adlı küçük ama küçük bir oyun . Performans diğer yolcuları, bir troleybüs şoförünü, bir kontrolörü içerir, yolun kuralları geçerlidir, dikmeler vardır - duraklar , trafik ışıkları vb.

Bu tür oyunlar süresiz olarak devam ettirilebilir. Şu soru ortaya çıkıyor: Ya toplum yoksa, bir kişi bir mağarada veya skeçte bir münzevi olarak yaşıyorsa. Buradaki oyunlara ne dersiniz? Oyunlar hala var, sadece farklılar, hayatta kalmak için daha gerekli, ama özü aynı. Bir kişinin vücudunu beslemek zorunda olduğu için "Yiyecek üretimi" adlı bir oyun , çilek, mantar toplama oyunları, "Avlanma", "Balık tutma", " Vahşi hayvanlardan korunma" adlı oyunlar. Burada insan, balıkçı , avcı, toplayıcı ve diğerlerinin rollerini oynar .

Bir kişide meydana gelen herhangi bir işleme oyun denilebilir. Hatta karasal yerçekimi, yerçekimi de bir oyundur. Yerçekimi herkese etki ettiğinden, her dünyevi varlık "Dünya çekimi" oyununa dahil olur . Bu rol "çekici" olarak adlandırılabilir.

"Flying Away" henüz görülmedi, ancak bu tür bireyler var olabilir.

Dolayısıyla, herhangi bir varlığa ve özellikle bir kişiye yukarıda açıklanan bakış açısından bakarsanız, şunu anlayabilirsiniz: her insan oyunlardan oluşur. Hepimiz birçok oyundan oluşuyoruz. Birinde daha az var, bir başkasında daha çok var ama yine de, bu oyunlar bir formu olan herhangi bir varlık için her zaman oradadır. Oyunların sayısı, bir kişinin ne kadar çok yönlü olduğuna, hayatı ne kadar derinden bildiğine ve kendini hatırladığına bağlıdır. Dolayısıyla oynadığımız oyunların sayısı, niteliği ve yönü bakımından hepimiz birbirimizden farklıyız.

Bir kişi oyunculuk yaptığını anlamıyorsa, ancak Danimarka prensi Hamlet olduğuna karar veren Vasily Ivanov gibi her şeyi ciddiye alıyorsa, o zaman belirli bir performanstan *bir çıkış yolu görmeyecektir .* Akrabaların, bir ailenin oyunları bile rolleri içerir - "anne", "baba", "oğul", "kız" - ve bunda diğer oyunlardan hiçbir farkları yoktur. Sürekli olarak oyun sürecinde olduğumuz yukarıdaki örnekten kolayca anlaşılabilir: "Vasily" - "Vasya" - "Vasily Stepanovich" - "Vasek" - "Ivanov": aynı kişi sürekli ve aynı anda katılıyor çok sayıda oyun. İstediğiniz kadar oyun olabilir, ancak oyuncu her zaman yalnızdır. Aynı kişi tüm bu oyunlara katılırsa, bu onun, bu durumda Vasily Ivanov'un bu oyunların herhangi birinden daha geniş olduğunu gösterir. Bir kumar kulübüne gelen bir kişiye benzer: satranç oynar ve yorulunca dama alır, sonra kartlar alır, sonra bilardo masasına gider ... Aynı kişi oynar ama oyunlar değişir.

Dolayısıyla, **bir kişi de dahil olmak üzere herhangi bir varlık her zaman oyunlardan daha geniştir** ve bunun tersi geçerli değildir. Oyunun bizden daha geniş olduğuna inanırsak, oyun bizi kontrol etmeye başlar - bir kişi kartlar, satranç, bilardo ıstaka oynar. Bu din için de geçerlidir. Dinin bir insanı kontrol ettiğini varsayarsak, o zaman onun kölesi olur. Dinin oyunlardan biri olduğunu anlarsak , büyük bir oyun olsa bile, buna göre dini kontrol ederiz. Çünkü bu bizim parçamız. Parmağın vücuda, sağ topuğun, kulağın yönetmesi mümkün değildir. Brad, ama çoğu zaman olanın tam olarak bu olduğu ortaya çıkıyor.

Bir kişi tüm bu oyunları oynadığını anlıyor ama flört etmiyorsa, neler olduğunu görmek için bu ilk adımdır. Yukarıyı, satranç tahtasının sınırlarının ötesini görmek, **tüm oyunu görmek, olup biteni anlamak,** yani **iyi bir oyuncu, Sanatçı olmak demektir. Başka bir aşama daha vardır: oyuncu tüm performansı dışarıdan bir süreç olarak görmeyi** öğrendiğinde , o zaman **yönetmen** olabilir **.** Veya **Yönetici. Bu, bir kişinin zaten** tüm oyunu dışarıdan gördüğü ve kontrol edebileceği anlamına gelir . Bu yönetmenin görevidir.

Oyuncuları, oyundaki katılımcıları etkileyebilir, hatta onlara komuta edebilir. Bu dışarıdan bir bakış, öncü bir bakış.

Bir kişi yönetmen rolünde yeterince ustalaştıysa (ve bu da başka bir oyun), o zaman bir sonraki aşamaya, bir sonraki aşamaya geçebilir. Bu **Senarist** veya **Yazar, Oyun Yazarı. Oyununu yaratan** kişi . Böyle birkaç insan var, ama varlar . Bunlar kendi öğretilerini, dünya görüşlerini yaratmış insanlar, yanlış ya da doğru, fark etmez. Ama onları yarattılar, insanlar onları takip etti, ülkeler, halklar ve tüm kıtalar onların oyunlarının kurallarına göre yaşamaya başladı. Bunlar, özellikle eski ve modern totaliter mezhepler, komünizm, liberalizm, Nasyonal Sosyalizm, anarşizm, Scientology'nin kurucuları dahil olmak üzere dünyadaki dini mezheplerin kurucu babalarıdır - birçok örnek vardır.

Ne oluyor? Gerçek şu ki, her insan hayatında en az bir kez bu niteliklerde olmuştur veya bulunmaktadır.

Hem Senarist, hem Yönetmen, hem de rolünü bilen flört etmeyen bir Oyuncu. Ve tüm bunlar tek bir kişide. Öyle anlar gelir ki, bir saniyeliğine bile olsa Yaratıcı, Yazar oluruz, kendi dünyamızı, kendi oyunumuzu yaratırız . Tek fark, bazı insanların bu anları daha sık veya daha uzun, bazılarının ise daha az veya daha az yaşamasıdır. Her şey kişiye bağlıdır.

En önemli görev, "üçlü" oyunun tamamını içeriden anlamaktır. Çünkü insan aynı zamanda hem oyuncu, hem teknik direktör hem de kulüp sahibidir. Ve tüm bunlar tekil olarak. İnsan kendini bu süreçlerle hatırlar .

Sanatçı, her seferinde yeni bir imajın yaratıcısı, role yaratıcı bir şekilde yaklaşan bir aktördür. Aktör - "eylem" kelimesinden, eylem ve sanatçı - "sanat" kelimesinden, yani sanat, yaratıcılık. Burada büyük bir fark var. Sanat her zaman bir yaratımdır ve bir eylem, yalnızca bir süreç içindeki bir eylemdir. Yani bir kişi, Oyuncu ve Sanatçının yanı sıra aynı zamanda Yönetmen ve Senarist ise , o zaman uyumlu bir varlık haline gelir . Çünkü

oyunlar, bireyin (ve özün) sınırlarının çok ötesine, başka oyunların, başka dünyaların, alanların, başka hızların başladığı yere gider ama prensipte hiçbir şey değişmez. Aynı oyunlar, aynı roller, sadece farklı isimler ve biçimler.

Uyumlu gelişme, evrim, bir kişi üç enkarnasyonun hepsinden geçtiğinde gerçekleşir - Sanatçı, Yönetmen ve Senarist. Ancak bundan sonra, bir sonraki geliştirme turuna sorunsuz bir şekilde girer , artık bu oyunla ilgilenmez, sadece *genişler* ve yoluna devam eder. Geniş kısmına yaslanarak yukarı doğru büyüyen bir piramit gibidir.

ve büyük olasılıkla en doğru yol olduğuna inanıyorum . Bu piramidin büyüme hızı elbette özün kendisine, kişinin kendisine bağlıdır. Kim olduğunu hatırlamayı, kendini hatırlamayı ne kadar çok istediğinden ve hazır olduğundan, piramidi **büyür .**

bir kişinin var olan ve onun için mevcut olan temel oyunlarını olabildiğince doğru bir şekilde anlatmaya çalışacağım . Bunu neden yapıyorum? Bir kez daha tekrar ediyorum , eğer belirli bir oyunun kurallarını bilirsek, bu oyunu dışarıdan görürsek, nasıl oynayacağımızı bilirsek ve kendimize flört etmesine izin vermezsek, o zaman devam etme fırsatımız, iznimiz olur. sonraki oyun, daha zor. Bilgisayardaki bir oyundaki gibi: belirli seviyeler var. Bir seviyeyi geçersiniz - daha karmaşık ve gelişmiş bir seviyeye geçersiniz. Yani burada. İnsanların oynadığı oyunlarda ustalaşırsak, o zaman oldukça sakin bir şekilde, süreçte hiçbir şey kaybetmeden (çünkü **zaten sahip olduklarınızı kaybetmek imkansızdır),** bir sonraki oyuna geçebiliriz . Ve oynadığımız oyundan kopmadan. O her zaman bizimle.

Başka bir deyişle, bir kişinin sonsuz sayıda alanı vardır. Çoğu zaman birine dayanır ve onu yalnızca o kullanır ve o zaten verimli değil, bir bataklığa dönüşmüştür. Etrafa bakmayı öneriyorum, geliştirilen alanı hiçbir durumda terk edilmiş bırakmadan, sadece bir sonrakine geçerek bölgenizi kelimenin tam anlamıyla genişletin. Bazıları korkuyor: sonuçta, bu alan

yerli , bataklık olsa bile, ama kendilerinin ve ya bir yerde kaybolursa veya çökerse. Ama zaten orada olan yok olamaz. Karşıtlık yok, olumsuzlama yok, sadece *genişleme var. Kendine giden yoldur* , kendini hatırlamasıdır.

Yani oyunların her birini ne kadar doğru hatırlıyorsak ve hepimiz bu oyunlardan oluşuyorsa bu oyunu oynamak bizim için o kadar kolay oluyor.

Geri kazanmak, oyunun kurallarını tamamen kabul etmek ve bu oyundaki rolünüzü yerine getirmek demektir. Tanıyın, kabul edin ve yerine getirin . Fiziksel olarak yerine getirmek, gerçekleştirmek. Herkes oynar ve belli bir sınavı geçer. Bir sonraki bölüme hakim olduğumuzda , bir kapı gibi bizi sonraki bölgelere geçirir. Arkamızda ise *her an* dönebileceğimiz , dinlenip rahatlayabileceğimiz gelişmiş alanlar var.

Bir bütün olarak insan faaliyetinin temel kuralları, Oyunun Efendisi olarak adlandırılabilir.

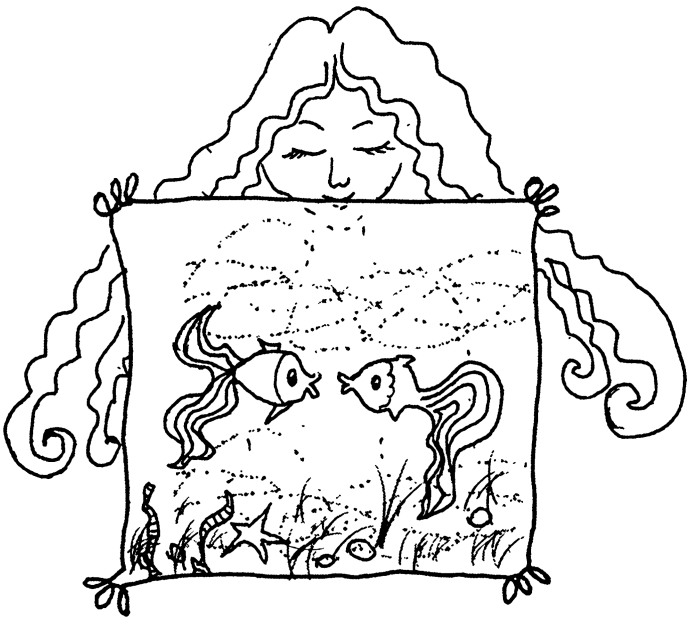

Kocasını ileriye götürmeyen bir kadın, onu mutlaka geri itecektir.

John *Değirmen*

Akıllı bir kadın, içinde istediğin kadar
aptalca davranabileceğin kadındır.

Paul *Valery*

Bir kadın ve bir erkek grafiksel olarak nokta ve düz bir çizgi olarak gösterilebilir. Konu elbette bir kadın. **Kadın bir temeldir, dayanaktır, başlangıçtır,** başlangıç noktasıdır, istikrardır. Ama ondan uzaklaşabilirsin, ona güvenebilirsin. Devam yoksa noktanın kendisi ölüdür. O sadece bir nokta. Ve düz bir çizgi, yani **hareket bir erkektir.** Düz çizginin desteği yoktur , sonsuzdur. Çizgi noktalardan oluşur. Herhangi bir çizgi, bir noktanın gelişimi, çarpması, klonlanması, artmasıdır. **Bir erkek aktivitedir ve bir kadın istikrardır.**

Bir noktaya bir çizgi eklersek, bir vektör, bir ışın elde ederiz. Sonuç olarak, güvenilecek bir şey var, itilecek bir şey var - ve bir devam yönü, bir hareket yönü var. Birbirini tamamlayan bir nokta ve bir çizgi bir ışın oluşturur ve herhangi bir materyalizasyonu, herhangi bir nesneyi çizebilir, vurgulayabilir . Çünkü ışın, bir noktaya bağlı olarak, herhangi bir düzlemde istediğiniz gibi hareket edebilmektedir. Düz bir çizgi bunu yapamaz, düz bir çizginin yalnızca bir yolu vardır, yönü. Bir nokta genellikle kendi başına hareket edemez, hareket etmeden ölüdür. Yani, **erkeksiz bir kadın, ölü, hareketsiz bir maddedir. Ve kadınsız bir erkeğin desteği yoktur, faaliyeti amaçsızdır .** Kıyısız bir nehir gibi. Birlik, bütünlük , uyum lazım.

tek bir bütün halinde birleştirildiğinde ortaya çıkar . Bu

nedenle insanlar "iki yarım" derler.

Her insanın bire eşit bir gücü olduğu da söylenebilir. Bir erkek ve bir kadın arasındaki ilişkide sürekli çatışmalar ortaya çıkarsa, olağan çıkarma gerçekleşir.

Bir kuvvet eksi başka bir kuvvet -
sonuç sıfırdır:

1-1 = 0.

Yani bir gelişme yok. Boş. Hiçbir şey olmuyor. Böyle bir çift uygun değil. Hareket yok. Nokta ... Ve yıkım.

Bir erkek ve bir kadın arasında uyum olduğunda , tek bir bütün, bütünlük vardır. Sonra çok zor bir şey olduğu ortaya çıkıyor .

Bir *artı başka bir kuvvet -*
ve sonuç dört kuvvettir:

1 + (1 + 1) + 1 = 4.

Bu durumda, toplam güç, bütünlüklerinin gücü, her ortağın gücüne eklenir . Doğal olarak, böyle bir çiftin potansiyeli oldukça büyüktür ve aynı anda "dağları döndürmek" mümkündür.

Bu nedenle, bir erkek ve bir kadın arasındaki ilişkinin uyumlu olması çok önemlidir.

Mantıksal olarak, üç veya dört yarım yoktur. Yarım her zaman 1/ 2'dir . Yani, sadece iki yarı vardır. İki yarı erkek ve dişidir.

Bizim üçüncü bir cinsiyetimiz yok. Herma froditleri aramızda çok nadir bulunur , ancak bunlar gelişimin varyantlarıdır, bir istisnadır.

Herhangi bir aileye bakalım: iki yarı karı koca. **Çocuk anne**

baba için yarım *değil* , kadın ve erkek etkileşiminin sonucudur . Üçüncü yarı olmadığı için, ebeveynler de çocuğun yarısı değildir: üçüncü, dördüncü , onuncu... Onlar sadece *başka* insanlardır, başka bütünlüklerdir , başka özlerdir. Bütünlük, uyumlu bir şekilde gelişen iki yarım olduğunda ortaya çıkar.

Bu nedenle, bir kadın bir erkek yerine bir çocuk, bir koca seçerse, o zaman çok büyük bir hata yapılır. Çocuk, diğer (gelecekteki) yarısı için diğer yarısıdır . Bu sadece farklı bir insan. Bir kadın için ikinci yarı sadece bir erkek ve bir erkek için sırasıyla bir kadın olabilir. Bu durumda çocuk, iki yarının çoğaltılmasının sonucudur. Bir kadın çocukları için yaşadığını söylediğinde bu doğru değildir. Çocuklar başlangıçta farklı, "yabancı" insanlardır, hayatı ebeveynlerinden öğrenmeye ve onlardan ayrı yaşamaya, yani *oyunun - hayatın kurallarını hatırlamaya programlanmıştır.* Hayvanlarda bu çok belirgindir. Belli bir yaşa ulaşan bir hayvanın yavrusu yetişkin olur ve annesi, eğer bir avcı ise, bir çatışmada sadece yaralamakla kalmaz, aynı zamanda öldürür ve hatta bazı türlerde onu yiyebilir. Çünkü bir noktada ona yabancı olur.

İnsanların yaptığı en büyük hata borç sistemidir. Bir oğul veya kız, yaşamları boyunca ebeveynlerine mecbur (bağlı!) ve sırasıyla ebeveynler çocuklarına mecbur olduğunda. İç borç durumu, her ikisinin de gelişimini büyük ölçüde engeller. Lütfen, ne istersen yapabilirsin: birbirinize yardım edin, iletişim kurun - ama *borçlu* olmanıza gerek yok .

Eril olanın temeli ve Dişil olanın temeli vardır - sözde arketipler, cinsiyetlerin doğal kaderi.

Erkeğin temeli, özü nedir, nereden geldi?

İnsanın temeli çok basittir. Eski zamanlardan beri , atalarımız hala mağaralarda avlanıp yaşarken, her insanın, klanın, kabilenin asıl amacı aynıydı - hayatta kalmak. Ve bir erkeğin temel işlevleri korunmak ve yiyecek almaktı. Yani, bir

erkek aslen bir Savaşçı ve bir Avcıdır.

, yüzbinlerce, milyonlarca hatta milyarlarca yılda erkek bedeninin yapısının ve mantığının oluşumuna ve sağlamlaşmasına katkıda bulunmuştur .

kas gruplarını geliştirmiştir . Kural olarak, güçlü kolları vardır (modern şehir sakinlerinin istisnalarını ve sapmalarını dikkate almayacağız), geniş omuzları, bir kadından daha uzundur , bir leğen kemiği vardır vb. Yani, bir erkeğe her zaman bakabilir ve onun doğal özünü anlayabilirsiniz.

Erkek nitelikleri, Avcı ve Savaşçı'nın nitelikleridir. Avcı ve Savaşçı, hızlı bir şekilde doğru kararları verebilmelidir. Bunu yapmak için, hızlı ve doğru kararlar almak için *hızlı bir mantığa ,* operasyonel bir zihne - *Akla ihtiyacı var.* Kararlar yanlışsa, adam hayatta kalamaz: kendini düşmanlardan koruyamaz, av ganimetleri alamaz, kendisini ve ailesini besleyemez.

Bu nedenle, Erkeklerin hepsi doğal olarak mantıklıdır, yapılandırılmıştır .

Eski zamanlardan kalma bir kadının amacı, her şeyden önce, sadece insan ırkının üremesi değildir. Bunu yapmak için bir kadının vücuduna bakın: bir çocuğu beslemek için göğüsler, doğum için geniş kalçalar. Ancak kadınların eğitim ve öğretimdeki rolü de daha az önemli değildir . Yetiştirme nedir? Bu, çevreyle, Doğa ile birliği hatırlamaya, çocuklara *oyunun kurallarını öğretmeye,* onları hayata uyarlamaya yardımcı olur. Yani **bir kadının asıl amacı Anne olmaktır.**

Anne sadece doğurmakla kalmaz, aynı zamanda eğitir, hatırlamaya yardımcı olur , *hayatı* yeniden üretir ve hayatı öğretir.

ırkını, insan türünü **korumaktır .** Bu nedenle, ana kadın kalitesi *Bilgeliktir.*

Bilgeliğin Akıldan farkı nedir? Bu soruya kolaylıkla cevap

verilebilir .

Akıllı bir insan her türlü zor durumdan kurtulur . Bu erkeksi bir kalitedir. Akıllı bir insan böyle bir durum yaratmaz . Sadece onun içine düşmekle kalmayacak, aynı zamanda onu yaratmayacaktır. Bu kadınsı bir kalitedir. Kadının görevi ve asıl amacı Bilgeliktir: **insan ırkının, insan türünün korunması için zor durumlar yaratmamak .**

Bir kadının tüm astral yapısı, yani duygularının, duyumlarının inşası çok hareketlidir, plastiktir.

Erkeklerde duyguların inşası, mantık sınırlıdır: genişletilebilecek kesin, oldukça katı sınırlar vardır , ancak bu herkese verilmez ve herkes vermek istemez. Yani erkekler oldukça katı bir yapıya sahiptir.

Seçkin yönetmenlerimizden biri olan Andrey Konchalovsky , bir televizyon röportajında bir kadının bir erkekten ne kadar farklı olduğu sorulduğunda şu yanıtı verdi: "Bir kadın insan ırkını korur ve bir erkek korur."

Kadın ve erkeğin hakları eşittir ama görevleri farklı olduğu için aynı değildir. Bu nedenle, bir erkek ve bir kadın, tek bir bütünün iki yarısı gibi birbirini kesinlikle tamamlar.

Her erkeğin ve her kadının kendi babası ve annesi vardı ya da var. Her insan ikilidir, ikilidir : iki bacağı, iki kolu, iki gözü vb. vardır . Ve iki ebeveyn parçasından, iki genetik ve enerji bileşeninden oluşuruz - erkek ve dişi, babadan ve anneden. Bu nedenle, her insanda hem kadınsı hem de erkeksi nitelikler vardır. Bütün soru, bu nitelik kümelerinin önceliğidir.

Bir erkeğe erkeksi niteliklerin hakim olması ve bir kadının dişil olması kesinlikle normal ve doğaldır. Bu durumda kadın dişil doğasına , erkek de eril doğasına güvenir. O zaman hayatta ve ilişkilerde her şey yolundadır. Herkes yerine.

Ne yazık ki, son zamanlarda bu genellikle tam tersi oluyor :

erkeklerde kadınsı nitelikler ve kadınlarda erkeksi nitelikler baskın. Bu süreç 20. yüzyılın başlarında kendini göstermiş ve daha sonra feminizm ve liberalizmin etkisi altındaki gelişmiş ülkelerde ve ülkemizde Sovyet eğitim sistemi altında erkeklerin yetiştirilmesinde eril niteliklerin, erkek çocuklarının yetiştirilmesinde ise kadınsı niteliklerin baskı altına alınmasıyla yoğunlaşmıştır. kızlar Sadece ailenin değil, medeniyetin de yıkımı söz konusudur . Bunlar çok tehlikeli şeyler çünkü aile devletin ve dolayısıyla medeniyetin temelidir. Bu, Androgyne'e giden en kısa yol olsa da (sonraki bölümlerde Androgyne'e daha ayrıntılı olarak bakın).

Bununla birlikte, hayatta kalma mücadelesi anlarında bir erkek, kadınsı işlevleri üstlenebilir ve bununla mükemmel bir şekilde başa çıkabilir. Yani, bir erkek, bazı mücbir sebepler nedeniyle annenin yokluğunda çocukları çok iyi yetiştirebilir. Ve aynı şekilde, kadınlar erkeklerin işlevlerini üstlenebilir - vatanlarını, çocuklarını korumak, yakınlarda erkek olmadığında veya savaş zamanında olduğu gibi yeterince erkek olmadığında avlanmak.

Ancak bu sadece hayati bir gereklilik, oyunun doğal kurallarına bir istisna. İstisna kural haline gelirse, o zaman medeniyetin, insanlığın yok olma süreci vardır . Sadece ailenin yok edilmesi değil, vurguluyorum, tam olarak medeniyet. Bu durumda, insanlığın dönüşümü gerçekleşebilir. Neye ve nereye götüreceği başka bir sorudur. İnsan türünün nasıl kime veya neye dönüşeceğini henüz bilmiyoruz . Ancak tüm belirtilere göre bu, yok olmaya, insan uygarlığının yok olmasına yol açabilir .

Neden? Çünkü bir kadına erkeksi nitelikler hakimse, bu öncelikle onun üreme yeteneğini etkileyecektir.

Doğayı kandıramazsınız. Doğa, bir kadında erkeksi niteliklerin baskın olduğunu görürse , o zaman kadınsı niteliklere ve dişil işlevlere ihtiyacı yoktur. Üreme, yani çocuk doğurma dişi bir işlevdir. Bu durumda doğa, kadını bu işlevden

yavaş yavaş mahrum eder. Bu tür kadınlar çocuk doğurmayla ilgili her türlü sorunu yaşamaya başlar: bazıları hamile kalamaz, diğerleri genital bölgede hastalık geliştirir, vb.

Aynı şekilde erkekler için. Bir erkeğe kadınsı nitelikler hakimse, güç azalır, döllenme ile ilgili sorunlar ortaya çıkar, erkek hastalıkları ortaya çıkar ve benzerleri.

Doğa tam olarak neyi gerektiriyorsa onu yapar. Bir kişi bilinçli veya bilinçsiz olarak karşı cinsin yolunu seçerse , Doğa ona böyle bir fırsat sağlar. Bu elbette bir kişiyi çıkmaza sürükleyecek olsa da.

Normal gelişim için, normal bir yaşam için her cinsin özüne, Doğasına güvenmesi gerekir. Erkekler erkeksi **doğalarına, kadınlar da dişil doğalarına güvenmelidir . Bu durumda yenilmezler çünkü** arkalarında milyonlarca ve milyarlarca ataları var . Ve sadece atalar değil, aynı zamanda reenkarnasyonlar. Bu, Doğaya olan güvendir.

Ne yazık ki, eğitimin Doğa ile kavga ettiği sık sık olur. Örneğin ailede baba olmadığında erkek çocuk en iyi kadın geleneklerine göre yetiştirilir. *Ailede hiç erkek olmadığında çok korkutucu.* Özellikle bir erkek çocuk için - bir erkek olarak kendisinden ne istendiğini anlamadan büyür , çünkü hiçbir örnek yoktur. Kimse göstermiyor, kimse hayatta nasıl erkek gibi davranılacağını hatırlamaya yardımcı olmuyor. Aynı şekilde, bir kız - bir erkeğe nasıl düzgün davranılacağını, bunun ne hakkında olduğunu bilmiyor.

Bu durumda, kendisininkini talep eden ve “Sen bir erkeksin!” Diyen Doğa arasında güçlü bir çatışma ortaya çıkar. - ve şöyle yazan bir yetiştirme: “Tırmanma! Ben bir erkek değilim, benim. Bilmiyorum, yapamam. Sahip değilim". Aynı şey kız için de geçerli. Ve sonuç olarak, mutsuz bir insan büyür.

Her birimiz kendi içimizde sanki karşı cinsten bir matris

taşıyoruz . Yani, bir erkek bir annenin, büyükannenin, kız kardeşin vb. Temel niteliklerine ve karakter özelliklerine sahiptir. Ve bir kadın - sırasıyla bir babanın, büyükbabanın, erkek kardeşin ve diğer erkek akrabaların nitelikleri. Her birimiz karşı cinsten bir ebeveynin bazı özelliklerinden hoşlanırız ve bazılarından hoşlanmayız. Bütün soru, neyin ağır basacağıdır: beğen ya da beğenme. "Beğenmekten" daha ağır basarsa, aile hayatı aşağı yukarı tolere edilebilir olacaktır. Ve bu nitelikler birçok açıdan üstün gelirse, o zaman hayat mutlu bile olabilir. "Beğenmemekten" daha ağır bastığında, böyle bir insanı kıskanmayacaksınız.

İşte bir metafor. Karşı cinsin hem iyi hem de kötü özelliklerini bizim için gördüğümüzde , Fortuna'yı yandan, yani kalçasını, güzel profilini görüyoruz . İçimizde iyi fikirler hakim olursa, o zaman onun yüzünü ve diğer tüm cazibelerini görürüz. Ve (bizim için) kötü olduğunda - sırasıyla, Fortuna'nın vücudunun başka bir bölümünü görüyoruz. Sırtını bize döndü. Ne görüyorsak onu somutlaştırıyoruz.

Karşı cinsle ilgili hoşumuza giden ve gitmeyen fikirlerimiz , borç sistemimizin beyaz listesi ve kara listesi olarak adlandırılabilir. Ortağımız ne olmalı ve ne olmamalı. Bu listeleri aslında kendiniz de yapabilir ve karşı cins için nasıl bir talebimiz olduğunu görebilirsiniz. Yani, partneriniz olan veya olacak olan şey. Aslında bu listeler tüm insanlar için aynı olacak, sadece herkes kendince öncelik sırasına koyacak. Bu listeleri yönetebilir, yani beyaz listenin etkisini artırabilir, kara listenin etkisini zayıflatabilirsiniz. Buna göre, aile hayatı daha iyiye doğru değişecektir. Nasıl yapılır? Çok basit. Tamamen kabul edin, yani bu niteliklerin ve listelerin bize ait olduğunu unutmayın. Bu bizim bileşenimiz. Bazı listeleri veya nitelikleri kaldırmak imkansızdır , çünkü biz ondan yapıldık.

Küçük bir numara: Düşünürseniz, listedeki tüm bu nitelikler kişinin doğasında vardır. Bazılarını seviyor (beyaz liste) ve bazılarını sevmiyor (kara liste). Ancak nitelikler kümesi

kesinlikle tarafsızdır ve her insanda vardır.

Ne iyi ne de kötü olan kesinlikle standart niteliklere sahibiz. Bunlar sadece niteliklerdir. Herkesin öyle ya da böyle kullandığı araçlar.

Biraz da Kadın ve Erkek arasındaki çatışmalardan bahsedelim.

Bir erkek, kural olarak, **önce** böyle bir çatışma başlatmaz **.** Bu çok nadiren olur. Neden diye sor Çünkü özünde güvenlik ve koruma işlevleri bulunmaktadır. Doğası gereği bir Koruyucudur, özellikle de kadınların.

Ancak bir kadının sözlerinde, duygularında veya eylemlerinde saldırganlık meydana geldiğinde, erkek bu saldırganlığı hisseder. Bunu bilinçli veya bilinçsiz olarak hissedin . Ve sonra doğal programı açılır - güvenlik işlevi. Savaşçı onun içinde belirir, kendini savunmaya başlar. Bu, onun önünde artık bir kadın, bir eş, bir kız arkadaş değil, *bir Düşman,* bir düşman olduğu anlamına gelir. Çünkü ana erkek mantığında Kadın-Düşman kavramı yoktur. Veya Kadınlar veya Düşman. Bir kişi eline bir silah aldıysa - bir kelime biçiminde, bir duygu biçiminde veya bir tava biçiminde farketmez - o zaman kadın olmayı çoktan bırakır, ancak olur. bir düşman. Ya herhangi bir şekilde yenilmelidir - kelimenin tam anlamıyla vurmak ya da kendini sözlerle savunmak için. Ya da kaçmak Ne de olsa, bir savaşçı savaş alanında kaybederse kaçar.

Bir adam nereye koşabilir? Birkaç seçeneği var. En yaygın olanı alkoldür: "göğsünüze aldınız - ve parlak bir gelecektesiniz." Bu anda sorunlar unutulur, bir süreliğine giderler . İkinci yaygın seçenek, başka bir kadın bulmaktır.

Evet, başka seçenekler de var: balık tutma, yazlık ev, domino taşları, kartlar, oyunlar, bir erkeğin kaçıp daldığı bazı hobiler .

bir erkeğin şöyle şöyle olduğundan şikayet ettiğinde tamamen yanılıyor , onu dövüyor. **Bir erkek bir Kadını yenemez,** bu onun doğal özünde yoktur, **o sadece kendini savunur.** Saldırganlık sadece bir kadının yanından gelir - açık veya örtülü, fark etmez. Bu durumda kadın her zaman saldırgandır, *saldırır.* Bir erkek şu anda önünde bir kadın görmez çünkü önünde kadın yoktur. Karşısında bir düşman vardır. Kendini savunması gereken bir düşman. Hayatınızı, içsel durumunuzu, rahatınızı, bölgenizi koruyun . Bunu nasıl yapacağını biliyor, çünkü bu onun içinde ataları tarafından ortaya konmuş. Bazıları daha kötü, bazıları daha iyi ama herkes yapabilir. Bir erkek için koruma, onun normal doğal halidir.

Sonuç olarak, kadın ayrı, belirli bir durumda kazansa bile her zaman kaybeder. Stratejik olarak her zaman bir bütün olarak kaybedecek çünkü bir kadının saldırgan, savaşçı olması normal değil. Bu onun işlevi değil.

Bu en önemli, ölümcül hatadır.

Karşı cinsle iletişim kurmak ne kadar normal?

Bir kadının bir erkekte Erkeği görmesi çok önemlidir. Onda bir Avcı, Savunucunun erkeksi niteliklerini görmek için - **her zaman görün.** Şu anda olmasa bile. İçindeki adam çocukken ezilse bile. Görmek gerekiyor. Ve sonra yavaş yavaş kendisinin böyle olduğunu hatırlayacaktır. Zaten pratikte, eylemlerde kesinlikle hatırlayacaktır. Çünkü başlangıçta o her zaman bir Erkektir.

Buna göre, **bir erkeğin bir Kadında,** kadınsı niteliklerini **görmesi gerekir.** Bilgeliği, uzlaşma yeteneği.

Bilgelik her zaman uzlaşmaya istekli olmaktır. Ufak ufak kaybedebilirsin ama her zaman büyük kazanırsın . Bu bilgeliktir.

Ailenin temeli her zaman kadın olmuştur, **olacaktır** ve olacaktır **.** Kadın, evinin hanımıdır. Aile bir evdir. Bir erkek , aynı boğa, tavuk, keçi gibi bu evin bir parçasıdır . Ve tersi değil. Bu nedenle metresi her zaman bir kadındır. **Erkek ailenin reisi, hareketi ve gelişimi,** kadın ise ailenin hostesi ve temelidir. Bunlar iki farklı fonksiyondur. Kötü bir ev hanımının her zaman kötü bir evi ve buna bağlı olarak kötü bir kocası, ortağı vardır.

Bir erkek için görev her zaman dışsal, dışsal liderliktir . İç liderlik öncelikle bir kadının işidir. Ve bir kadın ne derse, bir erkek onu yapar. O istemese bile.

Neden? Çünkü erkekler de kadınlar gibi kadınlar tarafından büyütülür . Anne her zaman bebeği büyütür. Hayatın ilk temel kurallarını ondan alır . Annesi ona hayatta ne yapacağını, nasıl yapacağını anlattıkça o da öyle büyüyecektir. Ve bilinçaltında bir erkek her zaman kadınını **dinler .** Her zaman. Annemi dinlemek gibi. Bilinçli olarak karşı çıksa bile, dıştan dirense bile , yine de onu dinleyecek ve onun istediğini yapacaktır. Düzenlendiği için tasarım böyledir. Tüm büyük insanlar -politikacılar, generaller ve sadece büyük olanlar değil- kadınları tarafından yaratıldı: anneler, kız kardeşler, eşler, kız arkadaşlar, metresler. Birine bakın - her zaman onun arkasında bir kadının etkisi vardır. Açık ya da gizli. Gorbaçov'un Raisa'sı vardı, Yeltsin'in Naina'sı vardı, Salvador Dali'nin Gala'sı vardı, Napolyon'un Josephine'i vardı. Bir erkeğin, kadınların yardımı ve etkisi olmadan bir şeyler başarması çok nadirdir .

Gerçek transseksüeller hakkında. Birçoğu var, ama doğuyorlar.

Bu fenomen nedir? Bu, bir erkek özünün bir kadın bedeninde doğduğu zamandır ve bunun tersi de geçerlidir. Doğal olarak, bir kişi acı çekmeye başlar. Cehennem onun için geliyor.

Bu neden oldu? Her şey çok basit. Önceki bir

enkarnasyonda veya enkarnasyonlarda, bu varlık - örneğin kadın bedenindeki bir kadındı - erkeklere karşı çok kötü bir tavır sergiliyordu, yani onlardan nefret ediyordu. Aslında diğer yarısından nefret ediyordu. Ve bu enkarnasyonda, basitçe bu çatışmayı çözüyor : nefret ettiği cinsiyetin vücudunda, yani bir erkeğin vücudunda doğdu .. Bu onun karmik sınavı, tüm hayatının sınavı .

Dünya dişi bir gezegendir. Bu nedenle, insanlar artık Dünya'ya ait değildir. Kadınlar Dünya'ya daha yakındır. Bu onların ana gezegeni.

Neden? Genetiği, kromozom çiftlerini düşünün. Stabil bir dişi kromozom seti XX'ye ve zaten bir sapma olan kararsız bir erkek seti XY'ye sahibiz . Ve herhangi bir sapma gelişmedir.

Erkek Kadının devamıdır, Kadının gelişmesidir. Ama bir kadın temeldir, matristir.

elbette **kadınlar tarafından yönetiliyor .** Ama toplum erkekler tarafından kontrol ediliyor, dışarıdan kontrol ediliyor . **Erkekler medeniyetin itici gücüdür .** Farkında olmadan, bilinçaltında kadınların rahatlığı için her şeyi yaparlar. Gelecek nesiller için. Dolayısıyla medeniyetimiz , medeniyetteki kazanımlarımız, sadece kadınların, insan ırkının devamı için kolaylıklardır .

Adam her zaman dış yöneticidir. Bu ne anlama geliyor?

Gerçek şu ki, tüm dinlerdeki tanrıların panteonuna bakarsanız, o zaman tanrıların çoğu insandır. Ve yüce tanrı, kural olarak, aynı zamanda bir insandır - tesadüfen değil.

Bu, **eril prensibin gelişmekte olduğunu gösterir .** Evet, yıkıcı ama aynı zamanda yaratıcı. Eskiyi yıkmadan yeni bir şey yaratamazsınız. Ve **dişil ilke sabitleniyor,** sabitleniyor. Bu iki başlangıç birbirini tamamlar.

Bir kez daha tekrar ediyorum: Kadın ve erkeğin hakları

kesinlikle eşittir ama aynı değildir. Çünkü görevler ve işlevler farklıdır.

Erkek ve Kadın'ın tam uyumu ile aynı evrensel varlık ortaya çıkar - Androgyne. Bedenlerin, ruhların ve zihinlerin uyumu olduğunda , her açıdan uyum - bu Evrensel Varlıktır, ışığın varlığıdır, ideal varlıktır. Birbirini mükemmel şekilde tamamlayan iki yarım, tek bir bütün halinde birleştiğinde.

Elbette burada böyle tek bir varlığın Dünya'dan erken ayrılma tehlikesi vardır. Burada, Dünya'da, iki kişiden oluşan bu varlığa artık ihtiyaç yoktur.

Bu bir Erkek ve bir Kadın arasında mümkündür ve dişil ve eril prensipler kesinlikle uyumlu olduğunda bir kişi içinde de mümkündür. Bu durumda, ortamda uyum ortaya çıkar, çünkü iç ortam her zaman dış ortama karşılık gelir ve bunun tersi de geçerlidir. Kıyas kanunu budur: içerideki, dışarıdaki gibidir. Ve geri bildirim - dış, dahili olana karşılık gelir.

Bu nedenle, **bir erkek ve bir kadın arasındaki dış uyum, her zaman kişinin kendisindeki erkek ve kadın ilkeleri arasındaki iç uyuma yansır .**

Tam uyum, bir kişiyi gelişimin bir sonraki aşamasına getirir. Genellikle ölüm yoluyla. Yani burada tehlike var. Bu bedenden reenkarnasyona, başka bir dünyaya, başka bir kata geçme tehlikesi.

Hepimiz *hatırlamak için elimizden geleni yapıyoruz.* **Bir erkek bir kadını tanır, yani hatırlar ve kendi içindeki dişilliği hatırlar, böylece kendi içindeki erilliği hatırlar.** Dış ortamda, insanlığın dişi yarısının çeşitli temsilcilerinde, içinde barındırdığı kadını da hatırlar. Ve hayatı boyunca **bir kadın** , kendisine bir erkek - toplumda bir koca aradığını kendine nasıl açıklasa da, aslında **kendi içinde erkeksi bir ilke arıyor , erkeksi "ben" ile uyum, erkeksi bileşeniyle.** Böylece **kadınsı tarafınızı hatırlarsınız.**

Bazıları başarılı olur, ancak çoğu değil. Kural olarak, insanlar sadece bir hayatı değil, tüm hayatlarını arar ve hatırlar. Bulurlar, ancak yarılarıyla% 100 eşleşme bulamazlar, ancak ya çok yakın ya da yaklaşık olarak benzer bir şey bulurlar. Farklı insanlarda, azar azar, azar azar Dürüstlüklerini hatırlarlar .

Bir kişinin yanı sıra her birimizin de bir Kadın ve Erkek olduğumuzu hatırlamak için, erkek ve kadın ilkelerinin nelerden oluştuğunu veya nelerden oluştuğunu da hatırlamak gerekir. Erkek ve Kadın elbette bütün varlıklardır, ancak görece konuşursak, birkaç bellek biçiminden oluşurlar.

Nedir bu anılar?

Dişi veya Erkek gibi kavramlar hayvanlardan miras kalan *ilk hatıra .*

İkinci hafıza: doğrudan Kadın veya Erkek, yani bunlar dişil veya erkeksi nitelikler, tercihlerdir .

Üçüncü *hatıra,* Adam'ın kendisidir. Bir kişi toplumda tezahür ettiğinden, bu onun mantığı ve evrensel, sosyal nitelikleridir.

Ve dördüncü *hatıra (biraz egzotik): bu, Yüce, İdeal Varlık, yani hatırlayan* - her şeyi anlayan kişidir . Bu, herhangi bir kişinin yalnızca Doğanın bir parçası olmadığı, Doğanın kendisi olduğu anlamına gelir. Sırasıyla suret ve benzerlikte yaratıldık , biz tanrıların kendileriyiz, dünyamızın gerçek efendileri, dünyamız için en yüksek varlıklarız. Ve başka bir dünya yok. Başka bir şekilde söylenebilir - dinin açıkladığı gibi: her insanda ilahi bir kıvılcım vardır. İnsanın kendisi bu kıvılcımdır. Yani biz her şeyi hatırlayan ve yapabilen Evrensel varlıklarız. Sadece unuttuk.

Karşı cinsle uyumlu iletişim için, yukarıdaki insan hafızası biçimlerinin hepsini veya en azından çoğunu görmek gerekir.

Bir kadının bir erkekle (herhangi bir anlamda) uyumlu bir şekilde iletişim kurabilmesi için onda Erkeği hatırlaması gerekir , Adam, Adam. Ve bir erkeğin bir kadınla uyumlu bir şekilde iletişim kurabilmesi için onda Kadını, Kadını ve Erkeği hatırlaması gerekir. Elbette ideal olarak, her bir cinsiyette Evrensel Varlığı hatırlamak arzu edilir.

Bunu hatırlamazsak hangi hatalar olur?

Oldukça sık olarak, erkeklerdeki kadınların ya reddettikleri Erkeği hatırladıkları, böylece kınamalarını somutlaştırdıkları ya da temelde Erkeğin yalnızca bir kısmını hatırladıkları ve satın almalar, satın almalar için para kazanmanın bir yolu olarak bunda çarpıtılmış bir bölüm olduğu görülür . Yani "bacakları ve kulakları olan bir cüzdan." Ve bu "cüzdanı" büyütmek için çabalıyorlar. Ne Adamı, ne Erkeği ne de Adamı hatırlamıyorlar, onları bu "çantanın" arkasında görmüyorlar ve uygun tavrı - yani İnsanları hatırladıkları tavrı - alıyorlar.

Erkekler de elbette kadınlarla ilgili hatalar yapıyor. Ya bir kadındaki sadece Dişi'yi hatırlarlar ama Kadın'ı, Erkeği hatırlamazlar (çoğunlukla gençliklerinden dolayı). Ya da onda yalnızca bir İnsan'ı hatırlar ve görürler - sosyal bir varlık, sosyal bir rol: bir işçi, bir arkadaş, bir anne, bir kız. Bütün bunlar bir dizi sosyal rol, yani hatıra biçimleridir. Bir kadın bir erkekte bir "çanta" görürse ve erkek onda yalnızca bir dişi görürse, o zaman bir kadının çantayla ne tür bir ilişkisi olabilir?

Bunlar en yaygın hatalardır. Bu arada akrabalarda, aynı annede, sadece tüm hak ve çıkarlara sahip bir Erkeği ve tüm kadınsı niteliklere, zayıflıklara, erdemlere, arzulara sahip bir Kadını değil, aynı zamanda bir Kadını da hatırlamak gerekir. Çoğumuz için anne kutsal bir kelimedir. Ama onun da babasıyla ya da uygun gördüğü kimseyle yatmaya hakkı var . Kulağa biraz küfür gibi gelse de bu çok önemlidir. Aynısı baba, erkek kardeş, oğul, kız, büyükanne, büyükbaba - her türlü akraba için de geçerlidir. Bu hataları hesaba katarsak, ilişki düzelir.

Herhangi bir kişide içgüdülerle açık cinsel özünü ve diğer üç hatırlama biçimini sürekli olarak hatırladığımızda, o zaman bu nitelikleri hatırlamasına, çizmesine, bu kişide açmasına izin veririz. Buna göre, analoji yasasına göre tarafımızdan açıklanır, hatırlanır . Böylece karşı cinsler arasında uyumlu ilişkiler ortaya çıkar.

Sonuç olarak ilginç şeyler oluyor. İlişkiler kuruluyor - örneğin, yalnızca belirli türden erkeklerin ilgi gösterdiği bir kız, çok iyi olanlar da dahil olmak üzere farklı statüdeki erkekler tarafından fark edilmeye başlıyor. Ve sadece gençler değil, genel olarak erkekler de ona ilgi göstermeye başlar - o anda kızı fark ederler. Aynı şekilde, bir erkek kadınlarda hafızanın tüm bölümlerini hatırlamaya başlarsa, o zaman kadınlar ona karşı tutumlarını değiştirir ve ona ilgi belirtileri göstermeye başlar.

Bu fenomenlerin çok basit bir temeli var. **Başka bir alanda bir hafızanın belirli kısımlarını gördüğümüzde, bu bileşenleri açarız, kendi içimizde hatırlarız.** Ne de olsa hiçbir yerde kaybolmadılar, öyleler, biz onları unuttuk. Ve kendi içimizde çalışmaya başlarlar. Uyum var.

İki ortak, bu dört parçanın hepsini hatırlar ve birbirlerini görürse - bu ideal bir seçenektir, bir Bütünlük vardır , iki kişide Tek Varlık, Androgyne. Evet, iki bedeni var ama bu yaratık tek, mükemmel ve prensip olarak tamamen yenilmez. İşte burada Dürüstlük ilkesi devreye giriyor . Elbette bir noktada bu kavuşma gerçekleşebilir ancak kalıcı olması oldukça zordur. Yine de her şey öğrenilebilir.

Partnerinizdeki hafızanın bu dört bölümünü pratik olarak nasıl hatırlayabilirsiniz ?

Bir partnerdeki erkek ya da kadın cinsel temelini hatırlamak ve keşfetmek için, kişi tamamen cinsel anılara odaklanmalıdır. Erkeğin veya dişinin özünü hayvanlardan aldık. Bu, her insanda bulunan hayvani, içgüdüsel anları vurgulamak

gerektiği anlamına gelir . Yani, belirli cinselliği söz ve eylemlerle hatırlamak: "Ne kadar iyi yapıyorsun" veya "Vücudun şu ve bu bölümünde en iyisisin" veya hareketler, beceriler. **Vurgulamak, bir partnerde bu nitelikleri ortaya çıkarmak, vermek demektir.** Böylece her zaman sahip olduğu şeyi hatırlasın ve onun aracılığıyla kendi cinselliğini hatırlasın.

Dişil ve Eril hatırlama biçimlerine gelince , burada bir Erkeğin veya Kadının ne olduğunu hatırlamak gerekir. **Bir erkek** , her şeyden önce **bir Avcı** ve **Savaşçıdır,** yani başlangıçta **bir Kazanandır.** Herhangi bir erkek, onunla en sevdiği işi veya hobisi hakkında konuştuğunda memnun olur . İnsanlar onun bu alanlardaki başarılarından ve zaferlerinden bahsettiğinde özellikle hoş oluyor. Her ne ise, ama en sevdiği iş ve zaferlerle ilgiliyse, en küçüğü de olsa kesinlikle eriyecektir. Her insan bir tür başarıya sahip olduğuna inanır. Onu bir Erkek olarak, yani bir kazanan olma yeteneği - toplumda başarılı bir avcı ve muzaffer bir savaşçı olarak hatırlamanın anlamı budur . En saf haliyle, bu yetenek profesyonel askerlerde ve avcılarda bulunur. Yani, bunu yapmak oldukça basit: Bir erkeğin başarılarını, niteliklerini, eylemlerini, erkek kararlarını sürekli olarak vurgulamak ve hatırlamak.

Kadının özü, ailenin devamı ve korunmasında en geniş anlamda metres olabilme yeteneğindedir. Bir kadın her zaman kendini sunar, onun için dış görünüşü çok önemlidir. Kıyafetleri, yüzü, figürü, yürüyüşü erkekler için bir yemdir. Bu dış biçimleri avantajlı bir şekilde vurgulamak her zaman mümkündür . Böyle anlarda bir kadın ideal formunu hatırlar.

İç hatıralar da çok önemlidir - bir kadının ne kadar akıllı olduğu, yani uzlaşma yeteneğine sahip olduğu ve bu nedenle açık. Halihazırda çocukları varsa, onun ne tür bir anne olduğunu veya nasıl bir müstakbel anne olduğunu vurgulamak önemlidir. Genç kızlar ciddiye almayabilir ama böyle anlarda bilinçaltında devasa bir hatırlama çalışması vardır . Küçük bir

kıza bile ne kadar iyi bir eş ve anne olacağını, ne güzel çocukları olacağını söylediğinizde , en güçlü doğal hafıza mekanizmaları harekete geçer .

Bir kadının kendisini mal sahibi olarak hatırlaması özellikle önemlidir . Bir kadın sadece kendini nasıl dekore edeceğini değil, aynı zamanda tüm evini nasıl mükemmel bir düzende tutacağını da bildiğinde, bu ana kadın kalitesidir . Ve "ekonomi" kavramı, onun hayatını ve konutunu - bir ev, apartman dairesi, kulübe - ve kıyafetleri ve akrabaları ve arkadaşları dahil çevresindeki insanları - çocuklar, koca, ebeveynler, köpek, kedi, hamamböcekleri vb. .Dahası. Bir kadın, hayatın metresi olma yeteneğinden ötürü övgü duymaktan her zaman memnun olur. Reddetse bile , yine de bir kazan-kazan. Bu, **herhangi bir kadın** hostes olduğu için kadınlığı en önemli anlamda hatırlamasına yardımcı olur . Gerçekten de, o sadece evinin ve ailesinin değil, aynı zamanda hayatının da hanımıdır. Etraftaki her şey onun evi, hatta kocası. Bu nedenle onun ne kadar iyi bir Anne, Eş, Hanım olduğunu vurgulamak çok önemlidir **.**

Hafızanın üçüncü biçimi İnsan'dır. Başka bir kişide tam olarak evrensel kişisel nitelikleri hatırlamak ve görmek her zaman gereklidir : zihin, meslek (bu sosyal oyunlara daha yakındır), bazı alanlarda başarılar, hobiler. Bunu hem erkekler hem de kadınlar için yapmak oldukça kolaydır.

Dördüncü hatıra - Evrensel Varlık - ile ilgili olarak, burada çalışma daha incelikli olacaktır. Bu kişinin, erkek ya da kadın kendi hayatını yarattığını, kurduğunu, neredeyse gerçekliğin ötesine geçen ciddi bir sorunu çözdüğünü hatırlatmak gerekir . Kelimelerle anlatmak zor, sadece bu **özü hissetmeniz ve görmeniz gerekiyor. Anlayın, görün ve hissedin,** yani **başka bir kişide hatırlayın.**

Elbette tüm bunları söylemek ve yapmak arzu edilir, ancak bir kişiye hiçbir şey söylemeden basitçe hatırlayabilirsiniz. Yaklaşık yüz sürekli hatırlıyor. Ve yine de konuşur ve yaparsanız, her şey daha hızlı ve daha verimli olacaktır.

Ve etki harika olacak. Belki hemen değil, zamanla ama kesinlikle olacak. Sonuçta, ne oluyor? Bunu görerek, **bir kişiye Doğasının özünün** bu kısımlarını **hatırlamasını öneriyoruz ,** böylece **hatırlıyoruz, hatırlamanın bu kısımlarını kendi içimizde açıyoruz.**

Erkek ve Kadının özü budur, Doğada birbirlerini tamamlarlar.

Dolayısıyla, **bir Erkek ve bir Kadının ahenkli gelişimi , kişinin diğer yarısını araması, daha doğrusu hatırlamasıdır.**

Dış dünya aracılığıyla, ya da iç çevre aracılığıyla ya da her ikisi aracılığıyla - hangi yol olduğu önemli değil. Ama hepimiz her zaman bu yolu izliyoruz. Böyle bir görevimiz var. Kendini hatırla. O içsel uyuma ulaşın.

İç uyum, kişinin kendisi ile iç dünyası, kendisi ile dış dünya arasındaki uyumdur.

İşte buna Mutluluk denir.

Bu Bütünlüktür, iç ve dış çevrenin tam birliğidir.

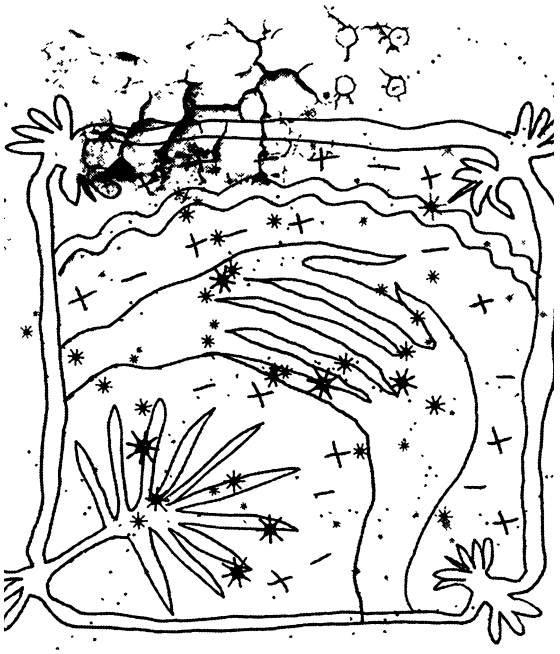

I^aspalshlashis

bir faaliyet alanı

Milyonları arayan nadiren bulur ama aramayan
asla bulamaz!

Honore de Balzac

Çalıştığınızda, uzun zamandır bildiklerinizi yalnızca
kendiniz için hatırlarsınız ...

Öğrettiğinizde, başkalarına sadece tüm bunları
sizin kadar iyi bildiklerini hatırlatmış olursunuz.

Padişah hadımı çağırır ve der ki: - Bana ilk karımı getir. O getirdi. Biraz sonra - ikincisi. Üçüncü, dördüncü... yirminci... yirmi dördüncü. Onu yirmi beşinci için gönderdiler. Ve zavallı adam zaten sabunla kaplı, zar zor nefes alıyor. O da padişaha der ki: - Ey efendim! Nasıl olduğunu açıkla, eşlerini sana getiriyorum, ben çoktan tükendim ve sen salatalık gibisin?

Ve padişah ona cevap verir: - Seni yoran en sevdiğin iş
değil, koridorlarda amaçsızca dolaşmandır.

Halk sanatı

hayattaki gerçek amacını anlayamaz : ne yapması gerekiyor, mesleğini hangi faaliyet alanında bulması gerekiyor, yoksa

vesaire ile meşgul . Çoğu insan doğru mesleği veya mesleği nasıl seçeceğini bilmekle ilgilenir ve önemlidir.

Bence **ahenkli, kişi için** en uygun **,** gelişimine elverişli **faaliyet alanı** zaten çocuklukta iki şeye dayanarak belirlenir. Birincisi , bir kişinin **yeteneği** , ikincisi ise eğilimleridir **(ilgi alanları).** Örneğin, çocuklukta bir kişi için matematik kolaysa, ancak aynı zamanda tutkusu teknik faaliyetlere, tasarıma yöneliyorsa, kişiliğin bu iki yönünü birleştirmek arzu edilir. O zaman bir teknik sistem ve makine tasarımcısı bulursunuz. Burada yetenekler, eğilimler ve ilgi alanları uyumlu bir şekilde birleştirilir.

spor yeteneği olan bir sporcu olmak hiç de gerekli değildir . Bu bir kişiye ilginç gelmeyebilir, kendini zorlar ve mutsuz olur.

Bir kişinin yeteneği, belirli bir alanda öğrenme oranıdır. Birbirimizden tam olarak yeteneklerimizde farklıyız. İnsanlar için fırsatlar her zaman aynıdır. Fırsatlar nedir? Bu standart bir insan vücudu - iki kol, iki bacak vb., bu standart bir zihin ve standart bir duygular dizisidir. Doğru, bir kaleydoskopta olduğu gibi varyasyonlar her zaman vardır: dönersiniz ve resim değişir, ancak set aynı kalır.

Yani, birbirimizden yalnızca bir alanda veya başka bir alanda öğrenme hızında farklılık gösteriyoruz ve buna yetenek denir . Bir insan iyi bir matematikçi olabilir ama aynı zamanda araba kullanmak çok kötüyken bir başkası tam tersidir. Ancak herhangi biri öğrenebilir veya başka bir deyişle, nasıl yapılacağını oldukça iyi hatırlayabilir. Sadece biri için daha az, diğeri için daha fazla zaman alır . Bu, öğrenme hızı veya daha doğrusu belirli bir alandaki hatırlama hızıdır.

Gelecekteki bir mesleği seçerken veya değiştirirken, olgun bir kişinin çocukluğunu ve mevcut, hatırlanan ilgi ve yeteneklerinin yanı sıra eğitim ve yaşam deneyimini dikkate alması gerekir. Bundan , bir kişinin ilgisini çekecek ve başarılı bir şekilde meşgul olacağı bir meslek oluşur. Başarı **“zamanında olmak”** yani geride kalmamak ama aynı zamanda acele etmemek **kelimesinden gelir .**

ilgilendiği ve kendini gerçekleştirdiği işte çalışıyorsa, kendini kazanan ve yaratıcı hissediyorsa, yeni bir şey yaratıyorsa, o zaman böyle bir insan kendini tatmin ve mutlu hisseder. O uygulanır. Bir kişi hiçbir şey yaratmaz, ancak aynı şeyi bir taşıma bandında yaparsa, bu ona pek tatmin olmaz.

Farklı insan türleri vardır. Bazıları fiziksel nesneler yaratır, yani elleri veya uzantıları ile hareket ederler - bir enstrüman, diğerleri, örneğin besteciler, yazarlar veya görüntü yönetmenleri ve hizmet sektöründe çalışanlar gibi duygulara yakın şeyler yaratır. Bir de mantıklı yapılar yaratan, yani akılla, mantıkla çalışan insanlar var.

Bir kişinin iş hayatında kendini gerçekleştirmesi çok önemlidir: işte, hobide. Bu, sağ tarafının gerçekleştiği ve sağ yarısının sadece vücudun değil, tüm yapısının olduğu anlamına gelir.

İnsan farkındalığının birkaç koşullu aşaması vardır. Birinci aşama *Öğrenci,* ikincisi *Zanaatkar,* üçüncüsü *Profesyonel, Usta* ve dördüncüsü *Sanatçı* yani *Yaratıcıdır.* Nasıl farklılar?

ustalaşması istenen süreci hatırlar . Zanaatkar, niteliksel olarak gerçekleştirdiği basit veya karmaşık bazı belirli işlemleri yeterince iyi hatırlayan kişidir. Profesyonel, Usta, tüm süreci bilen ve zahmetsizce, düşünmeden yürüten kişidir . Bir sanatçı, süreçleri kendileri yaratmaya, değiştirmeye veya yenilerini yaratmaya çoktan başlamış olan kişidir, konuya şimdi dedikleri gibi yaratıcı bir şekilde yaklaşır. Ve sonra yeni fikirler var, başka bir gelişme turu var. Bu tür insanlara yenilikçiler, tasarımcılar, mucitler denir . Bunlar kendi alanlarında sanatçılar. Bir kişinin sadece işini bilmesi değil, aynı zamanda onu geliştirmesi, sürekli yeni bir şeyler eklemesi, süreci değiştirmesi ve iyileştirmesi çok iyidir.

Kadın ve erkek meslekleri olduğu genel olarak kabul görmektedir. Gerçekten böyle bir fark var mı yoksa uydurulmuş mu? Farklılıklar kesinlikle vardır, çünkü erkekler ve kadınlar

sadece beden yapılarında değil, zihin yapılarında da farklılık gösterirler. Ana doğal erkek kalitesinin akıl olduğu ve dişi olanın bilgelik olduğu ortaya çıktı . Bunu zaten "Eril ve Dişil'in Anılması" bölümünde ayrıntılı olarak ele aldık.

Erkeklerin meslekleri, düşünceli ve mantıklı karar vermenin gerekli olduğu mesleklerdir ve kadınlarınki daha çok sezgi ve sebatla ilişkilendirilir. Karşı cinsten temsilciler bu ve diğer alanlarda çalışabilir. Kadın ve erkeklerin vücut yapılarında ve kişilik yapılarında pek çok ortak nitelik bulunduğundan, bir erkek geleneksel olarak kadın mesleğinde başarılı bir şekilde ustalaşabilir ve bunun tersi de geçerlidir. Son zamanlarda, örneğin askerlik gibi geleneksel erkek mesleklerine çok sayıda kadın katıldı. Ancak bunlar oldukça istisnalardır.

bir muhatapla ortak bir dil bulması bir erkekten çok daha kolaydır . Kadın duygusal olarak erkekten daha hareketli, plastiktir: Psikolojik yardım veya konuşma, iletişim ile ilgili yardım gerektiğinde, bu tür mesleklerde kendilerini oldukça başarılı bir şekilde gerçekleştirenler kadınlardır. Aynı şey, erkeklerin daha iyi uyum sağladığı katı, konsantre ritmi içermeyen meslekler için de geçerlidir. Daha yumuşak ve sakin bir ortamda, bir kadın bir erkekten çok daha fazlasını ve daha iyisini yapacaktır .

devlet liderleri arasında neden daha az kadın var ? Ama bu sadece anlaşılabilir. Sonuçta, devlet dahil herhangi bir yapı, yalnızca bir erkeğin tam olarak anlayabileceği, gerçek ve perde arkasında belirli, oldukça katı yasalara sahip mantıksal bir yapıdır. İstisnalar olsa da - örneğin, Catherine II, Indira Gandhi, Margaret Thatcher - ama bunlar erkeksi bir zihniyete sahip kadınlar. Dolayısıyla “devlet hanımları” diye bir kavram yoktur, sadece “devlet erkeği” diye bir kavram vardır.

Ama daha derine bakarsanız, her politikacının, başkanın arkasında bir kadın vardır: onu yöneten bir anne, bir eş veya bir metres, bir kız kardeş veya bir kız kardeş. Bebeklikten itibaren bir erkek, bilinçli veya bilinçsiz olarak, annesinden

başlayarak her zaman bir kadını dinler. Bu bir aksiyomdur. Dünyamız politikacılar tarafından değil, sıradan kadınlar tarafından yönetiliyor - anneler, kızlar, kayınvalideler, kız kardeşler, sevgililer, eşler. Bu nedenle, yönetimimiz her zaman formda erkeksi, özünde kadınsı olmuştur ve olacaktır.

Erkekler ve kadınların gelişimde farklı öncelikleri vardır. Bir kişinin iki ana gelişim alanı vardır - bu bir iş ve bir ailedir. Erkekler için *doğal* öncelik her zaman iştir, iştir. Bir erkek öğretmen olsa bile, eğitimci onun için bir iştir, iştir ve aile ikinci sıradadır. Bir kadın için tam tersi geçerlidir. Ailesi, kocası, çocukları var çünkü bu onun *doğal kaderi* ve işi ikinci sırada.

Öncelikler karıştırılırsa, sorunlar ortaya çıkar. Çünkü Doğa, Eğitim ile tartışmaya başlar. İnsanın Doğasını takip etme arzusu , toplum hayatında olması gereken kişi olma arzusuyla çelişir. Güçlü bir çatışma ortaya çıkar ve en iyi ihtimalle kişi mutsuz olur ve en kötü ihtimalle bu çatışma onu yok eder, onu parçalara ayırır.

Bir erkek iş hayatında fark edilmezse, o zaman mutlu değildir. Bu çeşitli nedenlerle olabilir. Her şeyden önce, bu karar verme ve onlar için sorumluluk alma yeteneğinin eksikliği çocuklukta öğretilmez. Anne bağımsızlığı ezdi ve sonuç olarak hiçbir şey yapamayan bir kişi büyüyor çünkü nasıl olduğunu bilmiyor, nasıl olduğunu bilmiyor.

Aynı şekilde, **bir kadın ailenin ne olduğunu, bir erkeğe ve çocuklara nasıl davranılacağını bilmiyorsa mutsuz olacaktır.** Bir kadın, bebeklikten itibaren annesinin kendisine davrandığı gibi çocuklara da davranacaktır çünkü başka bir örnek bilmemektedir. Ancak her zaman doğru davranışı öğrenebilirsiniz. Bunu öğrenemeyen kadın, anne kalıbını çocuklarına aktaracaktır . Böylece yetiştirilme hataları **sonraki nesillerde tekrarlanacaktır .**

Öncelikler çok önemlidir. 21. yüzyılda ve **kadınlar** birçok yönden erkeklere yetişmeye çalışsa da, henüz kimse doğayı

iptal etmedi **. Ancak doğal önceliklerinden ne kadar saparlarsa, hem kendi içlerinde hem de toplumda çatışma o kadar güçlü olacaktır.** Buna göre çatışma, **çok ileri gidenleri yavaş yavaş yok edecek veya yok edecektir.** Böylece doğa kendini düzenler.

Ъpolshnanms

a I^sm_stnpstii ve E2ishst&s

Eski Usta başka bir dünyaya gitmeye

hazırlanır ve Yeni Usta'ya şöyle der: - Sonunda kendime dönüyorum. Dönüşünüz için hazırlanıyor musunuz? Yeni Usta ona cevap verir: - Ve ben hiçbir yere gitmedim...

Gennady El

Varlık formunun herhangi bir noktası, varlığın tamamı hakkında kesinlikle eksiksiz bilgi taşır.

Gennady El

Her şey, sonsuz çeşitliliğin bir tezahür biçimidir.

Kozma Prutkov

Evrende ve bilincimizde boşluk yoktur ve olamaz. Her şey, **farklı biçimlerden - anı biçimlerinden - oluşan Bütünlük ve Birliktir .**

Her şey Formdur ve her şey, her şeyin oluştuğu Malzemedir. Form Malzemedir, Malzeme Formdur.

Boşluk da bir biçimdir. Hafıza şekli. Ve bu formun malzemesi o.

ve madde - bu, her şeyin ve her zaman - aynı anda hem biçim hem de malzemenin var olduğu Bütünlük ve Birlik halidir .

Bu durumdayken formu istediğiniz gibi değiştirebilir, herhangi bir yapıyı, herhangi bir ölçüyü , herhangi bir yönü kabul edebilir ve yaratabilirsiniz . Kesinlikle doğrudan erişimle bir formdan diğerine - anında. Herhangi bir yasadan veya herhangi bir yasa oluşturmadan. Başka bir soru: Bu duruma nasıl ulaşılır?

Herhangi bir arzu-hafızası tamamlanmış bir biçimdir .

Dairesel, kapalı bir yapıdır. Halka, daire - yani gelişme olmayan form. Bu formu değiştirmek, yani ona gelişme sağlamak, değişmek için *onu dönüştürmek,* hatırlamak gerekir. Çünkü halka yapısı da Bütünlük ve Birlik halinin bir parçasıdır ve kendisi de bu haldir.

Bütünlük ve Birlik halinde bütün formlar kendilerine, kendi içlerine, kendi içlerine hareket halindedirler.

Bütünlük ve Birlik halindedir . Sadece unuttuk. Ve herhangi bir malzeme bir formdur - ve buna göre, bir Bütünlük ve Birlik halidir. Ne olursa olsun ve herhangi bir operatörle ilgili olarak nerede olursa olsun . Yani, Bütünlüğe ve Birliğe, onun bilinçli uygulamasına , yani bu halin mutlak hatırasına anında ve sürekli erişim vardır .

Kötü ya da iyi formlar yoktur. **Dünyada iyi ya da kötü hiçbir şey yoktur .** Kontrol edilebilen veya kendi kendine gidebilen sürekli bir dönüşüm süreci vardır. **Her şey yalnızca konuya,** operatöre - **ne tür form hareketini tercih ettiğine bağlıdır.**

Bir kişi herhangi bir şekli kontrol edebilir ve alabilir : bilincini, duygularını ve bedenlerini. Bunu yapmak için, sadece hatırlamanız, yani uzun süredir orada olanı almanız gerekir. **Hazır olup olmadığımıza göre tam olarak alabildiğimiz kadarını alıyoruz. Sadece** şu anda hatırlayabildiğimiz kadarını hatırla . Bu sürecin hızıdır, bu hazırlıktır. Hatırlamaya hazır. **Aynı zamanda kendimizden alıyoruz, dünyada yabancı hiçbir şey yok.** Şu anda elimizden geldiğince tam olarak alıp açıyoruz . Bu çok önemli.

Daha fazlasını istersek ve yapabilirsek, kendimizden daha fazlasını alırız. Gerçekten daha az istiyorsak, o zaman gerçekte tam olarak istediğimiz kadar, yani daha azını elde ederiz.

Evrenin kanunu der ki: "Alabildiğin kadar al, ne eksik ne

fazla."

, her şeyi, herhangi bir biçimi oluşturan malzemedir : bir nesne, bir duygu , bir düşünce, alanlar, frekanslar, sesler, vb. Uzay ve zamanın herhangi bir noktasından veya herhangi bir boyuttan, herhangi bir form maddeleşebilir. Ve bu olasılık mutlaktır.

Hatırlama olasılığı da bir biçimdir, anımsamanın kendisine, anımsama biçimine girmeyen bir şeydir . Belleğin dışında duran şey, belleğin olanağıdır.

Hatırlama biçiminin ve hatırlama olasılığının biçiminin etkileşimi, bize Bütünlük ve Birlik durumuna girme fırsatı verir.

İnsan dahil her varlığın kendi dünyalarında mutlak olasılıkları vardır.

Bir Bütünlük ve Birlik hali vardır. Bu, *her şeyin* ve her zaman olduğu durumdur . Sadece bu durumu hatırlamanız gerekiyor. Hatırlamak *Tüm Anlayıştır. Sadece* **her şeyi ve her zaman yapabileceğimizi** hatırlıyoruz . Bu *mutlak olasılık* halidir . Hiçbir şey yapmana gerek yok . Sadece şu anda ihtiyacınız olanı almanız gerekiyor.

Bu çok basit bir şekilde yapılır. Ne zaman nefes aldığımızı, ne zaman yürüdüğümüzü veya başka şeyler yaptığımızı düşünmüyoruz . Kanımızın damarlarımızda nasıl aktığını, kalbimizin nasıl attığını düşünmüyoruz. Bir şeyler ters gittiğinde, bir eksiğimiz olduğunda düşünür ve sorular sorarız.

Bütünlük ve kişinin kendisiyle -iç ve dış dünyayla- birlik durumu ideal bir durumdur . Bu mutluluk halidir.

varlıktadır **.** İnsanda dahil.

Bu durumu kendinizde nasıl hatırlarsınız? **Zikir, Her Şeyi Anlamak'tır.** Sadece hatırlaman için kendine izin vermen

gerekiyor. Bu *sadece basit* değil , *çok* basit. Bunu nasıl ve neden yapacağınızı düşünmenize gerek yok. Bütün bunlar başlangıçta her insanda, her özde.

Bir kişi de dahil olmak üzere herhangi bir varlık, enkarnasyonunun tüm süresi boyunca, yaşamı boyunca kendini hatırlar, tam da bu Bütünlük ve Birlik durumunu hatırlar. **Bir insanda ortaya çıkan herhangi bir arzu, her zaman ve her yerde zaten var olanı hatırlama arzusudur.**

Hatırlama süreci, yalnızca bir kişinin hayatını değil, aynı zamanda sonraki ve önceki yaşamlarını da doldurur ve doldurur . Bu insani gelişme sürecidir.

Herhangi bir gelişme bir Hatırlamadır.

İnsanlar yeteneklerde birbirinden farklıdır ve her insanın yetenekleri aynıdır. İmkanlar iki kol, iki bacak, bir kafa, bir akıl, bir ruh... Standart bir duyu organları seti, standart duygu ve duyumlar, standart mantık.

Ve yetenekler, insan faaliyetinin belirli bir alanındaki hatırlama hızıdır. Bisiklet sürmeyi hatırlama hızı , matematiğin hızı, sevginin hızı , nefreti hatırlama hızı vb. Bir kaleydoskopta olduğu gibi: kesinlikle aynı çok renkli cam parçaları seti ve bu durumda aletler - bir kişinin bileşenleri, ancak bu cam aletler her seferinde farklı şekillerde karıştırılır ve tamamen farklı bir resim verir.

Bu nedenle, her insan bireysel ve benzersizdir . Tüm araçlarınızın yardımıyla - zihin, ruh ve bedeninizin yardımıyla - kendinizi, Bütünlük ve Birlik durumunu hatırlayabilirsiniz ve hatırlamalısınız. Bunu yapmak için ne olduğunu anlamak yeterlidir ve yapabilirsiniz. *Anlayın, kabul edin ve uygulayın* - çok basit, mantıklı kurallar.

Her insan, herhangi bir karar verme konusunda mutlak bir yeteneğe sahiptir - bundan zihin sorumludur, **herhangi bir**

tutumu ifade etmek - bundan duygular sorumludur, bu ruhtur ve kesinlikle iç ve dış dünya ile ilgili herhangi **bir eylemi gerçekleştirmek -** Vücudun işlevleri bundan sorumludur.

Bunu kontrol etmek çok kolaydır. İstediğimiz düşünceyi düşünebilir miyiz? Kesinlikle ve kesinlikle öyle. Hatta yasaklayabiliriz. Doğru olduğunu düşündüğümüz şeyi hissedebilir miyiz ? Kesinlikle. Birini sevebilir, birinden hoşlanmayabilir, birinden nefret edebiliriz vb. Bir şeyi beğenebilir veya beğenmeyebiliriz.

Herhangi bir şey yapabilir miyiz? Kesinlikle ve kesinlikle öyle. Bunu kanıtlamak çok kolaydır. Vücudumuzun yeteneklerine göre herhangi bir eylem gerçekleştiriyoruz. Her birimizin kolları, bacakları ve hareketler ve eylemler gerçekleştirdiğimiz vücudun diğer bölümleri vardır. Onları da yasaklayabiliriz.

Bu bir aksiyomdur. Bu nedenle, **her insan** ve buna bağlı olarak her varlık, kendisi olma **konusunda mutlak bir olasılığa sahiptir** . Buna , "YAPABİLİRİM"in temelini ima eden mutlak **özgüven** olasılığı denir . Bunu yapabilirim, bunu yapabilirim, üçüncü seçeneği seçebilirim , dördüncü, yüzüncü, bininci vb. Bu benim seçimim ve her zaman buna sahibim.

Ve sadece ben karar veririm çünkü yapabilirim. Bu benim Dünyam.

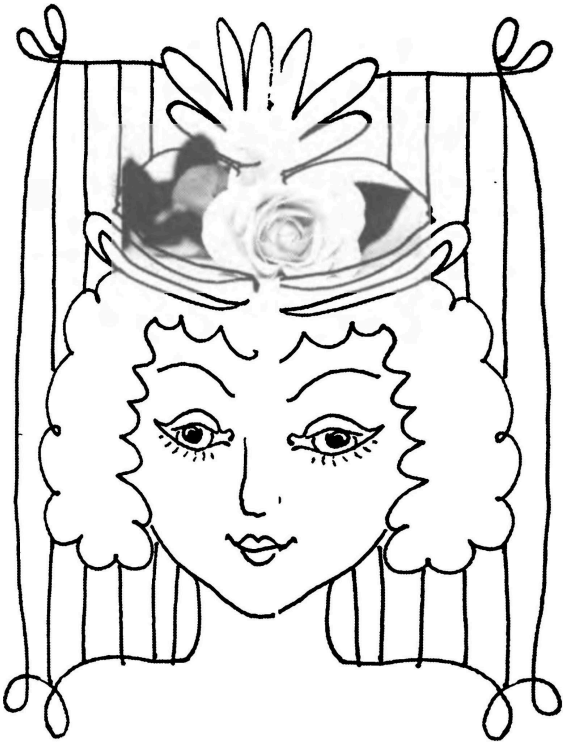

afr Basics, n Shii ile Tavote

Hiçbir şey olabileceği kadar değildir.

Giordano Bruno

Parçalar değişir, bütün değişmez.

Anaximander

Bir tepede iki boğa duruyor - yaşlı ve genç. Tepenin altında bir inek sürüsü otluyor. Genç boğa sabırsızca yaşlı olanı ikna eder: - Hadi, hadi, çabuk tepeden aşağı koşalım şu alacalı olana, ya da şu kızıl saçlıya!

Çabuk gel...

Yaşlı boğa uzun süre dinler, başını sallar ve sonra der ki: - Hayır, yavaş yavaş ineceğiz ... ve tüm sürü bizim olacak. *Halk sanatı*

Tüm dünyamız formlardan oluşur. Her form malzemeden yapılmıştır. Malzeme evrenseldir. O sadece. Malzeme , aynı zamanda biçim olan içeriktir.

Herhangi bir kavram: düşünce, duygu, nesne, enerji, boşluk - tek bir bütünün şeklidir. Bir kişi de dahil olmak üzere herhangi bir varlık, Birlik ve Bütünlüğün sürekli olarak hatırlanması sürecindedir . Bu nedenle dünyayı Bütünlük ve Birlik anılarının biçimleriyle algılarız . Her şey bir hafıza biçimidir. **Tüm algımız bir formdur ve onu değiştirebiliriz.**

Şekli nasıl algılayabiliriz? Sadece duyularımız aracılığıyla. Formu bilmek, hissetmek, görmek, duymak, hissetmek, dokunmak vb. Buradan yola çıkarak herhangi bir form ile yani herhangi bir hafıza ile çalışmanın ana mantığının şöyle olduğunu söyleyebiliriz :

Bu tür bir hatırlamayı kesinlikle arzulayabilirim.

Bu formu kesinlikle oluşturabilir ve oluşturabilirim

Benim tarafımdan yaratılan bu form, benim yaratımım, beni etkilediği şekilde beni kesinlikle etkileyebilir.

Formumun etkisiyle, maddileşmeyle, uygun gördüğüm şekilde kesinlikle ilişki kurabilirim.

Yarattığım bu hafıza biçimini kesinlikle değiştirebilirim ve onun aracılığıyla Bütünlüğü hatırlayabilirim.

herhangi bir parçası, kesinlikle her görüntü, her şey hakkında eksiksiz bilgi taşır.

Birlik ve Bütünlük haline girmek için , onu hatırlamak için, herhangi bir zamanda, herhangi bir yerde , herhangi bir zamanda, herhangi bir mekanın bir parçasını, bir yapıyı görmek, hissetmek, hissetmek, onu tasvir etmek yeterlidir . Ve doğrudan onun imajına dönüşebilir ve buna koşullu boşlukla *çalışma ekleyebilirsiniz.*

Gerçek şu ki, prensipte **boşluk yoktur - her şey bir Birlik ve Bütünlük halidir.** Her şey maddidir . Malzeme ve biçim birdir: malzeme biçimdir ve biçim de malzemedir. Boşluk da bir biçimdir. Uygun eğitim ile boşluk bir tür plastik madde olarak algılanır. Bu nedenle, her şey formlardan oluşur ve her şey ayrılmaz birliği içinde malzemeden oluşur . Her şey plastiktir ve farklı biçimler için farklı hızlarda olmasına rağmen her şey sürekli bir titreşim halindedir. Anladığım kadarıyla , titreşimin ana taban hızı, aynı ana, evrensel frekans her zaman aynıdır. Aynı olmalı. **Hareket olmadan, nabzı atmadan hiçbir form var olamaz. Her şey harekettir ve her şey titreşimdir.**

Bu arada, neden tam olarak "nabız" terimi? İlk olarak , bir kişinin nabzı - zaten sıcak bir yaşam konsepti. Ve Evren yaşayan büyük bir varlıktır. İkincisi, nabız ve dürtü benzer kavramlardır. Yani başka bir şekilde bu süreç dürtü olarak adlandırılabilir.

Herhangi iki parametreyi seçerek Integrity hafızası ile çalışma moduna girebilirsiniz.

İlke şudur: **Dürüstlük her zaman aynıdır. İki veya daha fazla parametre** varsa , bu zaten bir bölme işlemidir. **Ve herhangi bir ayrılık bir çatışma, bir sorun, yani bir tür hafızadır.** Bu arada, sadece çatışmalar yoluyla gelişir ve hatırlarız. Bütünlük ve Birlik halini farklı, çatışmasız bir şekilde hatırlamayı öneriyorum .

Bir kişiyi oluşturan ana parametreler:

- kendisi onun özüdür, onun ben'idir;
- iç dünya, durum - düşünceler, duygular, duyumlar, arzular, görüntüler, fizyolojik süreçler;

® dış dünya, bir insanı çevreleyen her şey.

Her şeyden önce elbette iç dünyayla çalışıyoruz. Neden? Çünkü her şeyi içsel durumumuzun prizmasından, çevremizdeki dünyaya karşı tavrımızla algılıyoruz. **Bir şeyi ya da birini sevsek de sevmesek de. Başka ilişki yok. Kayıtsızlık, tutumun olmamasıdır.**

Kendinizle pratik çalışma nasıl gerçekleşir? Ve başka bir iş olamaz, çünkü **biz her zaman form nesnesiyle olan ilişkimizle çalışıyoruz .**

Bunu yapmak için sadece iki parametre alıyoruz: kendimiz, yani benim ve durumumuz: duyum, düşünce, duygu , görüntü - sevmediğimiz veya sevmediğimiz şey. Veya belirli bir sorun: ağrı, kendini iyi hissetmeme, olumsuz bir dış durum vb. olabilir. Bu hatırlama şeklidir. Sonra dönüşürüz, bu forma dönüşürüz ve sonra hatırlama olasılığı. Bu anımsama olasılığı her yerde olabilir, yani etrafımızda ya da içimizde, her yerde, kendimiz dahil - ama her zaman anımsama formunun dışında . Hatırlama olasılığı, hatırlama biçiminin *henüz* var olmadığı veya *artık* var olmadığı zamandır. Yani, *diğer her şey* hafıza biçiminin dışındadır.

Ardından, bu iki parametrenin dalgalanmasını açın. Bu, hayal gücü, ses, hareketler, nesneler - ne istersen yapılabilir. Sürekliliğe dönüşen çok hızlı, hızlanan bir titreşim sonucunda eşsiz bir görüntü veya duyum, ses vb. ortaya çıkar. En karmaşık veya basit olabilir

Ve üç parametrenin etkileşimi: hafızanın kendisi , çevre - hafıza olasılığı ve etkileşimlerinin sonucu, yani birbirleriyle olan

nabzı (var; hayır; aynı anda var ve yok *) zaman - bu* çok iyi bilinen eski bir ilkedir) - ve bunun sonucunda Bütünlük ve Birlik durumuna çıkışın tam olarak ortaya çıktığı bir süreç vardır.

burada dikkatli çalışmak sürecin tam olarak tamamlanması için çok önemli . Yine de sonuna kadar getirilmese bile sonuç yine de olacaktır.

İki şekilde çalışabilirsiniz.

Birincisi bir oyun: ne kadar ciddi olursa olsun her şeyi zahmetsizce, kolayca ve hızlı bir şekilde yapıyoruz . Yaratıcı, sezgisel insanlara uygundur .

İkincisi, titizliğin kendisidir, bilgiçliktir, süreci yüzde yüz takip eder. Yani iş tamamlanır. Bu, süreç üzerindeki toplam konsantrasyon ile elde edilir. Konsantrasyon ne kadar yüksek olursa , doğru sonuca o kadar hızlı ulaşılır.

Benim sistemimde bu, Dönüşüm adı verilen hafızanızla **çalışmanın ilk** ve ana aşamasıdır **.** Sistemimin temeli bu.

Hatırlama ile çalışmanın tam versiyonunda ve Bütünlük ve Birlik durumuna giriş, Dönüşüm, hatırlama ile tüm çalışmaların bir parçası olmak üzere iki bölümden oluşur . Metodolojinin tamamı, *Anma Halkası* (boyutlarla çalışma), *Dönüşüm, Farkındalık Halkası* ve *Dönüşüm Dönüşümünden oluşur.* Bütün bunları seminerlerde ayrıntılı olarak ele alıyoruz.

"Zırhlı trende" olan okuyucular için.

Dönüşüm yöntemimde kısa çalışma sırası

1. Sorunu - bir görüntü, hareket, ses vb. Biçimindeki hafıza biçimini belirtiyoruz.
2. Anı ya da kendilik formunun etrafındaki alanı alırız ve onu da bu şekilde adlandırırız .

Hayal gücümüzde veya fiziksel olarak etkileşime başlıyoruz - bu iki faktörün nabzı, yavaş yavaş tam bir birleşme ve başka bir forma geçiş sürecini hızlandırıyor.

iki faktörün kendi aralarında bir nabzı vardır .

sorunun birincil çözümü olan tamamen yeni bir biçim-durum elde ederiz .

Tüm.

ab İnsanlar Arasındaki İlişki

Anlamak anlaşmanın başlangıcıdır.

Benedict Spinoza

Evlilik ne cennet ne de cehennemdir, sadece araftır. *İbrahim Lincoln*

Hasta psikiyatriste "Benim için ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsin" diye şikayet ediyor. - Karım bana bir soru soruyor, sonra kendisi cevaplıyor.

Ve yarım saat sonra bana neden yanlış cevap verdiğimi açıklamaya başladı! *Halk sanatı*

Hepimiz birbirimizle, akrabalarımızla - ebeveynler, çocuklar, erkek kardeşler, kız kardeşler, akrabalar , arkadaşlar, kız arkadaşlar, tanıdıklar, meslektaşlar vb.

İlişkinin uyumlu olması ve kişinin her zaman hissetmesi, yani karşılıklı sempati biçimini kendine hatırlaması için belirli kurallara uymak gerekir . Mesele şu ki, her insanın bir sahiplik duygusu vardır ve gelişimin hafızasına göre sürekli genişletmeye çalıştığı kendi iç ve dış bölgesine sahiptir. Başkalarının pahasına dahil. Ancak sahiplenme duygusu, ayrılığı ima eden türden bir şeydir. Ve **herhangi bir bölünme** zaten **bir çatışmadır .** Dolayısıyla "Böl ve yönet!"

İdeal seçenekler: ya sahiplik duygusunun yönlendirileceği hiçbir şeye sahip olmamak (bu tam bir sıfıra, boşluğa eşdeğerdir) ya da her şeye sahip olmak (“ tüm dünya benim” ilkesine göre). Bunlar aynı madalyonun iki yüzü. Ama sıradan insanlar olduğumuz ve hepimizin bir sahiplenme duygusu olduğu için sevdiklerimizi - eşleri, kocaları, çocukları, ebeveynleri, arkadaşları, kız arkadaşları, hayvanları - birer eşya olarak "cebimize koymaya" çalışıyoruz. Başka bir deyişle, **başlangıçta sahip olduğumuz şeyi sahiplenmeye çalışıyoruz.**

devletin diğerini işgal etmesi gibidir . Sonuçta, **herhangi bir kişi** bir tür **bütün devlettir.** Başka birini kendine mal etmeye çalışırken , bundan sonra sadece bizi memnun edeni yapması *gerektiğine* ve sevmediğimizi yapmaması *gerektiğine inanıyoruz* . Doğal olarak, herhangi bir devlet böyle bir

durumda bir ayaklanma başlatır, bağımsızlık mücadelesi başlatır, ulusal bir kurtuluş hareketi vb. Hiç kimse başkalarının yasalarının emirlerini sevmez.

Bir kişi de öyle. Bu, dolaylı olarak, fiziksel olarak değil, yalnızca bilinçte gerçekleşse bile, herhangi bir kişi kendisine tahsis edildiğini hisseder ve direnmeye başlar - önce bilinçaltı düzeyde. Sonra kendisine sahip çıkanların ondan talep ettiklerini yapmaya değil, aksine protesto etmeye, işgalden kurtulmaya çalışır. Tekrar ediyorum: kural olarak direniş bilinçsizce başlar . Doğal olarak sahiplenen kişide sahiplenme duygusundan kaynaklanan kıskançlık gibi yaygın bir duygu ortaya çıkar. Kıskançlığın nedeni çok basit: "Kendi eşyam, ev halkı birdenbire ben sipariş etmemişim gibi davrandı" veya "Bu benim bavulum - nereye istersem oraya koyarım." Ama gerçek şu ki **karşıdaki insan eşya ya da bavul değil, kendi kararlarını veriyor ve uygun gördüğünü yapıyor.**

Bu nedenle özellikle aile içinde, eşler, çocuklar, çocuklar ve anne babalar arasında ciddi sorunlar ortaya çıkıyor ; arkadaşlar arasında, hatta bir patron ve bir ast arasında vb. Herhangi bir iletişim grubunda, kıskançlık gibi bir duygunun kendini gösterdiği benzer durumlar ortaya çıkabilir ve çıkmaktadır.

Bu durumda ne yapmalı? Bu tür kavramlar var - *"kısa tasma" ve "uzun tasma".*

Devlet örneklerine bir göz atalım. Komşu devletler arasındaki ilişkilerin uyumlu olabilmesi için , devletlerden her birinin diğerinin kendi kaderini tayin hakkını tanıması gerekir. Bağımsızlık hakkı , toprak sahibi olma hakkı. Ve bu bölgeyi bu devletin uygun gördüğü şekilde yönetmek , yani sahip olduğu veya sahip olmak istediği gibi bir hükümete ve böyle bir sosyal ve politik sisteme sahip olma hakkı.

Benzer şekilde, **her insanın kendi bölgesi , kendi alanı** (farklı sistemlerde kişisel olarak adlandırılır), **uygun gördüğü**

kararları verme hakkına sahiptir. Ve bu hak dikkate alınmalıdır . Ya da en azından - böyle bir numara var - bu hakların dikkate alındığı yanılsamasını yaratmak, aksi takdirde oyunun kurallarına göre imkansız. Buna "uzun tasma" denir. Bir kişiye el koyduğumuzda , o zaman elbette bu "kısa bir tasma" dır. Bir köpek durumunda olduğu gibi *:* neredeyse tasmasından alırsanız boğulur. Tasma, köpeğin serbestçe yürümesine izin verecek kadar gevşek olmalıdır.

belirli bir hareket ve karar özgürlüğü verilmelidir . Öyle bir atmosfer yaratmak gerekir ki her an bu ilişkiyi bırakabileceğini bilir , yani açık bir çıkış hakkı olması gerekir ki hiçbir tasma hissetmesin. Bu, elbette, eşler ve sevdikleriniz için geçerlidir. Kişi ilişkiyi her an bitirebileceğini **, ayrılma hakkını her zaman hissetmelidir .**

Tabii ki, vakaların büyük çoğunluğunda bu kişi , kendisi için rahat olduğu için ilişkiyi *bitirmeyecektir .* Ortakların her birinin bağımsızlığı vardır , kendi alanları ve rezonansa girip iletişim kurdukları temas noktaları, paylaşılan anılar vardır.

Bir erkek ve bir kadın arasındaki ilişkide bu çok önemlidir. Kadınlar doğası gereği erkeklerden daha sahiplenicidir . Erkekler de mal sahibidir, ancak aynı ölçüde değil - hala gelişmiş bir takım ruhuna sahipler, yani ortak faaliyetler onlar için önemli, sahiplik duygusunun çok daha az olduğu bir topluluk. Profesyonel spor yapanlar veya paramiliter yapılarda görev yapanlar dışında kadınlar arasında bu tür bir takım olma duygusu hemen hemen gelişmemiştir. Bu nedenle, kadınlara tavsiye: Bir erkeği - bir kocayı, sevilen birini, bir partneri - elinde tutmak için, onu "uzun bir tasma" üzerinde tutmak gerekir. Cebinize koymayın (köpeğinizi cebinize koymayı deneyin...)

Ve çok önemli bir nokta daha. Sevilen biri etrafta olmadığında, onunla iletişim kurmak için onu bir görüntü, ruhta bir tür hafıza şeklinde temsil etmenize gerek yoktur. Eğer o *şimdi fiziksel olarak* orada değilse , senin içinde de yok

demektir. Bunu, bilincin sınırında, biraz hararetle düşünebilirsiniz. Fiziksel olarak **yanındayken sevginizi gerçekten vermek gerekir .** Aksi takdirde, bir kişinin hafıza biçimini, fiziksel gerçeklikten kendimize, ruhumuza sürüklememiz olabilir , ancak bu niteliklerin gerçekliğinde bu form artık var olmayacaktır . **Gerçekte kalan, kalandır. Neyi sevmiyoruz.**

Doğada, iki özdeş şey veya form olamaz.

Sevilen birinin ideal imajının ruhumuzda mevcut olduğu ve fiziksel gerçeklikte kalanın tüm eksiklikleriyle gerçek bir insan olduğu ortaya çıktı . Elbette çatışma olacaktır. Bu nedenle, "uzun tasmayı" salıyoruz , kendimizden olabildiğince uzaklaşıyoruz, bu kolay olmasa da sevgili, yakın kişinin imajını gerçeğe dönüştürüyoruz. Ve fiziksel olarak yakınımızdayken onu seviyor, iletişim kuruyor ve ona saygı duyuyoruz . Orada olmadığında (mağazaya gitti, işe gitti, işten ayrıldı), o zaman onu bilincin eşiğinde bir yerde hatırlıyoruz . Başka bir deyişle, sevdiğinizi veya sevdiğinizi hatırlama biçimindeki açgözlülükten bölgenizi "yutmanıza" gerek yoktur . "Yutulan" silaha geri dönmek çok zordur. Fiziksel olarak bu, mide bulantısı ve kusma sürecine benzer - bu durumda neyin ortaya çıktığını kendiniz anlıyorsunuz.

Başka bir önemli şey. Temelleri alırsak, dünyamızda var olan her şey zaten oradadır. Birinin bizimle görünmesini, bize yaklaşmasını istediğimizde, ona sahip çıkmak istiyoruz, o zaman bu zaten saçmalık. Gerçek şu ki, gördüğümüz ve fark ettiğimiz her şey zaten dünyamızda. Bu sisteme dayanarak , **her şeyin olduğunu ve her zaman ve neye ihtiyacınız olduğunu hatırlamanız yeterlidir, sadece onu almanız gerekir.** Bunun nasıl yapılacağı zaten teknik bir sorudur.

Herhangi bir form zaten orada. Ve her zaman vardır.

Diğer bir çok yaygın **hata, başka bir kişi için düşünmeye başladığımız zamandır.** Bir cümle duyduk, onu içsel olarak

geliştirmeye başladık ve bu cümleyi söyleyen kişinin aklında tam olarak bu olduğu sonucuna vardık. Doğal olarak, tavrımızı ifade ediyoruz, bir tepkimiz var - genellikle olumsuz , örneğin, sırayla ne olduğunu bile bilmeyen bu kişiye kızgınlık veya öfke. Bu cümleyi söylediğinde hiçbir şey kastetmiyordu ya da başka bir şey kastediyordu. Biz sadece *onun için aldık* ve mantıklı düşündük *,* onun adına karar verdik ve *verdiğimiz karara karşı tavrımızı ifade ettik.* Yani *başka birini düşündük.*

Gerçekte henüz var olmayan bir iç çatışma var. Darıldığımız kişiye çatışmayla ilgili bir soru sorarsak, çok şaşırabilir, gözlerini açıp şöyle diyebilir: “Neden bahsediyorsun? Bunu ilk kez duyuyorum." Ne hakkında konuştuğunu bile bilmiyor olabilir ama biz zaten bir sonuca vardık, gücendik ve bir karar verdik.

Erkekler de bununla günah işlese de, bu genellikle kadınların başına gelir. Kadın rastgele atılan bir cümle duydu, spekülasyon yaptı, bir sonuca vardı, "o bir keçi , beni aldatıyor" dedi ve ondan ayrılmaya karar verdi veya kendine acımaya başladı. Aynı zamanda, adamın bir şey yaptığına dair hiçbir fikri yok. Ve nihayet ne zaman ayrılacaklarını öğrenmeye karar verir vermez , adam şöyle der: “Neden bahsediyorsun? Ben planlamadım, her şey bana uygun. Ve genel olarak bunu söylemedim ve ilk kez duyuyorum. ”

Bu gibi durumlarda, **kişinin kendisine bu konuda ne düşündüğünü veya bazı sözler söylerken aklından ne geçtiğini sormak gerekir .**

diğer insanlara sormuyoruz ? Gerçek şu ki, olumsuz bir cevap almaktan korkuyoruz, bize uymayan bir cevap almaktan korkuyoruz. Bu nedenle, bu kişinin bize “evet” diyeceği, yani bize uyan cevabı vereceği yanılsamasını yaratırız. Ve onun için şimdiden olumlu yönde düşünmeye başlıyoruz, havada bir kale inşa ediyoruz ve tabii ki kandırılıyoruz. Gerçekte , bu *kişi bizim istediğimiz gibi hareket etmez ve eğer yaparsa, o zaman kendi özgür iradesiyle.*

En kolay yol, bir kişiye bizi bağlayan anda ne düşündüğünü, aklında ne olduğunu sormaktır. Olumsuz bir cevap alsak bile en değerli şeyi alacağız - *netlik elde edeceğiz.* Bu ilk. İkincisi, olumsuz bir cevap alsak bile bu, bu kararın değiştirilemeyeceği anlamına gelmez. Bir dakika, bir saat, bir gün veya bir ayda değişebilir. Gerisi bize bağlı - buna nasıl tepki vereceğimize ve gelecekte ne yapacağımıza. Ama artık öyle bir durum olmayacak umduğumuzda, havada bir kale yaptık ve kale bir anda yıkıldı.

hangi kapasitede olurlarsa olsunlar **, insanlarla uyumlu iletişim kurmanın iki iyi kuralı** vardır .

1. “uzun bir tasma” üzerinde tutmak, yani kendi bölgesini, bağımsızlığını görmek, her zaman hatırlamak gerekir .
2. Bir kişi için düşünmeyin, kararlar vermeyin, sadece ne düşündüğünü, ne istediğini sorun. Bir kişinin aklında ne olduğunu ve ne istediğini açıkça anladığınızda, belki de o bariz sezgi ve basiret anları dışında. Ama şimdi bunu düşünmüyoruz.

Aile ilişkileri hakkında birkaç söz söylemek istiyorum.

Aile sadece toplumun sosyal birimi değildir. **Aile** bir çalışmadır, **birbirinin bir anıdır, kadın ve erkek, Bütünlüğün bir anıdır.**

Bir ailede her kişi kendisi olarak kalır ve **her eşin kendi alanı vardır .** Kişisel bölge. Bu, partnerin girmemesi gereken bir alandır, kişiseldir, sadece ona ait bir şeydir. Bir tür hobiler, anılar, arkadaşlar vb. Olabilir. Tamamen kadınsı, tamamen erkeksi bazı sırlar dahil. Balık tutma, dükkanlar, müzik, partiler veya astral şeklindeki fiziksel oyuncaklar - şefkat duygusu, deneyimler, rüyalar. Örneğin erkekler bir adrenalin akışı yaşamayı severler ve kadınlar yas tutmayı, en sevdikleri dizileri, kitapları özlemeyi severler. Bilgi biçiminde mantıklı oyuncaklar da vardır, erkekler çeşitli araştırma, politika ve kadınlarla - moda, "partiler", ev tadilatı, laik dedikodularla

ilgilenebilir.

Eşler ve eşler birbirlerinin kişisel zamanlarına, kişisel alanlarına saygı duyarlarsa, o zaman her şey yolunda demektir. Ortaklardan her birinin bunu diğerine göre yapması gerekir . Çünkü ortakların her şeyin ortak ve aynı olması mümkün değildir. Aksi takdirde kişilik kaybolur, kişinin bireyselliği kaybolur.

Bir ortak, bir başkasının kendi bölgesine girmesine izin verebilir , onu bir turist olarak oradan geçirebilir. Ancak, yabancı bir bölgede ev sahibi değil, yalnızca misafir olduğunuzu her zaman hatırlamalısınız.

Kadın her zaman ailenin koruyucusudur. Bir kadın temeldir, her şeyin etrafında döndüğü nokta budur. Ve bir insan aktif bir ilkedir, bu nokta etrafında döner , böylece sanki bir olaylar, koşullar ve nihayetinde medeniyet alanı yaratır.

Bir erkeğin bir kadın için çok basit bir programı vardır. Isındığı yerde, ısındığı yerde kalır. Bunu erkeksi doğası nedeniyle test edebilir, karşılaştırabilir ama her zaman kiminle daha sıcak olduğu, kimi sevdiği ve kimi sevdiğine dönecektir.

Ve ilerisi. **Bir erkeğin yapısı öyledir ki diğer kadınlara bakması gerekir, bu sadece gereklidir .** Çünkü ailenin hayatta kalması için bir program içeriyor, ancak aynı zamanda mecazi anlamda herkese hizmet etmesi ve yandan yürümesi de gerekli değil . Bir erkek kadınlara bakmıyorsa ciddi sorunları var demektir. Sokakta, televizyonda, dergilerde, her yerde izleseniz fark etmez.

Kadınlarda, tasarım bu konuda önemli ölçüde farklıdır. Elbette bir kadın diğer erkeklerden de hoşlanabilir , bu da normal, onun da bir seçeneği var. Ama **bir kadının kalıcı bir partneri, bir kocası olana kadar seçme hakkı vardır.** Yani arayış bitti, aile başladı, temel oluştu. Bir kadın ailede "sola" gitmeye başlarsa, bu açıkça onun aramasını bitirmediğini

gösterir. Bu durumda en doğru şey, bir kişiyi alıp ondan ayrılmaktır, neden aldatalım ...

Değişim hakkında birkaç söz. **Bir erkek için fiziksel sadakatsizlik** genellikle pek önemli değildir, çünkü onun için bu, **bölgeyi işaretlemenin doğal bir sürecidir.** Bu nedenle burada bir adamı suçlamak zordur, o sadece doğal programını yerine getirir. İnsan ırkının korunmasını ve devamını sağlamak için mümkün olduğu kadar çok kadına hizmet etmek demektir . İnsan, Doğa tarafından öyle düzenlenmiştir ve bu program bilinçaltındadır.

Kadın zina ile en önemli şey kaybolur - temel . Bu, kadının henüz kendisi için bir erkek seçmediğini ve bir aile kurmaya hazır olmadığını gösteriyor. Bu durumda aile kurulmaz, yok edilir. Eşini seçen kadındır . Bir erkek her zaman bir kadının kapısının önünde açık olmasını istediğini hisseder. Bu nedenle, onu istemiyorlarsa, *gerçekten istemiyorlarsa,* o zaman bu kadını fark etmeyecek bile.

Bir erkek bir kadına tamamen yakışırsa, onun adına hiçbir değişim olmaz. Ve eğer seks partneri fizyolojik olarak tatmin değilse, bu, ya yatakta tembel olduğu ya da bir erkekle ilgili olarak artan iç gereksinimleri ve beklentileri olduğu anlamına gelir . Evini nasıl yöneteceğini öğrenmesi gerekiyor. Bir adam dahil. Sahip olmaktır. Sahip olun ve verin, yani evinize iyi bakın. Alette olduğu gibi . Herhangi bir araç başlatılırsa, düzenli tutulmazsa, bir noktada başarısız olur. Bu nedenle eski Çinliler "İktidarsız erkek yoktur , tembel kadın vardır" derlerdi . Ve bu gerçekten doğru. Çünkü **bir erkek her zaman bir kadını dinler ve onun istediğini yapar.**

Ailede uyum her zaman uzlaşma ve karşılıklı anlayış olduğunda ortaya çıkar. Herkesin kendi alanı, kendi kişisel alışkanlıkları ve uzlaşma yeteneği olduğunu anlamak. Çünkü karşımdaki kişi henüz tam olarak Ben değil, daha doğrusu şu an ondaki her şey benim bir parçam değil. İçinde geçmişten bir şey var ve gelecekten de bir şey var.

benim hakkımda tam bilgi taşır . Ancak bu bilgi şimdiki zamandan, geçmişten veya gelecekten, uzak veya yakın veya belki her ikisinden de olabilir. Birçok seçenek mümkündür. Gerçek şu ki, gelecek ve geçmiş şartlıdır, bunlar zaten ve her zaman kişinin kendisinde vardır.

Sevmediğim bir nitelik varsa, geçmişimden veya geleceğimden gelebilir, bende hala var veya artık yok, hissetmiyorum ama bana aktarılıyor .

Genellikle yaşlı insanları, görünüşlerini veya niteliklerini sevmeyiz. Ne diyor? Kendi geleceğimizin bir yayını . Kendimizi - gelecekte, yaşlılıkta görüyoruz. Ve gelecekte olsa bile kendi yaratımımızı, kendi maddeleşmemizi sevmiyoruz . Veya geçmişten. çocuklara bakıyoruz. Bazen, sadece "bir çocuk değil, bir keçi". Ve biz böyleydik. Ve çoğu zaman vardır.

Kolayca izlenebilir ve kendiniz hakkında çok şey öğrenebilir.

Aile hazırlıklı olmalı. Aile hazırlığı kadın ve erkek arasında farklılık gösterir. İnsanlar birbirini bulmuşsa ve birbirlerine güveniyorlarsa, aile kurmanın önünde hiçbir engel yoktur. Onu zaten ince bir düzlemde yaratmışlar.

İnsanlarla ilişkilerde, kişi genellikle belirli kişilerin bazı niteliklerinden, davranışlarından hoşlanmaz. **İnsan eylemleri her zaman ikincildir, bu nedenle insanların sevilmeyen nitelikleridir.** Bu, kişinin kendisinin bu niteliğe sahip olduğunu, ancak bundan hoşlanmadığını ve *kişi onu bastırdığını, onunla savaştığını gösteriyor.*

Uygulamamdan bir örnek vereceğim. Müşterilerimden biri bana sarhoş ve alkoliklerden hoşlanmadığını söyledi . Ona şunu söylüyorum: “Hadi çözelim. Davranışta üç tür alkolik vardır: sarhoşlar şiddetlidir, saldırgandır ; can sıkıntısı, hayat hakkında konuşmak; sarhoş olduktan sonra güvenli bir şekilde uykuya dalan sessiz sarhoşlar. Cevap veriyor: “Şiddet gösteren

insanlardan korkmuyorum, onlarla kolayca başa çıkabilirim, pazarlık yapabilirim, beni rahatsız etmezler. Susturucular da beni etkilemiyor. Ama can sıkıntısına dayanamıyorum." “Tamam . Erkekler arasında içki içmeyen ama can sıkıcı bir adam var mı? "Evet," diye yanıtlıyor, "var, buna katlanmak istemiyorum." “Öyleyse bak: insan içmez ama can sıkıcıdır. Ve sen ondan hoşlanmıyorsun. Demek sevmediğin ayyaşlar değil, can sıkıcılar?” "Evet, doğru," diye onayladı.

Tüm ayyaşların sevmemesi gereken belirli bir klişe işe yarıyor. Ve müşteriye şunu açıklarım: "Dinle, bu nitelik senin içinde, bu senin kendi niteliğin, sen kendin sıkıcısın." İlk başta kızdı, sonra düşündü ve şöyle dedi: "Gerçekten ben sıkıcıyım ve bununla savaşırım, bastırırım." Sıkıcılığıyla arkadaş olmasını, daha doğrusu kabul etmesini tavsiye ettim . Rıza ahenk, rezonans , birliktir. Sıkıcılığını olduğu gibi kabul etmesini, yani çatışmayı ortadan kaldırmasını önerdim, böylece bu ***nitelik*** onu etkilemeyi bırakacaktır. Onun bir parçasıdır, **kullanılabilen veya kullanılmayan bir araçtır .** Ama o her zaman elinizin altında.

İnsanların sahip olduğu tüm niteliklerden oluşuyoruz ve herhangi bir niteliği ortadan kaldırmak imkansız çünkü bu bizim bir parçamız. Kendi parçamız. Bazı kaliteleri ortadan kaldırırsak , o zaman kendimizi yok ederiz. Ve iyi ya da kötü nitelikler yoktur. **Bir kişinin herhangi bir kalitesi tarafsızdır.** Bu sadece duygularımızın hareketi, benliğimizin hareketi.

Ve tek soru, **kalitenin her şeyden önce kişinin kendisi tarafından sevilip sevilmediğidir.** Bazı insanlar öfkeleri, kıskançlıkları ile kendilerini iyi hissederler , onlar için bu doğal bir durumdur. Bu nedenle, **iyi ve kötü nitelikler tamamen öznel bir ilişkidir . Ve dünyada yalnızca iki temel,** kök **ilişki türü** vardır **ve** bunlar ana olanlardır: **beğenmek** veya **beğenmemek .** Geri kalan her şey, ana olanların sadece tonlarıdır.

Her insan, nitelikleri aracılığıyla veya daha doğrusu, bu

niteliklerin anılarının biçimleri aracılığıyla, Bütünlüğünü hatırlar.

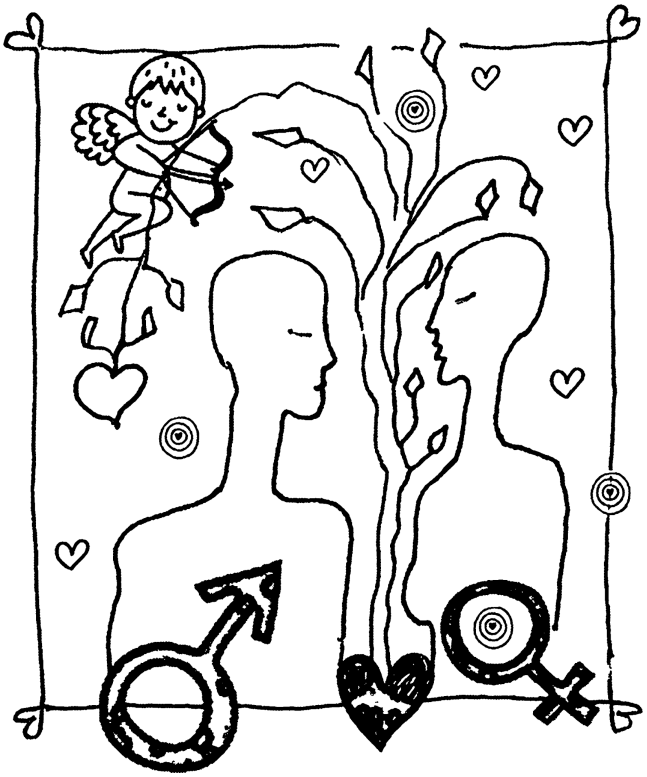

bir mo^yoi hatırası

İnsan ancak dünyayı bildiği ölçüde kendini bilir.

Johann Wolfgang von Goethe

- Yoldaş Rabinovich, Anavatanınızı seviyor musunuz?

- Tabii seviyorum! yürekten.

Onun için canını vermeye hazır mısın?

- Yani?

- Onun için ölmeye hazır mısın?

-Tabii kusura bakma ama o zaman
Anavatanı kim sever?

Halk sanatı

Aşk nedir? Aşk hafiftir. Işık her zaman bir yönde parlar, her zaman verir ve asla almaz. Işık aydınlatır ve her formu yaratır, ışık çizer. "Herhangi" kelimesi, "aşk" kelimesiyle aynı köke sahiptir.

İnsan ve her varlık Sevgiden yaratılmıştır. Bütünlük ve Birlik durumu ve içinde her şey var ve her zaman - bu Sevgidir. Sadece bir form oyunu var: yaratılırlar , değiştirilirler, dönüştürülürler.

İnsan sevgisinden bahsedersek, o zaman **aşk, insanlar içlerindeki ana, en önemli anılar üzerinde hemfikir olduklarında ortaya çıkar.** Bir kişi, karşı alanda başka bir kişide kendi içinde sevdiği bir tür rezonans niteliği bulur. Bu nitelikler ne kadar fazlaysa - anıların biçimleri, özellikle görünüm özellikleri, karakter, ilişki o kadar uyumlu ve aşk o kadar güçlüdür. Mükemmel bir kombinasyon, iki ideal yarım buluştuğunda, ancak o zaman bu dünyada artık onlara ihtiyaç kalmaz.

Aşk sayesinde kendimizi hatırlarız.

Aşkta tutku vardır. Tutku güçlü bir susuzluktur , hızlandırılmış bir süreçtir, bir flaştır. Yani, genellikle uzun sürmez. Susuzluk - açgözlülük kelimesinden: "Her şeyi aynı anda ve hemen şimdi istiyorum." Bu durumda kişinin acelesi vardır. Ama bu aynı zamanda, belki de çok güçlü bir sevgi tezahürüdür . Böyle bir tezahür ile aşkın gelmemesi veya sönmemesi tehlikesi vardır. Bir kişi fazla yemek yerse, artık hiçbir şey istemez.

Kıskançlığa gelince, **kıskançlık ve aşk birbiriyle çelişen tamamen farklı şeylerdir. Aşk her zaman verir ve kıskançlık her zaman alır.** Bu yüzden birbirlerini öldürürler. Kıskançlık , sahiplenme duygusunun tezahürlerinden biridir . İnsan, bir kıskançlık anında, ortağını malı, eşyası, kölesi sayar. Bir insanın aynı anda hem sevmesi hem de kıskanması olmaz . Bir noktada sever, bir noktada kıskanır. Bir tür masa tenisi ortaya çıkıyor. Bazen veririz, bazen alırız.

Çoğu zaman bu, ortaklardan biri en sevdiği görüntüyü yediğinde olur. Yani sevdiği insanda sevdiğini alır ve kendi iç dünyasına, deyim yerindeyse ruhuna aktarır. Yani onu bir şey olarak tayin eder. Bu tür hafıza kişinin içinde bağımsız olarak yaşamaya başlar ve sonuç olarak geriye kalanlar dış gerçeklikte kalır. Çünkü **doğada tamamen özdeş nesneler yoktur .** En sevilen bir görüntü zaten ruhta yaşıyor, dış dünyada onun gibi bir başkası olamaz.

İnsan ilişkilerindeki en büyük hata budur . Asla bir insanı düşünmene, fiziksel olarak yanında olmadığında onu sevmene, ruhunda sevmene gerek yok. Bu, sevilen birinin tahsis edilmesi, bağımsızlık hakkının ihlalidir. Bunu yapmana gerek yok. Aşkını sonsuza kadar kaybedebilirsin .

insanı yanımızda, fiziksel olarak yakınımızdayken sevmek gerekli ve kesinlikle doğrudur . Yani bağımsızlık hakkını vermek, sevgi vermek. O zaman tüm bu nitelikler kalır. Etrafta olmadığında - bir yere gitti, iş için ayrıldı, sonra bilinç düzeyinde, burada tam orada olduğuna dair bir tür sıcak his var ve hepsi bu. O senin zihninde.

ve şimdi birbirlerini sevdiklerinde ve aynı zamanda birbirlerine bağımsızlık hakkı verdiğinde aşk uyumludur . **Altın kural, ne kadar çok verirsek o kadar çok alırız.**

Aşkta sahiplenme duygusu yoktur. Kıskançlık varsa, kıskançlık varsa, o zaman aşk yoktur, ancak bir sahiplenme duygusu vardır : “Bu benim, sadece benim ve kimsenin değil,

bu benim bavulum - istediğim yere, oraya koyarım, bu benim oyuncak bebek - onunla ne istersem onu yaparım” .

şaftı kıskanması, diğerinin olmaması olmaz . İkisi de her zaman kıskançtır. Sadece kıskançlığın biçimleri farklıdır. Biri belli ki kıskanıyor ve bunu gösteriyor, diğeri ise kıskançlığını bastırıyor. Ancak kıskançlık, insanlar arasında ortaya çıkan herhangi bir duygu gibi her zaman karşılıklıdır. *Duygular her zaman karşılıklıdır, yankılanır.*

Aşk nedir? Aşık olmak, aşk için bir başlangıç gibidir. Başka bir insanda bir şeyi sevmeye başladığımızda , bu başlangıç, sevgi yaklaşımıdır, ama biz hala düşünüyoruz - kalp henüz bu kişiyi sevip sevmemeye karar vermedi.

Kural olarak, aşık olmak her zaman aşkla bitmez. Burada hoşlandığınız kişinin hatırlama biçiminin içe geçme, sahiplenme tehlikesi vardır. Sonuç olarak, duygu ortaya çıkmayacak. Aşk kendini gösterdi, çağırdı, aşık oldu, parladı, ancak kişi bir parça anıya sahip çıkıyor, bu deneyimi bir kumbaraya koyuyor - ve sonuç olarak aşk gelmiyor.

Bir kişi sık sık aşık olursa, bu onun aradığını, denediğini gösterir. Kendini hatırlama biçimleri için aktif bir arayış içindedir. Bir eş arayışı içinde, aşk arayışı içinde .

Aşık olmak neden çoğu zaman aşka dönüşmez? İnsan neden ilerlemiyor? Sadece beğenmedin mi?

Bunun nedeni, partnerindeki anılarda bu kadar derin yankılanmalar *bulamamasıdır ve daha fazlasını aramaya devam eder.* Burada, bir kişi arama sürecini daha çok sevdiğinde bir seçenek mümkündür. Genel olarak, bu bir taleptir, *aramanın hafızasının biçimi için dahili bir taleptir .* Uzun bir yol kat edebilirsiniz - belirli bir partnerin hafızasından, sevmediğiniz formları uzun süre hatırlayarak; tüm bunlar çalışmak, kabul etmek, kişinin kendi niteliklerini-biçimlerini hatırlamasıdır. Ve bu nedenle, en yankı uyandıran bir partneri

hızlı ve kolay bir şekilde bulmak istiyorsunuz. Bu nedenle kişi adayları sıralar, oluşturur, sürekli diğer yarısını arar. Hızlı ve sorunsuz uygulama istiyor.

Neden olmasın - bu da olabilir ...

neden doğar? Burada böyle bir özellik var . İnsan aşkını bulmuştur ama karşılığında karşılık almaz. Bu, sevdiği insandaki niteliklerin darlığından sorumlu olduğunu düşündürür . Ve bu rezonans, hatırlama biçimlerinde ortaya çıkar . Ve onu sevmeyen kişi, bu niteliklere sakince davranır, dedikleri gibi, kulağa hoş gelmez. Diğer insanlarla rezonansa giren farklı bir dizi hafıza formuna sahiptir. Yani, göreceli olarak, bir insana arkadan sarılmak gibi. Sarılan kişi , tüm vücuduyla kucaklaşır, öne çevrilir. Ve sarılan kişi sadece kendisinin sarılmasına izin verir. Elbette bir insanı kendinize çevirmenin yolları vardır, dilerseniz bu duygu biçimlerinin rezonansı üzerinde oynarsanız bunu yapabilirsiniz. Ancak bu her zaman mümkün değildir ve her zaman gerekli de değildir. Karşılıksız aşk, kişinin aşkı idrakinde acele etmesi veya geç kalmasıdır. Bir uyumsuzluk oluştu. Aşk nesnesi ya *henüz* olgunlaşmamıştır ya da *çoktan* olgunlaşmıştır.

Aşk nesnesi nasıl somutlaştırılır? Önemli olan sevmek istemektir. Yani **iç dünyanızı, kalbinizi sevgi ile doldurun.** Sonuç olarak, kıyas kanununa göre dış çevre bu hisle dolacaktır. Bir kişinin bu sevgiyi, bu *aşka hazırlığı yayması* gerekir . "Sevmek ve sevilmek istiyorum" - böylece dış çevrenin böyle bir dolgusu sürekli ondan gelir. Elbet bir idrak olacak ve karşılık verecekler, sevginin bir değil, birçok şeklini gerçekleştirecekler. Anıların biçimlerinde (duygularla) rezonans olmadığı için , nitelikleri belirli bir anı biçimine karşılık gelen eşler için adaylar olacaktır.

Bir insan kimseyi sevmiyorsa, bu sadece çevresiyle ve elbette kendisiyle çok ciddi bir çatışma yaşadığı anlamına gelir. Çünkü iç dünya ile dış dünya arasında çok büyük bir fark yoktur , kesinlikle birbiriyle örtüşürler. Dolayısıyla insan kimseyi

sevmiyorsa kendini de sevmiyor demektir. Bu ağır ve tehlikeli bir iç ve dış çatışmadır. Başka bir deyişle , yıkımını sever.

birbirinizi sevin diye yeni bir buyruk veriyorum ..." *(Yuhanna İncili, 13:34).*

Birbirimizi neden bu kadar çok sevmeye ihtiyacımız var, bu kadar hayati bir gereklilik nereden geliyor? Evet, çünkü **varlığımızın tüm çevresi,** yakın ve uzak çevremiz, içine daldığımız gerçeklik, **kendi dünyamızdır, bu aynı zamanda Öz'ümüzdür.**

Diğer insanlarda herkes kendini sever, kendi zikir biçimlerini görür.

Anıların başka biçimleri yoktur.

Arzu, insanın özünü ifade eder.

Benedict Spinoza

Bir toplantıda, bir insan için dünyanın en kötü şeyi olduğunu savundular. Kim dedi - hastalıklar, kim

dedi - ölüm, kim dedi - yoksulluk ... Çok şey söylendi. Nasreddin'e sordular: - Ya sen Hoca, sen ne düşünüyorsun? Nasreddin, "İstediğin şeyin gerçekleşmemesi kötü," diye yanıtladı. "Ama istemediğin bir şeyin gerçekleşmesi çok daha kötü," diye ekledi bir süre düşündükten sonra. *Tasavvuf hikayeleri*

Aslında çok az insan bugünü yaşıyor.
Çoğu daha sonra yaşamaya hazırlanır.
Jonathan Swift

Tüm hayatımız tamamen hatırlama biçimleri olan arzulardan oluşur. Ve kesinlikle TÜM dilekler gerçekleşir.

"Nasıl" diyecek birçoğu, "çünkü çok şey istiyorum ama hiçbir şey veya neredeyse hiçbir şey gerçekleşmiyor." Her dileğimin gerçekleştiğini ve her zaman gerçekleştiğini bir kez daha tekrarlıyorum. Gerçek şu ki, sadece *gerçekleşmesini istediğimiz* arzu biçimleri değil , aynı zamanda (gerçekleşmesini) istemediğimiz arzular da gerçekleşiyor . Muhakkak **arzularımızın yasakları da arzulardır.** Bu nedenle, **kesinlikle her türlü arzu gerçekleşir .** Şüphelerimiz, yasaklarımız, korkularımız vb. gerçek oluyor. Tüm hayatımız arzulardan - anı biçimlerinden - oluştuğu için, buna göre biz de arzulardan oluşuruz.

Her şeyin ve her zaman olduğu bir Bütünlük ve Birlik halinde, bir şeyi veya birini istemek saçmalıktır. *Her zaman ve her yerde* zaten var olan bir şeyi neden isteyelim ? Buradan, her türlü arzunun Vahdet ve Vahdet hâline giden yolda bir engel olduğu veya bu hâlden sapmanın mevcudiyetini gösterdiği sonucu çıkar .

, Bütünlük ve Birlik durumuna gelmek için , belirli hatırlama biçimleri üzerinde çalışmak gerekir. O zaman bu durumu hızlıca hatırlayacağız. Arzularımızın biçimlerini somutlaştırarak, hatırlama modunda olarak, sürekli olarak tüm arzu biçimlerini

çalışırız . Sadece birinin hatırlamak, bir tür arzuyu gerçekleştirmek için daha az zamana ihtiyacı var ve birinin daha fazlasına ihtiyacı var. Hayatımızın farklı alanlarında, farklı şekillerde, farklı hızlarda çalıştığımızı hatırlıyoruz .

Arzuyu en doğru ve hızlı şekilde gerçekleştirmek için uygulanabilecek ve uygulanması gereken belirli bir teknik vardır .

herhangi bir sorunu çözmenin yalnızca üç yolunu biliyorum . Bu yöntemler nelerdir?

Birincisi sorunla MÜCADELE etme yolu, ikincisi sorundan, çatışmadan KAÇIŞ, üçüncüsü sorunu tam olarak KABUL ETMEK, KABUL ETME yoludur.

İlk yol nedir? Bize çocukluktan beri sorunlarla baş etmemiz öğretilir, hepimiz bu yöntemi çok iyi biliriz. İstenmeyen herhangi bir olguyu, olayı, hoş olmayan duyumu (acı dahil), duyguyu, durumu, fenomeni , süreci vb. sıradan bir insanın tüm hayatı.

İkinci yol, sorundan kaçınmaktır. Bir sorun çözülmediğinde, kişi ondan kaçmaya, "savaş alanından" geri çekilmeye, başka bir alana gitmeye zorlanır. Bu arada , bu yöntem genellikle psikoterapide kullanılır. Örneğin, sorunlardan kaçınmanın "erkek" yöntemlerini alırsak, o zaman bir durumda bu alkoldür - sarhoş olun, kapatın ve her şeyi unutun, diğer durumda - uyuşturucu, üçüncüsünde - balık tutma, avlanma, arkadaşlar, kadınlar , çalışmak, seyahat etmek .

"Kadın" yöntemleri seti daha az çeşitli değildir: arkadaşlarla yoğun iletişim, partiler, dükkanlarda koşuşturma (alışveriş), her türlü diyet veya oburluk, diğer hobiler (özellikle iğne işi, erkekler, diziler , ülke çalışması, yeniden düzenlemeler ev vb.), aynı alkol, uyuşturucu, seyahat veya işe daldırılma hariç değildir. Sorunlarınızdan kaçmanızı sağlayan herhangi bir hobi veya aktivite uygun olabilir. Mevcut kaçış yollarından en çok hoşumuza gideni, sorunu unuttuğumuz durumları - tabii ki kısa

bir süre için - seçiyoruz.

, hatırlama biçimi olan sorunun tam olarak tanınması ve kabul edilmesidir . Nadiren herkes tarafından kullanılır, ancak yine de onu uygulamak tamamen bizim gücümüz dahilindedir. Bu yöntem daha az bilinir, çünkü ne yazık ki çocukluktan beri bize sorunun kendisinin hoş olmadığı öğretilir (kelimenin tam anlamıyla "Kabul etmiyorum, reddediyorum"), sorunla savaşmamız veya aşırı durumlarda ondan uzaklaşmamız gerekir. BT.

Sistemimde sorunun (çatışma) nasıl tanımlandığını bulalım . Tabii ki, bu bir hatırlama biçimidir . Sorun beni ilgilendiriyorsa, endişelendiriyorsa, buna katılmıyorum, bu benim zihnimde olduğunu, onu ben yarattığımı gösterir, bu da BENİM parçam olur demektir . Bu BENİM'in bir parçası, benim sorunumsa, benim BEN'im var. Ve diğer insanların sorunları olmaz. Biz sadece onları algılamıyoruz. Yani, sorunlarım varsa, o zaman hepsi BENİM. Eğer onlar benim değilse, o zaman benim için bir problem yok.

, bir kişiyi endişelendiren herhangi bir çatışmanın kendisi olduğu ortaya çıkıyor . Görünen o ki, **sorun bende** . Bu nedenle sorunla mücadele, kendisiyle mücadeledir. Reddetme, kendini reddetme, kendini bastırma, kendini yok etme, intihardır.

kendimizle savaşmamız öğretilmiş . Kendini aşabilir misin? Vysotsky'nin deyimiyle, kendi kendisiyle mücadelede mücadele kazanır.

Kendi kendisiyle mücadelede kazanmak imkansızdır, insan ancak kendini yok edebilir. Hayatlarımız boyunca, değişen derecelerde başarı ile, farklı hızlarda ama aynı olumsuz sonuçla, yaptığımız şey şu: kendi kendini yok etme süreci. Çocukluğumuzdan beri bize kendini yok etme programı, intihar öğretildiğini söyleyebiliriz .

Bu neden oluyor? Açıkçası, bir kişinin yetiştirilmesindeki ciddi hatalar nedeniyle. Mikhail Zadornov'un dediği gibi , "programda bir şeyler ters gitti."

İkinci yolu düşünün - problemden kaçınmak. Ama sorun aynı ben. Meğer KENDİMİZDEN uzaklaşıyoruz. Hemen rezervasyon yapalım : bir süreliğine yardımcı olur, mola verir . Ancak sorun geri döner ve üzerimize daha da büyük bir güçle baskı yapar, başka bir deyişle, kredi alan bir bankada olduğu gibi faiz birikir. KENDİNİZDEN kaçmak tanım gereği imkansızdır.

Şimdi üçüncü yol için. Kendini tanımak ve kabul etmek mümkün müdür ? Tabi ki yapabilirsin. Hiçbir şey bunu yapmanıza engel değil . Tek soru - nasıl? Ve bu pratik bir soru.

Bu, sadece üçüncü yöntemle ilgileneceğimiz anlamına gelir : bu, **KENDİNİZİ tam olarak tanımanız ve kabul etmenizdir.** Bu yöntem, herhangi bir bellek biçimiyle çalışmanın temelidir .

Daha öte. Herhangi bir çatışmanın bir tür arzu olduğunu zaten öğrendik, her şey onunla başlar. Sorun, arzumuz yerine getirilmediğinde ortaya çıkar ve yerine getirilmemesinden hoşlanmayız . Bu, sebebin her zaman bir hafıza biçimi olan bu arzu olduğu anlamına gelir.

Bu arzu biçimini nasıl çözebilirim? Arzu biçimlerinden, yani anı biçimlerinden oluştuğumuzu yukarıda söyledim ve tekrar edeceğim.

Yedi temel, temel hatırayı ele alalım **-** seviyelere göre, yukarıdan aşağıya: Bunlar **Varlığın Hafızası, Bilginin Hafızası, Yaratılışın Hafızası, Kabullenmenin Hafızası, Sahip Olmanın Hafızası, Fiziksel Bütünlüğün Hafızası ve Yaşamın Hafızası.** Bunlar, tekrar ediyorum, temel hatıralar-arzulardır ve bunlar da daha küçük olanlara bölünür. Örneğin, sorun Yaradılışın Hatırlanması alanında yatıyorsa, o zaman duygular ortaya çıkar: bağımlılık, kızgınlık ve

benzerleri. Bağımlı bir kişi tam teşekküllü bir yaratıcı olamaz: Boğazından tutulduğunda böyle bir durumdadır.

Herhangi bir sorunu, yani bir bellek biçimini, bilincimizin ve hayal gücümüzün yardımıyla duyarlı bir şekilde nasıl işleyebiliriz?

Bunun için bir araç setimiz var. İnsanın üç kurucu parçasını hatırlayın: zihin, ruh ve beden; bir başka deyişle insanın zihinsel, astral ve fiziksel bedenidir.

Mentol her şeyden önce mantıktır, akıldır, bunlar neden -sonuç ilişkileridir, bunlar bizim kararlarımızdır, mantıksal zincirlerdir.

Astral kısaca ruhtur. "Astral beden" terimini kullanmak da adettendir. "Astral" kelimesi "yıldızlı, ışıklı" olarak çevrilir. Astralin de dört bileşeni vardır, bunlar imgeleri, duyguları, duyumları ve arzuları hatırlama biçimleridir . Doğal olarak, arzuların biçimleri tüm kişiye nüfuz eder ama biz onları daha çok astral bedenle algılarız.

Görüntüler nelerdir - açıktır. Çoğunlukla zihinsel imgelerle düşündüğümüz için zihne bir geçiş köprüsüdürler .

Sonra duygular var. Bu kıskançlık, kızgınlık, bir şey yüzünden deneyim, neşe, zevk, rahatlık vb. Burada duyguların yalnızca bir kişinin içinde meydana gelen değil, aynı zamanda vücudunun sınırlarının ötesine yayılan süreçler olduğuna dikkat etmek çok önemlidir . Örneğin, küskünlük hissettiğimizde, önümüzde ve çevremizde bu küskünlük yoğunluğuyla dolu görünür ve hassas insanlar bunu kelimenin tam anlamıyla fiziksel düzeyde algılar .

Sıradaki duygu. Bunlar, astral'ı oluşturan duygulardan daha düşük frekans spektrumundadır, *her zaman* duygulara eşlik eder ve her zaman *özellikle bedende lokalize olurlar.* Bu nedenle, duyumlar fiziksel bedene bir köprü, onun üzerine bir

izdüşümdür. Örneğin kıskançlık hissedersek , sol gözümüzün kötü görmeye başladığını veya yüzün tüm sol tarafındaki kasların ve duyuların bloke olduğunu hissedebiliriz . Bu durumda gülümseme çarpık.

, fizikokimyasal reaksiyonlarının yanı sıra , diğer bir deyişle konu süreçlerine ilişkin açıklamalara ve tanımlara ihtiyaç duymaz .

Yukarıda söylenenlerin hepsinden, bir kişinin zihninin, ruhunun ve bedeninin hatırlama biçimleri olduğu sonucu çıkar.

Vücudun yalnızca üç tür hafızası vardır: yemek yemek - yakıt ikmali yapmak, uyumak - dinlenmek, çoğalmak - çiftleşmek - içmek.

Zihnin tek bir hafızası vardır - bilmek, bilmek.

Diğer tüm anılar astral bedene aittir : hissetmek, hissetmek, görmek, duymak, koklamak vb.

Bunlar sahip olduğumuz anıların biçimleridir. Çalışmamda kullanılan genel şema budur. **Her türlü şekil, Bütünlük ve Birlik haline engel olarak işlenebilir .**

Öyleyse sorunu çözmek için, onun ne olduğunu (nasıl bir bellek olduğunu) anlarken, bu sorunun ana bellek biçimlerinin yedi seviyesinden hangisinde yer aldığını bulmak gerekir.

Bir sorun her zaman bir arzu-hafıza biçimi olduğundan, bu biçimi doğru bir şekilde nasıl çözeceğinizi bildiğiniz zaman , yaşam süreci geri yüklenir . Anılarımızı çalıştırırsak, o zaman daha bütünsel hale geliriz, yavaş yavaş kendimizi daha çok hatırlar ve gelişimimizde daha da ileri gideriz . İdeal olarak, daha yüksek bir seviyeye geçiyoruz ve diğer süreçler orada gerçekleşecek. Kulağa paradoksal geliyor, ancak daha önce de söylediğim gibi, kendi hafıza biçimlerimiz gelişmemizi engelliyor çünkü **başlangıçta zaten orada olanı hatırlamaya çalışıyoruz.**

Bir kişi mutlak mükemmelliğe ulaşmak istiyorsa , TÜM anılar işlenmelidir. Herhangi bir form, bir kişinin bu dünyaya , bizim dünyamıza olan bağlılığıdır. Her hatıra gelişmesi için bir kişiye verilir . Ya da daha kesin olmak gerekirse, kendinizi hatırlayın. Aynı zamanda, gelişmenin ne anlama geldiğini doğru bir şekilde anlamak gerekir. Aslında, uzun süredir orada olanı hatırlamanız yeterli . Her yerde ve her zaman vardır. Bu durum başlangıçta herhangi bir kişide, herhangi bir özde ve toplulukta mevcuttur. Sadece hatırlanması gerekiyor. Bu hali her zaman hatırlamaya çalışıyoruz. Yeteneğe bağlı olarak herkes farklı şekilde, farklı şekillerde ve farklı hızlarda hatırlar. **Yetenek, bir alanda veya başka bir alanda hatırlama hızıdır.**

Bütünlük ve Birlik haline giden yolda bir engel olduğunu, bu haldeyken bir şeyi veya birini arzulamanın anlamsız olduğunu bilirseniz , hatırlama süreci çok daha hızlı ilerler . Bilmeniz gerekir: Bir şeye ihtiyacınız varsa, her zaman ve her yerde zaten orada olanı alın. Ve nasıl olduğunu bilmiyorsanız, o zaman hatırlayabilirsiniz.

Bir Amerikan dizisinde şöyle bir söz vardır: “Evren her zaman istediğini vermez. Evren size ihtiyacınız olanı verir” (Kaynak: Andromeda/Sezon 1 / Bölüm 2/ Onaylayıcı Bir Alev / 05:20).

Çok iyi ve yerinde bir ifade. Derin anlamı şu şekilde aktarılabilir: **Hayatımız şimdiki zamanda gerçekleşirken** , **arzumuz her zaman geleceğe yöneliktir.** Bu nedenle, **gerçekte, geçmişte her zaman istediğimizi elde ederiz.** Kişinin kendisinin gelecekte yaşadığı ve etrafındaki ortamın şimdiki zaman olduğu ortaya çıktı . Başka bir şekilde söylenebilir: şimdiki zamanda yaşıyor ve çevresinde geçmiş var.

Bu nedenle, kişi ve çevreleyen dünya arasında bir tutarsızlık vardır. Bazıları için küçüktür - bu, kendilerini yarı yarıya hatırlayan en "ileri" insanlar içindir. Bazıları için yeterince büyük. Uzay ve zamandaki bu boşluk nedir? Bu

sadece somutlaştırma zamanıdır . Bazen çok önemli ve gerekli olan belirli bir hafızayı gerçekleştirmek veya onu iptal etmek için gereken süre.

Bir anıyı somutlaştırmak neden zaman alıyor ? Doğa neden bu zamanı veriyor?

Bir kişi ne kadar az hatırlarsa, o kadar çelişkili olur , arzularını gerçekleştirmek için o kadar çok zamana ihtiyaç duyar . Ve Doğa onu korur, ona bu zamanı verir , böylece ona bu süre zarfında arzusunu değiştirme, düzeltme veya bir şekilde onu somut olarak tanımlama şansı verir. Bu bir yandan.

Öte yandan, bir kişi hafızanın amacını , yani somutlaştırmanın kendisini açıkça tanımlamadığında bu zaman aralığı büyüktür. İçinde şüpheler var : ihtiyacı olsun ya da olmasın ve aniden tamamen yanlış olacak ya da hiç yürümeyecek. Ne kadar çok şüphe (ve onlar da gerçekleştirilirse), somutlaştırma için o kadar fazla zaman. Sadece ve her şey.

Maddi şüphe bir bekleme sürecidir . **Kişi kendine güvendiğinde ve kendi dünyasında olduğunu anladığında aradaki zaman aralığı küçülür ve hatıraların arzu-biçimlerinin gerçekleşmesi daha hızlı gerçekleşir.** Yani, şimdi ile geçmiş arasındaki veya şimdi ile gelecek arasındaki mesafe küçülüyor.

ґspomminanie ve Aauucz MUML

Akıllı insan çok bilen değil, kendini
bilendir. *Johann Wolfgang von Goethe*

Dünyanın tüm bölgelerinin kendi, hatta bazen
çok meraklı başka bölgeleri vardır.

Kozma Prutkov

Vücudumuz tamamen mantıklı. Ve kendimizi çoğunlukla beden aracılığıyla hatırlıyoruz. Hareketi hatırladığımızda , bu öncelikle bacaklar aracılığıyla gerçekleşir, motor fonksiyon ve stabiliteden onlar sorumludur. Bacaklar uzayda destek ve harekettir. Eylemlerimizden eller sorumludur; kafa sırasıyla anlayışımız içindir , algı için. Vücut bölümleri de hatırlamamıza yardımcı olur. Boyun ve boğaz bölgesi yaratıcılıktan

sorumludur, göğüs gelecekte kullanacağımız bilgilerin kabulüdür, mide bunun işlenmesi ve enerjiye dönüştürülmesidir , pelvik bölge işlenen bilgilerin çoğaltılması ve çıkarılmasıdır , vb. .

Doğu öğretilerinin gelenekleri doğrultusunda insan yedi ana unsura göre değerlendirilebilir. Eski zamanlarda, Doğu'da, dünyadaki bir kişiyi ve içindeki dünyayı tanımanın ve anlamanın rahatlığı için, bir kişinin şartlı olarak yedi parçaya bölünmesi yaratılmıştır. Bu kısımlara *çakralar* veya *laya merkezleri* denir .

Bir kişiyi yukarıdan aşağıya seviyelere göre ele alacağız.

1. Bir insanın içinden öldüğü ve doğduğu bıngıldak alanı, **Varlığın Zikridir.**
2. "Üçüncü göz" bölgesi, bu alnın ortasıdır - **Bilginin Zikri .**
3. Boğaz, boyun bölgesi - **Yaratılışı anma.** Bu arada, neden? Çünkü ses telleri yardımıyla konuşuyoruz ve bildiğiniz gibi boğaz bölgesinde yer alıyorlar ve doğal olarak boyundan itibaren kollar ve omuzlar “büyüyor”. Böyle yaparız, hareket ederiz; sesler oluşturuyoruz.
4. Göğsün ortasındaki bölge Kabul **Zikridir .** Bu, insanlığımızın seviyesidir, bir şeyle veya birisiyle olan ilişkilerimizin seviyesidir. Bu düzeyde olup biteni nasıl kabul ettiğimiz, yani dünyayı nasıl hissettiğimiz, onu duygularımızla, kendimiz aracılığıyla nasıl aktardığımız belirlenir.
5. Karın hizasına iniyoruz. hayat nedir ? Eski Kilise Slavcasında "göbek", "yaşam" dır. Hayat , her şeyden önce, yaşam gücünün elde edildiği yiyeceklerin sindirilmesidir . Sindirim - aynı bilgi işleme, enerji elde etme, güç kazanma. Bir Rus atasözü vardır " çörek kırmak". Bu, bir kişinin bir şey yapamayacağı, yani yeterli güç olmadığı anlamına gelir. Mide sırasıyla gücümüz, kaynağımız, irademizdir, işte **Sahiplik Zikri**

buradadır.

6. Aşağıya, pelvik bölgeye, daha spesifik olarak - pubise iniyoruz. Bu seviyede neler var? Burası içgüdüler alanı ve biz bunlardan sadece birine sahibiz - ne pahasına olursa olsun hayatta kalmak için. Yaşam içgüdüsünün iki yönü, iki tezahürü vardır: kendini koruma ve üreme. Yaşam içgüdüsünü takip etmek, ne pahasına olursa olsun yaşamın temel yasalarını anımsayarak, yani kendini anımsayarak hayatta kalmak demektir. İnsanın asıl görevi, kendisiyle Bütünlük için çabalamak, kendini bir bütün haline getirmektir. Daha doğrusu kendinizi farklı alanlarda hatırlayın. Bu seviye ve bu arzu, **Bütünlüğün Zikri** olarak adlandırılabilir **.** Neden? Karşı cinse çekildiğimizde (erkekten kadına, kadından erkeğe), bu kişiyle tam olarak bütünlük istiyoruz. Bütünlük, her şeyden önce, bir partnerin bedeni, duyguları, hisleri ile. Bu, Bütünlüğün Zikridir.
7. Ve son olarak kuyruk sokumunun seviyesi ve altındaki her şey **Hayat Zikridir.** Neden? Fiziksel var olma arzusu ve fiziksel bir beden hissidir. Bu duyumlar olmadan, beden olmadan insan var olamaz. Belki başka tür bir yaşam olabilir, ama insan değil.

Yani, bir insanın ana faaliyetleri veya bir insanı oluşturan formların hafızaları, Yaşam Hafızası, Bütünlük Hafızası, Sahip Olma Hafızası, Kabullenme Hafızası, Yaratılış Hafızası, Bilgi Hafızasıdır. ve Varlığın Hafızası .

Çakralara benzetilerek - standart yedi renk kümesine göre görünür ışık spektrumunda temsil edilebilirler: kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, çivit mavisi, menekşe.

Ayrıca insan vücudunun iki tarafını da hatırlamanın biçimleri vardır. Sol taraf **İstikrar Hafızasıdır .** Neden soldaki? Geleneksel olarak, bu kalp tarafıdır, pasiftir, bu tarafta bir kişinin şartlı olarak yakın insanları, akrabaları, arkadaşları, sevdikleri, ortakları vardır - bir kişiyi destekleyen, dengeleyen

her şey . Ve sağ taraf **Etkinlik Belleğidir.** Bunlar bir kişinin işleri, işi, hobileri ve gelişimini yönlendirdiği her şeydir.

Bunlar, bir insanı oluşturan ana anı biçimleridir .

Daha küçük alanları da adlandırabilirsiniz. Örneğin, diz üstü bacaklar, uyluklar *Hareket Hafızasıdır* ve diz altı bacaklar, alt bacaklar *Destek Hafızasıdır,* "kendi ayakları üzerinde durmanın" hafızasının bir biçimidir. Omuzlar ve önkollar *Eylemin Hatırlanmasıdır,* bir süreç olarak eylemdir, dirseklerden ellere zaten *Eylemin Hatırlanması,* yani eylemlerin kendilerinin icrası vardır. Ve fırçalar zaten daha kesin, hedeflenmiş, spesifik eylemlerdir. Bu örnek bir şemadır.

Algı organları bakımından gözler, *Görmenin Zikridir .* Bu arada kişi yakını kötü görürse bugünü görmek istemez, uzağı kötü görürse geleceği görmek istemez yani ondan korkar, reddeder. . Kulaklar *İşitme Hafızasıdır,* burun ise *Koku Hafızasıdır. İşitme* ve görme her zaman uzak, evrensel algılardır. Ve koku, koku alma duyusu yakın bilgidir, iç çember hakkında bilgidir . Tat ve dokunma en yakın algıdır, çok yakın olana dair bilgidir.

bir kişiye ne olduğu her zaman söylenebilir .

Ayrıca bir kişinin yalnızca faaliyet alanlarından , yani anı biçimlerinden değil , aynı zamanda - geleneksel olarak - iki enerji akışından oluştuğunu da söylemek istiyorum: Doğu'da bu bir çift *Yin-Yang'dır.* Aşağıdan yükselen akış, atalardan, her zaman insan olmayan veya artık insan olmayan torunlardan genetik bilgi taşıyan bir akıştır , bunlar hayvanlar, bitkiler, bakteriler ve diğer yaşam formlarıdır. Başka dünyalardan, başka gezegenlerden bile.

Yükselen akış, aşağıdan akış, sol ve sağ ayaklar boyunca, yani iki kanal boyunca çifttir. Tibet'te bunlara ida *ve* pingala denir . Bu arada, updraft da baba ve anne. Benim sistemime göre sol taraf annedir, anne bölgesidir ve sağ taraf babadır,

çünkü baba her zaman aktif bir ilkedir ve anne dengeleyicidir . Buna göre, anne ve baba tarafından atalar ve torunlar bu akıma aittir.

Doğuda yukarıdan gelen akışa *sushumna denir. O yalnızdır, vücudun merkezi boyunca yukarıdan gider, bu, bir kişinin* Bütünlük ve Birlik durumuyla, tüm Evrenle, kendi genişletilmiş hafızasıyla bağlantısıdır . Bir bilgisayara benzeterek - *tüm* bellekle. Kişiye sadece bilgi değil, aynı zamanda güç - enerji bilgisi de veren hafıza ile yani hayatını destekler.

Daha ne söylenebilir ki...

parçaya, ek anı biçimlerine ayrılabilir . İşte bu, Varlığın Zikrinin, Kaderin Zikrinin, Ölümün Zikrinin, Zatın Zikrinin, Sebeplerin Zikrinin, Keşfin Zikrinin, Mekânların Zikrinin ta kendisidir.

Ama asıl şeyi unutmayalım: **Bir kişinin tek bir hafızası vardır - bu, Bütünlük ve Birliğin Hafızasıdır.** Her türlü hatıra Bütünlük için çabalar.

Hepimiz mantıklıyız ve geçmiş, şimdi ve gelecek açısından düşünmeye alışkınız , bu nedenle olayların geçmiş ve geleceğe bölünmesi bizim için doğaldır . Yani geçmiş ve gelecekten ibaretiz, bugünümüz bundan oluşuyor. Başka bir deyişle, herhangi bir geçmiş ve gelecek her zaman içimizde, kişinin kendisindedir. O dışarıda değil, sadece içimizde. Bu nedenle hem geçmiş hem de gelecek değiştirilebilir . Tabii nasıl olduğunu bilirsen.

Alttaki hava akımı genetiğin hafızasıdır : baba, anne, atalar, torunlar. Ve aşağı akış, yukarıdan akış, reenkarnasyonların, yani reenkarnasyonların hatırasıdır. Frekans ne kadar yüksek olursa, hız o kadar hızlı olur. Bu yaygın bir bilgidir. Frekans ne kadar düşük olursa, hız o kadar yavaş olur. Bu nedenle , problemin sıklığı ne kadar düşükse, hatırlamanın - çözmenin o

kadar zor olduğunu söyleyebiliriz, çünkü değişim hızı daha yavaştır. Ve onu bir yönde veya başka bir yönde hareket ettirmek daha zordur çünkü frekans olarak daha kararlıdır, "daha ağırdır". Buna göre, sorun ne kadar hızlı değişirse , çözülmesi o kadar kolay olur, ancak normdan sapmak da daha kolaydır.

vücutta gerçekleşen herhangi bir sorun nasıl gelişir ?

Vücudumuzda meydana gelen herhangi bir sürece birkaç parametrede bir değişikliğin eşlik ettiği gerçeğiyle başlayalım , genellikle aynı anda birkaç işlem meydana gelir. Her şey mantıksal ret, anlaşmazlık ile başlar, bir kişi bir şeyle veya biriyle aynı fikirde olmadığında , iç veya dış bazı faktörlerin etkisini kabul etmez , önemli değil. Dahili bir program komutu başlatılır: "Böyle olmamalı." Anlaşmazlığa, karşılık gelen bir his, bu hafıza biçimine, bu faktörün eylemine yönelik somut bir tutum eşlik eder. Buna karşılık, hissetmeye her zaman bedende duyum eşlik eder. Ayrıca duyum, fizyolojik süreçleri (kasılma, kas gerginliği vb.) içerir. Herhangi bir hastalık da dahil olmak üzere vücuttaki herhangi bir sorun bu şekilde gelişir .

Dolayısıyla, mantıksal anlaşmazlık, eylemine eşlik eden bir karar verme, bir çerçeve, mantıksal bir yapıdır , yukarıda gösterildiği gibi, uygun bir tutum, belirli bir anlaşmazlık duygusu ile. Bu duygu, mantıktan daha düşük frekanstadır, ancak aynı zamanda oldukça özgür ve geniştir. Bu nedenle, herhangi bir duygu insan vücudunun ötesine geçer. Bu nedenle öfke, nefret, korku, neşe, sevinç ve benzerlerini uzaktan, yakın veya çok uzak olmayan bir şekilde hissedebiliriz. Nispeten konuşursak, "Bu benim sevincim" veya "Bu benim kederim" gösterebilirsiniz . Bir kişiye nerede kin beslediğini sorarsanız, bunu örneğin boğazına asılan bir tür çanta olarak tanımlayabilir.

Yani herhangi bir mantıksal yapıya, yani bir karara bir duygu eşlik eder. Duygular da duyumları içerir. Duyguların

frekansı duygulardan daha düşüktür ve astral , "yıldız" bedenimizden fiziksel, nesnel bedenimize köprü oluştururlar . Duygular her zaman özeldir. Nerenin ağrıdığını, sıkıştığını ya da kaşındığını, nerenin sıcak ya da soğuk olduğunu her zaman söyleyebilir ve gösterebilirsiniz.

Duyguların ne olduğunu açıklığa kavuşturalım. Duygular gibi duyumlar da basit fiziktir. Ya sıkıştırma ya da genişletme. Duygulardaki sıkıştırma, yasaklar veya nispeten konuşursak, tüm olumsuz duygulardır. Pozitif duygular heyecan , neşe ve diğerleri, genişliyorlar.

Sıkıştırma hissini kelimenin tam anlamıyla hepimiz çok iyi anlıyoruz. Uzun süreli veya kronik kasılmaya gerilim denir. Vücut kaslarının sürekli gerilimi sonunda ağrıya yol açar çünkü vücudumuzdaki kemikler ve sıvılar sıkışamaz. Gergin, sıkıştırılmış bir şeyimiz olduğunda ve buna bağlı olarak , ağrı olduğunda, bunun tam olarak nerede olduğunu her zaman gösterebiliriz. Genişleme duyumları ile benzer şekilde - burada onun salıverdiğini, yani gevşediğini veya burada bir genişleme olduğunu söyleyebiliriz .

Başka hangi fiziksel duyumlar var? Birçoğu yok ve hepsi sıkıştırma ve genişleme alanından. Gıdıkladığında, hafif yüzeysel bir daralma, gıcırdayan bir boğaz veya mide ekşimesi hissidir - aynı zamanda bir tür gerginliktir . Bir şey kaşındığında veya battığında - bu temelde aynı nitelikteki yüzeysel bir histir, bazen vücudun içinde batabilir ve kaşınabilir. Uyuz, kural olarak, genişlemeye müdahale eder - bu, genişlemeye bir tepkidir. En düşük frekans hissi , vücudun veya parçalarının sıcaklığındaki bir değişiklikten kaynaklanır . Soğuk, sıcaklığı düşürmek kasılmadır; ısı, sıcaklıktaki bir artış her zaman bir genişlemedir. Basit fizik: Ne kadar ısınırsa genişleme o kadar büyük olur.

Algı organlarımızın çalışmaları da duyular alanına dahildir: tat, koku, dokunma. Benzer şekilde, işitme de bir duyumdur, yalnızca belirli bir duyumdur , yukarıda verilenlerle

karşılaştırıldığında çok yüksek frekanslıdır .

Şimdi insan vücudundaki problemin gelişimini , yani aslında hastalığın ortaya çıkışını düşünün.

İlk başta mantıklı bir yasağın ortaya çıktığını tekrar ediyorum **, bir duygunun eşlik ettiği bir karar verilir ve bu da duyumları içerir. Duyumlar, insan fiziksel bedenindeki kasılma mekanizmasını çalıştırır.** Tüm organlar esas olarak kaslardan oluştuğu için, sıkıştırma herhangi bir organın deforme olmasına , yani hasar görmesine neden olur. Kronik sıkıştırma, bir veya başka bir organın tahrip olmasına yol açan gerginliğe dönüşür . Doğal olarak, bir kişinin fiziksel bedeni olan organizma direnir, yapısı sıkışma ve gerilme süreciyle mücadele eder.

savaşmak ne demek? Bu süreci telafi etmeye, her şeyi dengeye getirmeye çalışır. Nasıl? Mantıksal yasaklama daha güçlü olacağı için aynı frekansta telafi çalışmayacaktır . Bu , daha düşük bir frekansta kompanzasyonun gerekli olduğu anlamına gelir . Yüksek bir frekansın pratik bir anlamı yoktur, çünkü bir duyguyu bir düşünceyle, bir duyguyla yasaklamak çok zordur, ona direnmek çok zordur. Ve düşük frekans daha yoğun ve daha ağırdır. Dedikleri gibi, bir tanka karşı bayrak sallamak işe yaramaz.

Böylece, daha düşük frekanslı bir dengeleme mekanizması açılır - sıcaklık. Sıkıştırma varsa, genişletme gerekir. Elbette bu, ısının salınması, sıcaklıkta bir artış anlamına gelir. Ve kural olarak , hemen hemen her fiziksel ağrıda, özellikle akut fazda , sıcaklık yükselir. Bu, soğuk algınlığı, bademcik iltihabı, apse ve enfeksiyonlarda görülür. Vücut, sistemini normal bir duruma getirmek için ihlali telafi etmeye çalışır. Bu nedenle, yüksek sıcaklık kendi başına zararlı değildir, aksine insan sağlığı için faydalıdır - elbette belirli sınırlara kadar. Son zamanlarda doktorlar bile çoğu durumda sıcaklığı düşürmenin gerekli olmadığı konusunda anlaştılar. Bu vücudun doğal savunmasıdır.

Sonra ne olur? Vücut yeterli güce sahipse ve kişi çatışmayı şiddetlendirmemek için zihne sahipse, o zaman vücut hastalıkla baş eder, bir kriz meydana gelir ve ardından iyileşme . Bir kişi çatışmayı yoğunlaştırırsa, bu durumda vücut güçsüzdür, sıcaklık telafisi yardımcı olmaz ve kişi yavaş yavaş çöker. Bir çatışma geliştirmek, katı anlaşmazlık emrini vermeye devam etmek anlamına gelir .

Sıcaklık telafisi olmasaydı, yıkım çok daha hızlı gerçekleşirdi. Sıcaklıktaki artış bir süreliğine yardımcı olur, kişinin katılmama kararını değiştirmesine izin verir, ona hayatta kalma şansı verir .

Burada maalesef kanser gibi yaygın ve korkunç bir hastalıktan bahsedebiliriz . Genel olarak kötü huylu tümörler, onkolojik hastalıklar nelerdir? Bir modern duyarlıcının bu konuda söylediği gibi : "Kanser hastaları başarısız katillerdir." Ve gerçekten de öyle.

Açıklamama izin ver. Hastalık, yukarıda tarif edilenle aynı şekilde gelişir: fiziksel bedene geçen güçlü bir mantıksal anlaşmazlık vardır. Sadece bu durumda, bu kronik anlaşmazlık o kadar güçlü ve keskin ki , kişi seçilen kurbanı gerçekten öldürmek istediği noktaya geliyor. Bu arzu basitçe öldürmek, başka bir kişiden tamamen kurtulmak, onu fiziksel olarak yok etmektir. Ancak herhangi bir nedenle - ahlaki, etik, sosyal veya diğer - potansiyel katil niyetini gerçekleştiremez, öldürmeyi yasaklar. Ve bunu yapmayı ne kadar çok yasaklarsa - gerçekten, fiziksel olarak - saldırganlık, öldürme arzusu o kadar artar. Etki kuvveti, reaksiyon kuvvetine eşittir. Sürekli artan öldürme arzusu ile bu arzunun gerçekleşmesinin yasaklanması arasında keskin ve sert bir çatışma ortaya çıkar . Bu arada, bu *Cinayet Hafızasının bir biçimi.*

Bir kadının bir erkeği öldürmek için kronik bir arzusu varsa , bu, kural olarak, üreme sistemi ile ilişkili onkolojik hastalıklara yol açar : jinekolojide her türlü fibrom, miyom, onkolojik oluşumlar . Erkeklerde benzer bir arzu (bir kadını öldürme)

kural olarak prostat adenomuna yol açar. Çocuklara karşı saldırganlık varsa, o zaman bir kadın meme kanseri, meme bezleri geliştirir. Hastalık sindirim sistemini etkilemişse, bu, kişinin bazı bilgileri kabul etmediğini gösterir: işitsel, görsel, kinestetik, tat, yemek dahil , ki bu da bilgidir. Onu sindiremez, kategorik olarak onunla aynı fikirde değildir ve buna göre ne bilgi kaynağı olan kişiyle ne de belirli bir durumla aynı fikirde değildir. Genel olarak , her vaka ayrı ayrı ele alınmalıdır.

Ne yazık ki bu türden kitlesel fenomenler olmasına rağmen . Örneğin, perestroyka sonrası dönemde onkolojik hastalıkların sayısı önemli ölçüde arttı. Bu, büyük ölçüde , bir kişinin yaşam biçiminin yüksek bir hızla yok edilmesinden, temel değerlerinin, bilincinin ve mantığının, toplumdaki varoluş temellerinin değişmesinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle, bir yanıt olarak, ülkedeki çok hızlı değişimlerle ilgili olarak güçlü anlaşmazlık ve reddetmede bir artış oldu . Bu aynı zamanda saldırganlıktı ve şu şekilde karakterize edilebilir: "Bütün devleti öldürürdüm."

Kanserli tümörlerin oluşum sürecini daha ayrıntılı olarak ele alalım . Ne oluyor? Vücut ısısı seviyesindeki tazminatın burada yardımcı olmadığı ortaya çıktı. Yani organizma, öldürme arzusunun neden olduğu belirli bir yıkıcı süreci telafi etmek için tüm güçlerini ve olanaklarını tüketmiştir.

Artık umut kalmadığında, son olasılık ortaya çıkar - en düşük, moleküler-biyolojik düzeyde telafi. Organizma, bu bedene, bu kişiye bir süre yaşama şansı vermek için her türlü genişleme sürecini sağlamakla yükümlüdür . Nasıl, önemli değil. Bu nedenle, biyolojik genişleme süreci açılır, hücresel düzeyde biyolojik bir patlama meydana gelir. Bu, genişlemenin hala devam ettiği anlamına gelir, ancak bu genişleme, habis, kanserli, onkolojik hücrelerin kontrolsüz büyümesinden başka bir şey değildir. Bu hücreler , konakçı organizmayla neredeyse mantıksal olarak ilgisizdirler , farklıdırlar, ona yabancıdırlar. Bu neden oluyor?

Vücut bunu bilerek yapar ki bu organizma , yani bu kişi bu tür hücrelerin gelişimini engelleyemedi, onları bilinciyle yok etti. Çünkü bu, hayatta kalmak için son komuttur - genişletme komutu , dengeleme komutu. Şu anda, bir kişinin yaşamak için biraz zamanı var. Evet, eziyet içinde - sonuçta, hala bir mücadele var, bu hücresel genişlemeye direnmeye, vücudunun içindeki biyolojik bir patlamayla savaşmaya çalışıyor. Elbette buna acı eşlik eder, ancak kişinin bir şansı vardır - zamanı. Hücresel biyolojik bir patlama olmasaydı, kişi çok kısa sürede yok edilirdi: saldırganlık onu parçalara ayırırdı. Kelimenin tam anlamıyla parçaladı.

Bu nedenle, onkolojik süreçler, paradoksal olarak, insan hayatını kurtarmaya yönelik son girişimlerdir. Hala düşünmek, hatasını anlamak için zamanı var, bu kendi kendini yok etme programını, intiharı iptal edebilmesi için gerekli .

Bazı insanlar, çoğunlukla bilinçaltında, kendilerini kurtarırlar. Belki de buradaki nokta, tüm dikkatin agresif programdan sorunun kendisine kaydırılmasıdır , kişi kendisi için bir şeyler anlar ve süreç zamanla durur. Veya bir kişi bilinçaltında hastalığı durdurabilir ve gelecekte insanlarla ilişkilerini yeniden kurarsa iyileşebilir. Öldürmek istediğiniz kişiyle birlikte olmasa bile, artık hayatta olmayabilir veya potansiyel katil, birinin veya diğerinin nerede olduğunu bilmiyor veya sadece bunu düşünmüyor.

Bir kişi bilinçaltında diğer insanlarla ilgili olarak çilecilik yapmaya başlayabilir, hayırseverlik . Örneğin, bir kadın bir erkeğe karşı saldırgan duygular yaşadıysa , örneğin evsiz erkeklere veya yardıma ihtiyacı olan diğer erkeklere yardım etmeye başlayabilir. Bir adanan gibi gerçekten, fiziksel olarak, ücretsiz olarak yardım edin. Bu arada, kadın saldırganlığı esasen her zaman erkek doğasına yöneliktir. Bu nedenle, bir kadın erkeklerle normal insan ilişkilerini yeniden kurarsa ve onlara hayatta yardım ederse, saldırganlık programını yavaş yavaş kaldırır ve sorunu fiziksel olarak çözer. Bu durumda,

kanser tedavisi için iyi bir fırsatı var - tabii ki olumlu bir program içtenlikle, gönüllü olarak yürütülürse .

Yeryüzünde var olan tüm mikroorganizmalar da içimizdedir. Başka bir deyişle, vücudumuza erişim, herhangi bir virüs, herhangi bir mikrop için, gezegenin tüm ekosistemine pratik olarak açıktır. Sorunun ve tehlikenin özü bunda değil, mikroorganizmaların ancak kendileri için belirli uygun koşullar yaratıldığında aktive olmalarıdır . Ne?

Bunlar ihtilafın şartlarıdır.

Vücudumuz her zaman kendini normale döndürme yeteneğine sahiptir ve çabalar, buna bağışıklık denir, yani vücudun iyileşme yeteneği. Ancak bir kişinin bir sorunu olduğunda, öğrendiğimiz gibi, fiziksel beden düzeyinde de kendini gösterir. Bu durumda denge sistemi bozulur, deforme olur ve mikropların biyolojik korumayı aşması daha kolay olur. Çok güçlü bir çatışma ile bağışıklık sistemi baş edemez, iyileşme işlevi zayıf çalışır. Bu nedenle, çeşitli enfeksiyon türleri vardır .

Bu arada burada AIDS'ten de bahsedilebilir. Ne de olsa, bir insanı öldüren HIV değil, başka herhangi bir enfeksiyondur.

Bir kişi, daha sonra pnömoniye dönüşen boğaz ağrısı veya burun akıntısı nedeniyle ölebilir. AIDS sadece bağışıklık eksikliği, bağışıklık yetmezliğidir. İnsan immün yetmezlik virüsü, öldürücü hücrelere, fagositlere bulaşır, bu iyi bilinir. Bu hücreler, vücudu koruyan aktif savunucular, bağışıklık programının yürütücüleridir . AIDS, yine, kişinin kendisinin belirli bir faktörle anlaşmazlığının farkına varması, kendini yok etme programının gerçekleştirilmesi olarak ortaya çıkan bir hastalıktır .

Bir kişinin biriyle veya bir şeyle kronik bir çatışması olduğunda, o zaman AIDS geliştirebilir ve enfeksiyonun nasıl ve nerede meydana geldiği önemli değildir. Basitçe söylemek

gerekirse, Doğa umursamıyor ne tür bir ölüm herhangi bir organizma , bir insan da dahil olmak üzere ölecek: kafasına bir tuğla düşse veya AIDS'ten ölse veya öldürülse veya boğulsa - önemli değil.

Bir kişi başarılı bir şekilde kendi kendini yok etmesi, kendi kendini yok etmesi için koşullar yarattığında, bunlar kaçınılmaz olarak gerçekleşecektir . Tekrarladığımız koşullar çok basit: dışta ifade edilen güçlü bir iç çatışma veya tersine, içte ifade edilen dış; hepsi birbirine bağlı. İşte o zaman sorunlar ortaya çıkar. Bir kişi zamanında aklını başına almazsa, o zaman en telafisi mümkün olmayan şey olabilir.

Herhangi bir çatışma nasıl gelişir? Her şeyden önce, *mantıklı bir anlaşmazlık var* - doğal olarak kafada. Bu nedenle, bu mantıksal anlaşmazlık, önce algı organlarına yansıyan *duyusal bir anlaşmazlığa dönüşür . Neler olduğunu görmek, duymak, koklamak, dokunmak* ya da bilmek istemiyoruz . Duygularda duygusal anlaşmazlık bu şekilde ifade edilir - *Bunu görmek istemiyorum,* böyle bir faktörün etkisini kabul etmiyorum, *koklamak istemiyorum, duymak istemiyorum, ben hissetmek istemiyorum.*

Genellikle anlaşmazlık süreci öncelikle nazofarenksi, yani yakın algımızı etkiler ve çoğu zaman sevdiklerimizle çatışma anlamına gelir. Sonra gırtlak etkilenir - kızgınlık ortaya çıkar ve ardından sorun giderek gelişir. Bütün bunlara elbette bir daralma hissi, boğazda bir yumru eşlik ediyor. Bu işlem durdurulmazsa, göğse doğru aşağı doğru hareket eder. Kronik duygusal anlaşmazlık başlar, sıkıntı, burada zaten bir acıma duygusu ortaya çıkar. Buna bağlı olarak bazı kas grupları sıkışır ve göğüste ağrılı bir hal alır.

Omurga problemlerine dönersek, gelişimlerinin tamamen aynı modeli izleyeceğini hemen söylemeliyim . Kas korse omurga da dahil olmak üzere iskelete bağlı olduğundan, kas gerginliği sürecinde osteokondroz meydana gelir, omurga bloke olur ve hareketsiz hale gelir, bunun sonucunda tuzlar

birikir, omurlar fırlayabilir, yaralanmalar vb.

Sorun göğüs seviyesinde çözülmezse, kişi olduğu gibi kendi kendine şöyle der: " Bunun için endişelenmeyeceğim, savaşmayı, güç kullanmayı tercih ederim." Ve sonra öfke, saldırganlık, nefret var. Bu, sorunun karın bölgesine taşındığı anlamına gelir. Güç bölgesinin devreye girdiği yer burasıdır. Savaşçının alanı, irade, güç, savaş alanı. Karaciğer enerjisel olarak saldırganlıkla bağlantılıdır. Ancak kişi bu sorunu yenemeyeceği için, mağlup bir savaşçı gibi korku içinde savaş alanından kaçar. Buna göre, çatışma daha da aşağı iner, zaten korku çeşitlerinin ortaya çıktığı pelvisin hacmine iner.

duyumlar eşlik ediyor, tekrar ediyorum . Mide öfke, nefret, saldırganlık ile gerilir . Korku sırasında alt karın gerilir ve hatta anüs kasılır, bacaklar titrer, dizler bükülür vb.

Korkunun çeşitleri kaygı, kaygı, korkunun kendisi ve tabii ki korkudur.

Elbette şu ya da bu durum, duygu önceki aşamaları atlayarak hemen ortaya çıkabilir. Çatışmanın ortaya çıkma ve gelişme süreci çözüldüyse, kişi tüm aşamalardan anında geçer. Bu gibi durumlarda, içinde anında korku beliriyor gibi görünebilir. Ama hayır, yine de yukarıdaki tüm aşamalardan çok hızlı bir şekilde geçiyor. Çünkü korku ona zaten tanıdık geliyor. Veya örneğin öfke - zaten eğitilmiştir. Veya deneyim, kızgınlık - kimin neye sahip olduğu, hangi "favori" duruma sahip olduğu.

Belirli bir çatışma durumu bu şekilde ortaya çıkar. Doğal olarak, bu koşulların her biri, kronikse hastalığa yol açacak olan belirli duyumları - genellikle kasılmaları - içerir.

Bir kişi kendisi için bir şeye izin verdiğinde, kabul ettiğinde, kendisi veya biri için bir şey keşfettiğinde olumlu anlar da dikkate alınmalıdır - bu, onun için kesin bir şeyin açıldığı, bir keşif halinin, genişlemenin ortaya çıktığı anlamına gelir . Yani

bir izin komutu verilir: " Mümkün olduğunu kabul ediyorum, yapabilirim, yapabilirler."

Buna genişleme duyguları eşlik eder. Bu duygular nelerdir? Bunlardan çok azı var: neşe, zevk, coşku, rahatlık , zevk. Bu durumda duyumlar da gerçekleşir, bunlar fiziksel açılma, genişleme veya aşırı durumda gevşeme duyumlarıdır. Tabii ki, daha önce de söylediğim gibi , coşku, öfori, korkusuzluk duygusu gibi patlayıcı, çarpıcı biçimde genişleyen duygular var. Ama bu tamamen iyi değil, özgüvenden geliyorlar. Bu durumda, bir sarkaçla benzetme uygundur: "büyük artı" konumundan, kesinlikle diğer yönde sallanacaktır , "büyük eksi" konumuna. **İnsan yapısı her zaman durumunu telafi eder.** Affedersiniz, bu şiddetli içki içtikten sonraki gibidir : tıpkı bir uyuşturucu bağımlısının bir dozdan sonra her zaman yoksunluk belirtileri göstermesi gibi, her zaman bir akşamdan kalma hali vardır .

Herhangi bir sorun, bir çatışma durumu, çatışmanın bir hafıza biçimidir.

Herhangi bir duygu ve duyum dahil, aynı zamanda **hatırlama biçimleridir.**

İyi bir Hristiyan cennete gider ve Tanrı'ya sorar: - Tanrım, hayatım boyunca içmedim, sigara içmedim, öküz gibi çalıştım, karımı aldatmadım. Doğru mu yaşadım? - Aynen oğlum. Ama boşuna...

Halk sanatı

Yaşlı adam Rubinstein ailesine övünerek: - Bana bak! Sigara içmem, içki içmem ve kadınlarla ilgilenmiyorum ve yarın 80. doğum günümü kutluyorum! - Kutlayacak mısın? - torunu sorar. - Nasıl olduğunu merak ediyorum?

Halk sanatı

Güzel bir kız psikoterapist akşamları parkta yürür. Aniden, bir manyak üzerine atlar, kirli küfürler eder, döver, soyar, tecavüz eder ve kaçar. Uyanır, kalkar, üstünü silker ve der ki: - Vay canına! Çok genç ve şimdiden çok fazla sorun var!

Halk sanatı

Bir kişinin fiziksel bedeni, kaba, yoğun bir biyolojik bileşendir ve bu kaba bileşenin işleyişidir . Ama burada derine inmeyeceğiz çünkü bunun için anatomi, fizyoloji ve diğer bilim dalları var.

İnsan fiziksel bedeninin anılarını daha ayrıntılı olarak ele alalım . Bildiğim kadarıyla sadece üç tane var.

Uyumak, dinlenmek, yemek yemek, yakıt ikmali yapmak ve seks arzusudur. Aslında bu, **Yaşamın Zikridir.**

İlk hatırayı düşünün - dinlenme arzusu , uyumak. Başka bir deyişle, yeniden başlatın, kaynağınızı yenileyin. Birincisi,

vücudun kendisi ne kadar ve ne zaman uyuyacağını bilir. Sadece vücudunu dinleyebilmelisin. İkinci olarak, vücut için rahat bir pozisyonda dinlenmeniz gerekir. Burada bu duruşun vücut için mi yoksa bir kişinin "beyni", kompleksleri ve alışkanlıkları için uygun olup olmadığını ayırt etmek gerekir. Fiziksel bedene hangi pozisyonun kendisi için rahat olduğunu sorabilmek gerekir. Örneğin bu duruş, alışkanlık açısından bir kişi için rahatsız edici olabilir. Yan yatmaya alışkındır ve şu anda vücut sırt üstü uyumak ister, arzuları örtüşmez. Burada vücudun fikrini dinlemek daha önemlidir.

Bu nedenle dinlenme için asıl şey, fiziksel bedenin kendisinin talebidir . Yüzüstü veya sağ tarafınızda uyumak için klasik ipuçları ve diğerleri işe yaramaz, çünkü bu tamamen bireyseldir. Vücudun rahat olması önemlidir.

Bu nedenle, vücudun dinlenmesi için onu dinlemesi gerekir - ne zaman, hangi pozisyonda ve ne kadar dinleneceğini kendisi bilir. Fiziksel beden, rahatsız edilmeden bırakılırsa çok çabuk iyileşir. Bu nedenle, bazı insanlar için iyi bir gece uykusu için sadece bir saat yeterlidir.

İkinci hatıra yemek yeme arzusudur. Vücudumuz ne yediğimizi umursamıyor. Ancak bu bir şartla - eğer sağlıklıysa. Bir insan çok acıktığında ne yiyeceği onun için önemli değildir, asıl mesele açlığını gidermektir, burada emir vücudun kendisinden gelir.

Tadın hatırlanması bedene değil, ruha, yani astral bedene yönelik bir arzudur. Bunlar tamamen farklı şeyler, beden hafızaları bir kaynak elde etme, doldurma arzusudur . Vücut elbette ne yiyeceğini umursamıyor, ancak bireysel bir sistem olarak zaman zaman kendi tercihleri var. Bir zamanlar süzme peynir, diğerinde etli bir şey vb. Bu vücudun bir isteğidir, şu anda kişi tamamen farklı bir şey arzulayabilir ama bu zaten bir tat alma arzusudur. Vücut , iç dengeyi korumak için şu anda en çok ihtiyaç duyduğu belirli yiyecekleri mide yoluyla isteyebilir .

Vücut ayrıca yenen yiyecek miktarını da düzenler. Ne yazık ki bazı alışkanlıklarımız, açgözlülük, bozulmuş hassasiyet, enerji ve astral süreçlerimiz nedeniyle bu düzenlemenin sinyallerini çoğu zaman algılamıyoruz . Vücuda, mideye, uyumu korumak için hangi ürüne ve ne miktarda ihtiyacı olduğunu sormayı öğrenmeliyiz . Çok basit. Doğal olarak, farklı zamanlarda farklı ürünler ve hacimleri olacaktır. Bu ideal bir seçenektir.

Canın istediğinde ye, ihtiyacın olduğu zaman değil. Vücudun kendisi size yemek yeme isteğini hatırlatacaktır. Bu açıdan bakıldığında , çocukların doğru yetiştirilmesi ile çocuğun programa göre değil, istediği zaman yemek yemesi önemlidir . Bazıları kullanışlılığını nasıl tanımlarsa tanımlasın, mod burada tamamen uygun değildir . Bazı durumlarda bazı minimum kurallar olsa da, yine de uymanız gerekir.

Vücut istediği zaman *ye ,* vücudun istediğini ye ve vücudun istediği kadar bu ürünü ye. O zaman metabolizma, sağlık, kilo ile ilgili herhangi bir sorun olmayacak. Sadece bedeni sormanız ve dinlemeniz gerekiyor.

Vücudun üçüncü hafızası seks arzusudur. Bu, üreme içgüdüsüyle ilişkili doğal, doğal bir arzudur. Bu bir zevk ve rahatlama anısı, fiziksel düzeyde bir Bütünlük anısı.

rahatlama ve zevk alacağını umursamıyor . Ama seks karşı cinsle ya da diyelim ki farklı bir nesneyle yapılıyorsa alınan haz aynı değildir. Sırasıyla duyumlarda, enerjide büyük bir fark vardır ve vücut farklı tepki verir, çünkü duyumlar doğrudan onunla ilişkilidir. Bu nedenle, ideal seçenek karşı cinsle sekstir , burada tam Bütünlük ortaya çıkar: sadece fiziksel beden düzeyinde değil (doğal bütünlük), aynı zamanda astral ve zihinsel bedenler düzeyinde de. Diğer nesnelerle seks yapmak kimseye yasak olmasa da. Tercih yapmak herkesin hakkıdır.

Bu nedenle, seksin hatırlanması doğal bir arzudur ve tatmin edilmesi gerekir. Bu, fiziksel bedenin önceki iki

hatırasıyla aynı önemli ve normal hafızasıdır .

aynı zamanda vermenin de gerekli olduğunu ekleyeceğim . Yani, karşılıklı olarak yaratıcı bir süreçtir, bir Bütünlük sürecidir , kesinlikle karşılıklıdır. Sekste her iki taraftan ve aynı anda her iki taraftan da etki vardır. *Bir ortağa zevk vermek ama bunu kendiniz almamak yanlış ve doğal değil ya da tam tersi.* Başka bir soru da zevkin, duyumların farklı olabileceğidir - beğenip beğenmeyebilecekleri. Uyumlu bir süreçte, vererek alırız ve alarak veririz. Bu iç içe geçmedir: **sen benimsin ve ben de senim.** Ancak o zaman **Bütünlük ortaya çıkar.**

Bir kişinin, özellikle de bir kadının seks sırasında , sanki vücudunun hizmetlerini sağlıyormuş gibi, bir partnere hoşgörü, bir iyilik yapması büyük bir hatadır. Fiziksel bedeninize yönelik şiddetin gerçekleştiği yer burasıdır. İstemiyorsa, *gerçekten istemiyorsa,* buna gerek yok, o zaman *kendinizi zorlamamalısınız ,* sadece eşinize her şeyi sakince açıklamanız gerekiyor, tıpkı yemek yediğimizde olduğu gibi - artık yemek istemiyoruz veya uyuduğumuzda - uyumak için. Ama istersen vücudunu inkar etmene gerek yok . Hatta beyin şimdi sırası değil, yeri burası değil, olmamalı vs. diye açıklasa bile. Vücut gerçekten seks istediğinde , her zaman benzer bir arzuyla maddeleşen bir partner olacaktır. Öğretmenlerimden birinin ifadesiyle: "Vücudunu cinsel olarak gezdirmelisin." Bu hafızanın farkına varmazsanız, o zaman bir sorun, bir çatışma olacaktır. Bu blok sadece vücudun hastalıklarında değil, aynı zamanda çevredeki dünyadaki problemlerde de ifade edilecektir .

Burada da vücuda sorabilirsiniz: ne tür bir seks istiyor, hangi pozisyon, süre, kaç kez. Ve vücudun bu isteklerini yerine getirirseniz, bu sürecin uyumu önemli ölçüde artar. Vücudunuzun dürüst yanıtı, eşinizin vücudunun talebiyle yüzde yüz tutarlıdır . Ve hala bir partnerin vücuduna ne istediğini nasıl soracağınızı biliyorsanız, o zaman seks sürecinde vücutlar gerçekten tamamen uyum içinde birleşecektir.

Orgazm bir reflekstir. Yani, her zaman orada olan bir kişinin zorunlu bir bileşenidir . Bu refleks bastırılabilir, kapatılabilir ama tamamen kapatmak mümkün değildir. Orgazm olmak için yine vücudunuza şunu sormalısınız: ne kadar zamana ihtiyaç var, hangi pozisyonda, vb. Ve tabii ki, şu anda partnerinize uyum sağlamanız , kendinizi açmanız, ona güvenmeniz gerekiyor . Ve keyfini çıkarmak için ayarlayın.

Bu nedenle tek bir formül var - vücudumuza soruyoruz. Prensip olarak, eğer kafa ve duygular karışmazsa, o zaman bu yüzde yüz orgazm olma garantisidir. Ne yazık ki, duygularımız ve beyinlerimiz genellikle bu sürece müdahale eder - şüpheler, kompleksler, korkular, utanç ortaya çıkar. Ancak genel olarak uyumlu bir durum varsa, o zaman bu bir orgazm alma garantisidir, bir orgazm bile değil.

Vücudunuza veya dilerseniz başka bir kişinin vücuduna sormanın doğru yolu nedir?

Örneğin, bir pozisyonda dinlenmek istiyoruz - o zaman bunu canlı bir şekilde hayal etmek veya kabul etmek ve ardından vücuda sormak yeterlidir. Bir sorun varsa, ona nasıl ihtiyacı olduğunu önermesini isteyin - ve sezgi doğru cevabı isteyecektir . Aynı şey yemek için de geçerli. Yiyecekleri, kokusunu, tadını mecazi olarak hayal ediyoruz ve tepkiyi dinliyoruz: reddedilme veya uyumlu tepki. Veya vücuda ne yemek istediğini sorabilirsiniz. O zaman vücudun o anda ihtiyaç duyduğu besinin bir görüntüsü, bir kokusu ya da tadı olacaktır.

Yani vücut, herkes için daha uygun olduğu için soru sorabilir veya soru sorabilir ve bir cevap bekleyebilir. Yanıt alma yöntemleri farklı kişiler için farklı olabilir. Cevabı duyabilir, hissedebilir, hissedebilir, bilir, görebilir, hayal edebilir vb. Her kişi için ayrı ayrı. İlk başta hemen işe yaramayabilir, ancak pratikle yapılması çok kolaydır. Bu bizim için değerli çünkü vücudumuzu nadiren dinliyoruz ve kendimiz hakkında çok şey söyleyebilir. Vücudun dikkat etmemiz gereken bazı

bölgelerinde ciddi sorunlara dönüşebilecek hastalıkların başladığının habercisidir.

Vücudun çok geniş bir güvenlik payı vardır ve fiziksel bedenle uyum içinde yaşarsanız, yani **mantık ve duygular bedenle uyum içindeyse, o zaman kişi yenilmezdir .** Mükemmel olur. Bu durumda, vücudun güvenlik marjı birkaç yüz yıla ulaşır.

Bu nedenle, asırlık insanlar, temelde kendileriyle ve her şeyden önce - fiziksel bedenleri ve ruhları ile aynı fikirde olan insanlardır. Üç bileşenimiz olan beden, ruh ve zihin arasında ne kadar uyum olursa, insan o kadar uyumlu, ne kadar uzun yaşarsa o kadar mutlu olur.

Mutluluğun formülü çok basit - **kendinle uyum içinde olmak, iç ve dış dünyanla mutlak bir uyum içinde olmak.** Lad, uyum anlamına gelen eski bir kelimedir. Rıza ahenktir, rezonanstır, “ses” bir sestir. İç dünya ile rıza , zihin, ruh ve fiziksel bedenin uyumudur .

Vücudumuzun anılarının bastırılması hakkında birkaç söz söylemek gerekiyor . Bu, cinsiyetin hafızasıyla ilgilidir - esas olarak, elbette, kadınlarda.

Bir kadının bastırdığı güçlü bir iç talebi - seks arzusu - varsa, sonuç, bu arzunun çevrede çarpıtılmış bir şekilde gerçekleşmesidir (tüp prensibi: ne kadar çok basarsanız, o kadar fazla içerik sıkıştırılır).

, şiddet biçimi de dahil olmak üzere çeşitli biçimlerde gerçekleşebilir . Yani belirli bir kadın tipinin hayatında tecavüzcüler, aile sadistleri, manyaklar belirir. Bir kişi fikirleri, yetiştirilmesi, ahlakı nedeniyle arzusunu bastırdığında , her şey karmaşıklık, yasaklama ile ilgilidir . Bir erkek tecavüzcü, sırayla, kendisi de bir tecavüzcü olan kurbanı her zaman yalnızca içsel - duygularda bulur, ki bu daha da kötüdür. Kesinlikle bu manyağa tekabül ediyor ve bu tür kadın

kurbanların kendileri de gerçekleşmemiş manyaklar . Bu iki yönlü bir süreçtir.

Bu nedenle pek çoğunun hoşlanmayacağı bir fikrimi ifade edeceğim. Erkekler tarafından tecavüze uğrayan kadın yoktur , yalnızca tecavüze uğrayan , kural olarak çocuklukta onlardan alınan bölgelerini ve erkekliklerini geri kazanmaya çalışan erkekler yoktur. Kadınlar tarafından (başlangıçta kendi anneleri tarafından) ahlaki olarak tecavüze uğrayan ve baskı altına alınan erkekler aynı süreci, şiddet sürecini tekrarlar. Erkek annesine karşı çıkamaz, onun için annesi kutsaldır ve bu nedenle protestosunu başka kadınlar üzerinde gerçekleştirmek zorunda kalır. Çocukken annesinin ondan aldığı toprakları geri almak zorundadır . Bu nedenle, her türlü şiddet de dahil olmak üzere genel olarak kadınlara karşı saldırganlık geliştirir .

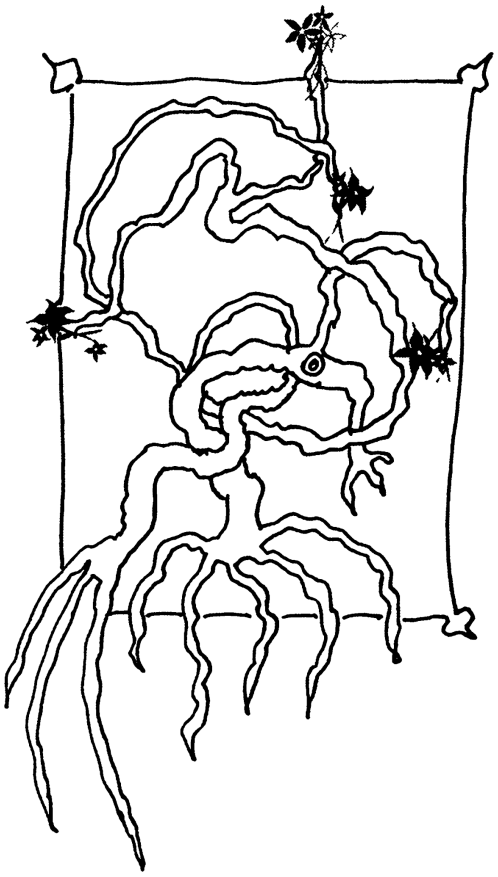

Bölünmüş bir kişilik, ciddi bir akıl hastalığıdır, çünkü bir kişinin genellikle ikiye bölündüğü sayısız yaratığı sefil bir ikiye indirir.

Stanislav Jerzy Lec

Hasta psikiyatriste gelir: - Merhaba doktor bey. Akşam eve gelir gelmez şeytan yatağın altından sürünerek çıkıyor ve bana eziyet etmeye başlıyor. - Ve onu ... cehenneme gönderiyorsun. Akşam psikiyatrist eve gelir, hemen yatağının altından şeytan çıkar: - Merhaba doktor bey. sana gönderildim Şaka

Üç hacı dua ediyor. Birincisi: - Allah'ım, Senden önce ben kimim? Sadece bir toz zerresi!

Saniye:

- Tanrım, majestelerinin önünde ne kadar önemsizim!

En küçük kum tanesi!

Üçüncü:

- Tanrım, senden önce ne kadar küçüğüm! Küçük solucan...

Birinciden ikinciye:

- Hayır, sen bunu büyüklük sanrılarıyla mı gördün?

Şaka

Varlık nedir? "Öz" - "öz", "mevcut" kelimesinden, olan.

Ezoterizmde "öz" kelimesi yaşayan herhangi bir varlığı ifade eder.

Varlıklar farklıdır. Bir kişinin doğal bir özü vardır , Doğu öğretilerinde buna *monad* denir , insan yapısının reenkarnasyonlardan geçen bu kısmıdır . İnsanın özünden daha az gelişmiş ve daha gelişmiş varlıklar vardır. Ayrıca, bir kişiyle yaklaşık olarak aynı gelişim düzeyinde olan varlıklar da vardır - sözde orta astral. Mistikler onlara alt, üst ve orta astral diyorlar.

Bir insanın yaşam sürecinde, anılarının bir sonucu olarak, bu varlıklarla temasa geçebileceği ve sıklıkla temasa geçebileceği çeşitli türden çatışmalar ortaya çıkar . Özellikle alt astral düzlemin varlıkları ile.

Bu temas nasıl gerçekleşir? En kolay yol gururdan geçer. **Bir kişi kendini herkesten daha güçlü ve daha yüksek gördüğünde - bu, kendini diğerlerinden daha zayıf, daha düşük gördüğünde, kendini yüceltmenin gururudur - bu, kendini aşağılamanın gururudur.** Hem birinci hem de ikinci durumda kişi kendisini diğerlerinden ayırırken aynı zamanda çevreden de ayırır. Özellikle gurura yenik düşen bir kişi, ilk durumda başkalarına acır: “Ben onlardan daha güçlü ve yüksekim, bu nedenle geri kalan her şey önemsiz ve zayıftır ve benim üstünlüğümü kabul etmelidir. Sonuç olarak, onlar için üzülüyorum, talihsiz ve zayıfım.” İkinci durumda kendine acır: "Ben diğerlerinden daha zayıfım, bu yüzden bana yardım edilmeli çünkü çok mutsuz ve sefilim ." Hem birinci hem de ikinci durumda aynı duygular mevcuttur: acıma, sahiplenme duygusu ve borç sistemi. Merhamet korkunç bir duygu.

Merhamet her zaman alır.

Merhamet ve sempati her zaman verilir.

Kural olarak, gurura yenik düşen kişi açgözlü olur. Ve acıma aynı açgözlülüktür: "Hepsi benim." En sevdiğimiz şey

sorulduğunda ondan ayrılmak bizim için zor, üzülüyoruz. Bu açgözlülük, sahiplenme duygusu ... Bütün bunlar gurur.

normdan sapmalardan biri olarak görülmesi tesadüf değildir . Genel olarak, kendisinin ve başka bir nesnenin herhangi bir şekilde ayrılması gururdur. Umarım şimdi "Böl ve fethet" ifadesinin derin anlamı açıktır.

alt astral düzlemin özleriyle karşılaşır ? Çünkü çoğunlukla, bir kişi maddi dünyayla ilişkili düşük frekanslı formları hatırlar. İnsani gelişmenin altındadırlar ve görevleri esas olarak kaynakların tüketimidir. Bu asalak varlıklar, insan aracılığıyla insan kaynaklarıyla beslenirler. Pek çok çeşidi vardır: bazıları genel bir yaşam gücüyle beslenir, diğerleri ise belirli bir yaşam gücüyle.

Kuvvet, enerjinin adresleri - biçimleri vardır. En basit enerjilerden biri besin enerjisidir. Bu nedenle, bu varlıklar çok sık bir kişinin aşırı dolgunluğuna karışırlar , yani bir kişi, nispeten konuşursak, asalak varlıkların yemek yediği bir tabaktır. Bir başka basit enerji türü de alkoldür. Varlıklar , alkolün enerjisini bir kişi aracılığıyla tüketirler ve bir kişi onlar için bir bardaktır.

Diğer güç türleri cinsel enerji, duyguların enerjisi, duyumlardır. Örneğin, daha gelişmiş, daha eski varlıklar , şans, refah, sevgi ve benzeri enerji türleri ile beslenirler . Uyuşturucu aracılığıyla zevk enerjisi tüketilebilir. Spektrum çok geniştir.

Sonuç olarak, bu tür bir tüketim durumunda, kişi, bu tür enerjilerin alt astral varlıklar için biriktirildiği ve bu enerjiyi basitçe içtikleri bir kaptır.

Varlıklar ve bir kişi arasında üç ana etkileşim türü vardır. Bir kez daha söyleyeceğim, bu **etkileşimler yalnızca bir kişi çatışma , bölünme ve gurur içinde olduğunda ortaya çıkar .**

İlk tip, astral varlıkların bağlantısıdır. Kural olarak, bu, çoğunlukla sevilenler olmak üzere ölü insanların ruhlarının bağlantıları da dahil olmak üzere, bu bağlantıların taşıyıcıları olan diğer insanlarla iletişim yoluyla olur. Bu en yaygın süreçtir.

İkinci tür paylaşımdır *,* bu da nadir değildir. Bağlantı herhangi bir zamanda ortaya çıkabilir ve alt yerleşim , yani alt veya orta astralin özlerinin *insan vücudunun yapısına sokulması* çok daha ciddi bir andır. Sadece iki durumda olur. İlk olarak, bir kişi mistik uygulama - maneviyat, ruhlarla çalışma, medyumluk, büyülü uygulamalar, ritüel kehanet - ile uğraştığında ve bunu okuma yazma bilmeden, cahilce, amatörce yaptığında. İkincisi ve bu çoğu zaman, bir kişi doğumdan itibaren bir nüfus aldığında olur. Her halükarda bu, ezoterik uygulamalara - örneğin geçmişte atalar aracılığıyla - yanlış katılımın bir sonucu olarak gerçekleşir ve gelecekte torunlar aracılığıyla gerçekleştirilir. Nedeni genetik, anneden veya babadan olabilir ve ilgili genetik sonuçlar olabilir. Bu nedenle , bu sorunun birkaç kez çözülmesi gerekiyor .

ayrıca **reenkarnasyonlar yoluyla ,** yani hem geçmişten hem de gelecekten yukarıdan aşağıya doğru akış yoluyla yaşayabilirler. Çoğu durumda **, kişi kendi anlayışına göre bir infüzyon alır,** bu nedenle, bu durumda, kural olarak, bu varlıkların varlığını kendi içinde hissetmez .

Yerleşimin bir sonucu olarak, bir kişiyi yönetmek için ortak bir süreç vardır, kaynakların ortak tüketimi ve ortak arzular ortaya çıkar. Yani, bazı arzular kişinin kendisinden, bazıları ise içinde yaşayan varlıklardan gelir . Elbette nasıl yapılacağını biliyorsanız, burada oldukça başarılı ve hızlı çalışabilirsiniz. Çalışma, öncelikle paylaşmanın hatıra biçimleriyle ilerliyor.

Üçüncü etkileşim türü, en ağırı sahiplenmedir *(* mistikler arasında "sahip olma" sözcüğü daha yaygındır). Yabancı bir öz , bir kişinin doğal özünün tamamen veya kısmen yerini aldığında gerçekleşir . Bu tür vakalar hakkında, sanırım birçok kişi duydu. Sahip olarak, bir kişi tamamen yabancı bir varlık

tarafından kontrol edilir . Aslında artık bir insan değil.

Alt astral varlıkların varlığına ek olarak, orta astral varlıkların varlığı da vardır. Bu varlıklar, gelişimde bir kişiye daha yakındır, çok şey verirler - örneğin , yaratıcı yetenekler. Ama aynı zamanda çok şey alıyorlar, çünkü onların da yaşaması gerekiyor, bir araç olarak insan vücuduna ihtiyaçları var. Neden alıyorlar? Fiziksel bir bedenleri yoktur ve sadece fiziksel bedende bulunan bazı olasılıklar onlar için mevcut değildir. Onlarla köylerin altındaki hatıra formları düzeyinde de çalışabilirsiniz . Burada kişinin kendisine müdahale edip etmemeyi kendisi seçer, ancak genel olarak elbette müdahale ederler.

Bir kişinin, yapısının kendisinin yanı sıra başka biri tarafından kontrol edildiği ortaya çıktı. Dahası, kural olarak, bir "biri" değil, birkaç: beş, on ve çok küçük olduklarında , sonra yirmi ve yüz. Elbette bu açıklama güvensizliğe neden olabilir, ancak bu bilgi benim bu alanda uzun yıllara dayanan uygulama deneyimimden geliyor.

Bu tür bir yeniden nüfus bazen bir kişinin kendi özünün değiştirilmesinin % 50-70'ine ulaşır. Seviyeye kadar % 50 , bir kişi hala onlarla başa çıkmayı başarıyor, bu o kadar da korkutucu değil, tatsız. % 50'den fazla ikame düzeyinde , kişi kendi özünün özelliği olmayan arzulara sahip olmaya başlar. Bunlar, aşırı alkol, yiyecek tüketimi, cinsel nitelikteki arzular veya daha da kötüsü, kendini ve başkalarını yok etme arzuları olabilir .

Şizofreni yerleşim çeşitlerinden biridir . Bir dış varlık, bir kişinin içinde kendi dünyasını kurduğunda, şizofreni ortaya çıkar. Her durumda değil, bu yerleşim nedeniyle olur. Burada her zaman bireysel ve özel olarak bakmanız gerekir. Fiziksel bozukluklar, paylaşım ve saplantı olabilir.

Yüksek astral varlıklarla etkileşim, özellikle simbiyoz, bir kişi için en tehlikeli olanıdır. Neden? Bu çok nadiren ve

ezoterik, hassas veya dini uygulamalarla uğraşan insanlarda olur . Yüksek astralin varlıkları farklı bir mantığa, yani bizim dünyevi olandan keskin bir şekilde farklı bir mantığa sahiptir. Sıradan bir insan, hazırlık yapmadan kendisi için farklı bir mantık alırsa, daha yüksek bir varlık için düzeltirse, o zaman delirebilir. Ya da yetersiz kalacaktır çünkü bu mantık bizim toplumumuzun mantığına ve ahlakına uymaz ve çelişir. Bu nedenle bu tür bağlantılar ve özellikle yerleşim yerleri en tehlikeli olanlardır. Bunun pek çok misalleri vardır: Onlar mübarek ahmaklardır, mübâreklerdir, her türden peygamberlerdir ve benzeri şahsiyetlerdir.

Yüksek astralin özüyle etkileşimin normal şekilde devam etmesi için - ve o zaman artık bir paylaşım değil, gönüllü bir ortakyaşam olacaktır - bir kişinin bu mantığı anlamak ve ona uyarlamak için bağımsız olarak yeterince yüksek bir gelişim düzeyine ulaşması gerekir . kendisi ve toplum için.

Bağlantılar neden oluyor? Bir kez daha tekrar ediyorum: hepimiz toplumun içindeyiz, birbirimizle iletişim kuruyoruz. **Özdeş insanlar yoktur, herkesin kendi gelişim derecesi vardır ve birçoğunun, bu insanların** kural olarak istemeden (ve genellikle zevkle) **başkalarıyla paylaştığı - bulaştırdıkları** söylenebilir - birbirine bağlı ve yerleşik varlıklar vardır. Tabii ki, bu astral varlıklar ve öncelikle alt astral, parazitlerdir. Bir enfeksiyon gibi, başka bir kişiye mikrop bulaştırmak gibi, bir virüs. Ancak tüm bunlar yalnızca bir koşul altında gerçekleşir: eğer bir kişi çatışma içindeyse - olumlu (zevk, coşku, tutku) veya olumsuz (sorun). Yani, *gururla yükseltilmiş* veya *aşağılanmış.* Sonra bu asalak varlıklardan birini "alabilir".

İnce dünyada nasıl görünüyorlar? Farklı olarak. Onlara nasıl baktığımıza bağlı . Astral düzlemde, bir tür top, elipsoid veya daha spesifik olarak , insanların görüntüleri veya bir tür soyutlama düzeyinde görünebilirler . Bu gerekli değil.

Astral varlıklar tüm astral dünyada yaşar: alt, orta ve yüksek. Gerçekten birçoğu var. Bu dünyalar ve varlıkların

kendileri, varoluş sıklığı, hareket sıklığı bakımından farklılık gösterir. Alt ve üst dünyalar, formdaki değişimin sıklığı ve hızı bakımından farklılık gösterir : alt dünyalarda, değişiklikler daha ağır, daha yavaş ve daha yüksek dünyalarda - daha kolay, daha hızlı gerçekleşir. Aralarındaki tek fark bu.

Buna göre, frekans ne kadar düşükse, gelişme o kadar düşük, istekler o kadar düşük olur. Ancak dünyaların herhangi birinde kendi ustaları olabilir - yaşamları boyunca birçok kişiden çok şey yiyen, farklı yetenekler, duygular dahil, hatta akla gelen eski varlıklar. Bu nedenle çok şey bilirler, çok şey yapabilirler.

Güçlü bir paylaşımı veya bağlantısı olan bir kişi nasıl hissedilir ? Bağlantı durumunda, bu kişi sıkılmış bir limon gibidir: boş gözleri vardır , iktidarsızlık ve umutsuzluk "kokar". Sadece olduğu gibi değil , mevcut değil. Duygulu, duyarlı bir insan bunu rahatlıkla algılar ve hisseder.

Çoğunlukla, yerleşimlerin ve **bağlantıların taşıyıcıları** ve çok, çok güçlü olanlar **kadınlardır.** Bazen bir kadının kendisi, kendi özü tarafından değil, alt seviyenin özleri tarafından yönetildiği olur . Ve bu varlıklar ne kadar tecrübeliyse, bu kadın da hayatta o kadar tecrübeli ve başarılı olacaktır. Kural olarak, bu ya bir "iş kadını" türüdür ya da bir "doğal orospu" türüdür ve genellikle dedikleri gibi, bir şişede. Bu tür kadınlar genellikle zekidir - sadece görünüşlerinde değil , giyinme tarzlarında, davranışlarında, makyajlarında ve genel olarak imajlarında ve varoluş tarzlarında bile. Bu niteliklerle, içten parlak ve görünüşte çekici olan erkekleri cezbederler ve sonra ihtiyaç duydukları her şeyi onlardan "emerler " ve onları gereksiz bir şey olarak atarlar.

Onlar ne yapıyor? Belirli enerji türlerini - çeşitli isimler altında yaşam gücünü - "kariyer ", "refah", "finans", "aşk", "sağlık", "yaratıcılık", "şans" - her neyse alırlar . Bu enerjiyi kendi içlerinde biriktirirler ve daha fazla yemek yemek ve başkalarının pahasına büyümek için toplumda başarılı olurlar.

Dünyamızda bu tür kadınlar en yüksek hükümet pozisyonlarında veya başarılı politikacıların, iş adamlarının , bilim adamlarının veya sanatçıların eşleridir . Oldukça fazla var ama elbette tüm kadınlar böyle değil.

derin yapıları ve içlerinde var olan doğal mantıkları nedeniyle . "Orospuluk" kalitesinin kendini göstermesi için erkeğin daha esnek, hareketli, kadın gibi, yani daha kadınsı bir tasarıma sahip olması gerekir. Toplumda onlara basitçe "alçak" denir. Çevresindekiler için o bir alçaktır, ancak başka varlıklar tarafından yönetildiği için kendini öyle görmez. Bir anlamda, bu tür insanlara "karmik müfettişler" denilebilir. Bu tür insanlarla iletişim kurmak neden tehlikelidir ? Onlarla en ufak bir çatışmada - ve kesinlikle bir kişiyi çatışmaya sokmaya çalışırlar - insanlar kaynaklarını, canlılıklarını kaybederler.

Çatışma, bir kadın bir erkeğe "düştüğünde" de olumlu olabilir: erkek, onda bir dişi görmeye başlar ve tuzağa düşer. Bir erkek yavaş yavaş gücünü kaybeder , ancak zaten kaçınılmazdır, çünkü iletişim sürecinde bu kadın her şeyi alana kadar kurbanını terk etmeyecektir.

Hassas insanlar, böyle bir kaltakla uğraşırken bir çıkış, bir çöküş hissedebilirler. Örneğin, bir erkek, böyle bir kadınla iletişiminin en başında , kalbinden “ön yer” için alındığını hissedebilir. Bu duygu: aldılar ve bırakmadılar.

Yerli insan özleri de değişen derecelerde gelişme ile kesinlikle farklıdır. Düşük gelişme derecesine sahip varlıklar var, yırtıcı hayvanlara, hayvanlara daha yakınlar , oldukça ilkel. Hepimiz farklıyız ve içimizdeki özler de farklı: farklı deneyimler, reenkarnasyon sayısı ve farklı yeteneklerle.

Üst, orta ve alt varlıklarla çalışmanın en eski ve etkili alanlarından biri şamanizmdir . Başta ses titreşimleri olmak üzere belirli titreşimlerin yardımıyla şaman transa, sürekli hareket içine girer. Büyülerin, ulumaların, dansın, tef vuruşlarının ve hareketlerin dinamiklerinin yardımıyla bu

değişmiş bilinç durumunda şaman ya alt dünyalara ya da üst dünyalara girebilir. Yani, frekans özellikleri bir kişiden daha düşük veya daha yüksek olan astral dünyalara . Orada şaman, şu veya bu düzlemin ruhları veya varlıkları ile iletişim kurar, etkileşime girer.

bir kişinin birçok sorununu çözebilir . Rusya'nın kuzeyinde ve kuzeydoğusunda, şamanların, vücudun ağır şekilde hasar görmemesi koşuluyla, insanları diğer dünyadan kırk güne kadar geri getirdiği birkaç durum vardı. Bir şaman çalışırken, kişiye bağlı olan astral alt planın ruh-özlerinin dikkatini çeker . Alt astral ile birçok bağlantısı olan kişi, böyle bir şaman ritüeli sürecinde rahatlayabilir. Yararlı ama çoğunlukla genel bir iş. Varlıkları bağlama nedenlerini ortadan kaldırmaz.

Çalışmanın belirli bir insan hafızası biçimi için spesifik olması gerektiğine inanıyorum. Her ne kadar çalışma bir toplulukla - bir egregore, bir özde olduğu gibi, bir nesnede olduğu gibi kolektif bir bilinçle yürütülebilse de.

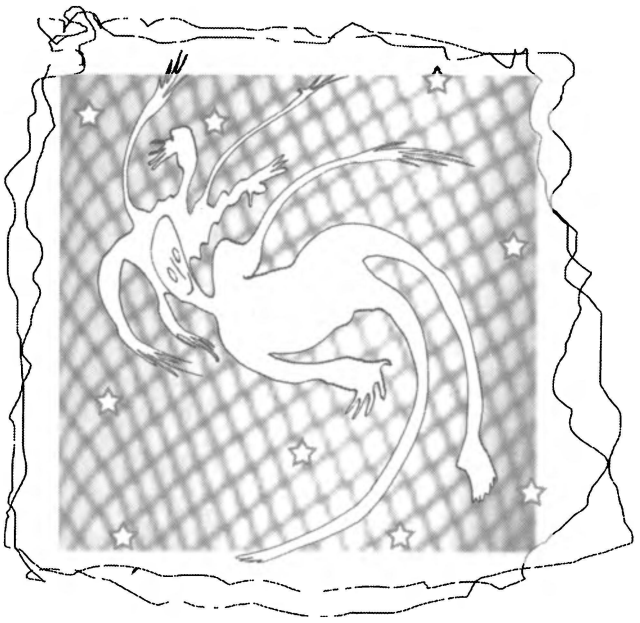

Tırtılın Dünyanın Sonu dediği şeye, Usta kelebek diyecek.

Richard Bach

Sürenin uzunluğu ruh halimize bağlıdır. Uzayın boyutları bilincimiz tarafından belirlenir.

Hong Zicheng

Bir kişi de dahil olmak üzere herhangi bir varlığın ana arzusu, Bütünlük arzusudur - kendisiyle, kişinin kendi dünyasıyla, iç ve dış ile birlik. Herhangi bir varlık Bütünlükten çıkar ve Bütünlüğe gelir . Herhangi bir varlık Bütünlüktür. Bütünlük kendi içinde, kendisinin farklı formlarında oynar. Bu nedenle, özde ortaya çıkan **herhangi bir arzu , aynı Bütünlük arzusudur.** Geldiği yere geri dönme arzusu. Hiç gitmemesine rağmen. **Öz her zaman bir Bütünlük ve Birlik halindedir.** Bilmiyor, daha doğrusu hatırlamıyor...

Benim tekniğim evrenseldir. Çünkü herhangi bir arzu ve dolayısıyla herhangi bir problem, Bütünlük arzusu, Birlik ve Bütünlük halidir. Yani, her zaman ve her yerde olan devlet. Bunu başarmak veya daha doğrusu hatırlamak için bu arzuyu çözmek gerekir . Soru ortaya çıkıyor: nasıl yapılır? Ve hangi özel arzuyu temel ilke olarak almak?

Bence Bütünlük arzusuna en yakın şey, Varoluş arzusudur. Var - "mevcut" kelimesinden, ebedi. Yani, sonsuza kadar olmak, çok uzun bir süre olmak. Zaten orada olanı neden istiyorsun? Dolayısıyla somut arzu, Varoluş arzusudur.

, zaman ve mekandaki gelişiminin başlangıcından sonuna kadar tüm tezahürlerinde öze nüfuz eder . Özün gelişiminin herhangi bir anını alıp bu arzuyu gerçekleştirebilirsiniz. Ardından , neye ihtiyacımız olduğuna bağlı olarak farklı geliştirme seçenekleri elde ederiz . Bu demektir ki, İhtiyacımız olan özün gelişiminin belirli bir anında Varoluş arzusunu çalışmak yeterlidir ve özün kendisinde ve çevresinde olaylar belirli bir şekilde dönecektir. Tabii bunu temiz ve doğru bir şekilde yaparsak. Daha sonra veya daha önce başka bir an üzerinde çalışırsak, o zaman olaylar farklı bir şekilde gelişecektir . Sonuç olarak, *varoluş biçimini,* Bütünlüğe

yaklaşım biçimini değiştirmek mümkündür . Ve burada sonsuz sayıda seçenek var.

Mantıkta zamana güvenebilirsiniz, çünkü biz insanlar bu kategoride düşünmeye alışkınız - geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek. Bizim için bu mantıklı. Ve "ölçüm" kavramına güvenebilirsiniz. Gerçek şu ki, öze göre zaman burada ve şimdidir. Özün varoluşunun herhangi bir anı özün kendisindedir, burada ve şimdidir. Özünde hem yaşam hem de ölüm ve geçmiş, şimdiki veya gelecekteki herhangi bir olay vardır . Aldığımız zamansal veya mekansal mesafeler ne olursa olsun , hepsi özün içindedir . Dolayısıyla zaman ölçeği ile değil, “boyut” kavramı ile çalışabilirsiniz. Ölçümleri yalnızca fiziksel alanımızdaki bir maddi noktanın koordinatları veya bir nesnenin boyutu (uzunluk, genişlik, yükseklik) olarak değil, aynı zamanda diğer alanlardaki gerçek koordinatlar olarak anlarsak , o zaman böyle üç veya dört olamaz. boyutlar, ama sonsuz bir sayı. Burada doğrusal olmayan mantık gereklidir .

Zaman ölçeği ile çalışırken şu ilkeden yola çıkıyoruz: *Belirli bir varlık, belirli bir zaman diliminde yalnızca bir yerde olabilir.* Bu normal lineer mantıktır. Ve tam tersi. Bir yerde bulunan belirli bir varlık, yalnızca belirli bir zamanda orada olabilir. Kullanabilirsiniz, bizim yaptığımız da bu.

Doğrusal olmayan mantığı *hatırladığımız* anda , başka modeller belirir ve bizim için çalışır. *Öz aynı anda tüm boyutlardadır,* oysa başka biçimlere sahip olabilir. Her forma, her boyuta ulaşmak mümkün hale geliyor...

Dolayısıyla bu çalışma sürecinde figüratif bir oyun ortaya çıkıyor . Farklı varoluş biçimlerinin oyunu. Özün gelişiminin her anında, kişinin Bütünlük arzusuyla Bütünlüğe yaklaşabileceğini daha önce söylemiştim . Bir oyun , prensipte herhangi bir varlığın herhangi bir şekle sahip olabileceğini, zaman ve mekanda herhangi bir noktada bulunabileceğini doğrulayan, belirli bir varlığın veya kişinin gelişimi için farklı seçeneklerin bilgisi olarak ortaya çıkar . Bu, yukarıdakileri doğrular: kendi

içindeki her varlık, Bütün'ün sadece bir parçası değildir , Bütün'dür. Bütünlüğün parçaları yoktur. *Aynı anda,* aynı zamanda en çeşitli olabilen farklı formlar vardır . İnsan mantığı için bunlar farklı boyutlar olabilir. Aslında, tüm bunlar burada ve şimdi oluyor.

Böylece, sadece belirli sorunlarımızı **çözemeyiz ,** aynı zamanda kendimizin yardımıyla - yani Bütünlüğün yardımıyla - **formlarla oynayabilir, kendimizi** tanıyabiliriz **.**

Scherikdnce

Önsöz 6

Giriş veya Bağımsızlığın Anılması 11

25. Oyunun Hafızası

Erkek ve Kadının Hatırlanması 37

Faaliyet Alanı Hafızası 63

Bütünlük ve Birliğin Zikri 73

Temelleri Hatırlamak ve Onlarla Çalışmak 83

İnsanlar Arasındaki İlişkilerin Hatırlanması 93

Aşkın Hatırası 109

Arzuların Hafızası 119

Beden Mantığının Hafızası 131

Bedenin Arzularının Hatırlanması 151

Özlerin Hafızası 163

Var Olma Arzunun Hafızası 177